Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXX, SERIA II, Nr. 7705 | 8 PAGINI — 30 BANI | JOI 28 FEBRUARIE 1974

UN EVENIMENT DE O ÎNSEMNĂTATE DEOSEBITĂ PENTRU DESTINELE AGRICULTURII PENTRU VIITORUL SATULUI ROMÂNESC

Conferința pe țară a cadrelor de conducere din unitățile agricole de stat și cooperatiste

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, miercuri, 27 februarie 1974, s-au deschis, la București, lucrările Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din unitățile agricole de stat și cooperatiste.

Manifestare cu profundă semnificație politică și social-economică, Conferința are loc în preajma aniversării unui eveniment remarcabil înscris cu litere de aur în cronica marilor izbînzi ale poporului nostru, condus de partid, pentru edificarea socialismului pe pămîntul României — împlinirea unui sfert de veac de la Plenara C.C. al partidului din 3—5 martie 1949. În urmă cu 25 de ani satul românesc a pășit pe calea unei vieți noi, a transformării socialiste a agriculturii care a deschis orizonturi luminoase de progres și bunăstare țărănimii muncitoare, încheierea acestui proces revoluționar, în 1962, marcînd victoria definitivă a noii orînduiri în țara noastră.

Conferința care și-a început astăzi lucrările, oferind un generos cadru pentru un amplu dialog de lucru cu largi deschideri în viitor, are loc în anul evenimentelor de însemnătate istorică în viața poporului român — cea de-a 30-a aniversare a insurecției naționale antifasciste armate și cel de-al XI-lea Congres al partidului, în atmosfera de puternică mobilizare a oamenilor muncii de la orașe și sate angajați plenar, în înfăptuirea cincinalului înainte de termen, cauză a întregii noastre națiuni.

La acest forum reprezentativ al oamenilor muncii de pe ogoare — care se înscrie pe linia promovată cu consecvență de partid, de secretarul general, de consul-

(Continuare în pag. a VII-a)

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Glorioasa tradiție a țărănimii noastre în lupta pentru libertatea și neatîrnarea patriei, pentru dreptate și progres social

Dragi tovarăși,

La deschiderea lucrărilor Conferinței cadrelor de conducere din agricultură, adresez celor prezenți în această sală, țărănimii, tuturor oamenilor muncii din agricultură, întregului nostru popor, un cordial salut din partea Comitetului Central, a Consiliului de Stat, a guvernului și a mea. **(Aplauze puternice).**

Conferința pe țară a cadrelor din agricultură are loc în anul cînd se împlinesc trei decenii de la acțiunea istorică care a dus la răsturnarea dictaturii militaro-fasciste și a deschis calea înfăptuirii idealurilor de libertate și dreptate socială ale maselor muncitoare, preluării de către poporul român în propriile mîini a destinelor sale, dezvoltării României pe calea progresului și civilizației socialiste. Acest glorios jubileu prilejuiește întregului popor un amplu bilanț al drumului parcurs în cei 30 de ani, al remarcabilelor victorii dobîndite în făurirea vieții noi, socialiste — între care un loc important ocupă reorganizarea și dezvoltarea agriculturii, ridicarea nivelului de viață materială și spirituală a tuturor celor ce muncesc, a întregului popor. **(Aplauze puternice).**

Conferința este chemată să analizeze rezultatele obținute în cei trei ani ai cincinalului și să stabilească măsurile ce trebuie luate în continuare în vederea înfăptuirii cu succes a sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea și Conferința Națională ale partidului pentru dezvoltarea agriculturii.

Conferința are o semnificație deosebită prin faptul că în acest an se împlinesc 25 de ani de la trecerea la noua etapă a revoluției agrare din țara noastră — etapa revoluției agrare socialiste.

După cum se știe, plenara din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului a hotărît trecerea la făurirea sectorului socialist în agricultură, marcînd începerea organizării pe baze noi a vieții și muncii țărănimii din România. Acum, după un sfert de secol de la această istorică plenară, putem privi cu îndreptățită mîndrie marile succese obținute în organizarea socialistă a agriculturii, în creșterea producției agricole, în ridicarea nivelului de viață și civilizație al întregii țărănimi. Putem spune că drumul arătat de partid s-a dovedit pe deplin just, că el corespunde năzuințelor țărănimii, ale întregului nostru popor.

Problema agrară a constituit una din cele mai acute probleme sociale ale regimurilor trecute și ea nu și-a putut găsi rezolvarea decît în anii puterii populare. Din cele mai vechi timpuri, lupta țărănimii pentru pămînt și o viață mai bună s-a împletit strîns cu lupta întregului popor pentru înlăturarea relațiilor de exploatare și asuprire, pentru dezvoltarea societății românești pe calea progresului social. Pe parcursul frămîntatei istorii a poporului român, țărănimea a constituit, timp de sute și sute de ani, principala forță socială, patriotică, progresistă, revoluționară a societății; ea a jucat rolul hotărîtor atît în dezvoltarea economico-socială, în creșterea forțelor de producție din țara noastră, cît și în lupta pentru dezvoltarea și păstrarea ființei naționale, pentru scuturarea jugului dominației străine și cucerirea independenței și neatîrnării, pentru eliberare națională și dreptate socială, pentru afirmarea națiunii noastre în rîndul popoarelor lumii. Încă de la închegarea statelor românești, țărănimea a constituit principala forță de apărare a țării, ea a format oștirile lui Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, apărînd cu uriașe jertfe și sacrificii pămîntul strămoșesc. S-au înscris ca pagini nepieritoare în letopisețul trecutului nostru revoluționar, răscoalele țărănești de la Bobîlna din 1437, cele conduse de Gheorghe Doja în 1514, de Horia, Cloșca și Crișan în 1784, marea răscoală de la 1907 și atîtea alte bătălii purtate de țărănime pentru o viață mai bună, împotriva claselor exploatatoare, pentru

(Continuare în pag. a II-a)

Întîlnirea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu delegația Mișcării Populare pentru Eliberarea Angolei condusă de dr. Agostinho Neto, președintele M.P.L.A.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, s-a întîlnit, miercuri după-amiază, cu delegația Mișcării Populare pentru Eliberarea Angolei (M.P.L.A.) condusă de dr. Agostinho Neto, președintele M.P.L.A., care face o vizită de prietenie în țara noastră, la invitația C.C. al P.C.R.

Au participat tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., general-colonel Ion Coman, Ghizela Vass și Teodor Marinescu, membri ai C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Din delegația M.P.L.A. fac parte Paiva Magalhaes Francisco și Jose Condesse, membri ai Comitetului Director al Mișcării, comandant Ananias Escorcio, Diandengue Jose, șeful secției administrative a M.P.L.A.

A fost de față Antonio Franca, reprezentantul permanent al M.P.L.A. la București.

Tovarășul Agostinho Neto, președintele Mișcării Populare pentru Eliberarea Angolei, a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu, Partidului Comunist Român, poporului român un cald salut din partea militanților M.P.L.A., a tuturor luptătorilor angolezi, subliniind și cu acest prilej însemnătatea pe care o are ajutorul frățesc și multilateral pe care România socialistă îl acordă poporului angolez, celorlalte popoare angajate în lupta pentru scuturarea jugului dominației coloniale, pentru libertate și independență națională, pentru asigurarea dreptului lor sacru la o dezvoltare liberă, pe calea progresului economic și social, în conformitate cu voința și aspirațiile lor legitime, fără ingerințe din exterior.

Mulțumind pentru salutul transmis, pentru urările și aprecierile formulate de conducătorul delegației M.P.L.A., tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat, la rîndul său, poporului angolez, patrioților și luptătorilor pentru cauza libertății Angolei cele mai calde urări de noi succese în lupta pentru triumful idealurilor emancipării naționale și sociale în această țară, pentru lichidarea oricărei forme de asuprire colonială și neocolonială, pentru propășirea economică și socială în deplină independență.

În cursul convorbirilor, s-a apreciat cursul pozitiv al relațiilor de prietenie, colaborare și solidaritate militantă dintre Partidul Comunist Român și Mișcarea Populară pentru Eliberarea Angolei, dintre poporul român și poporul angolez, la statornicirea cărora o contribuție de seamă au adus-o convorbirile dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și dr. Agostinho Neto.

În timpul întîlnirii, au fost abordate probleme privind activitatea desfășurată de P.C.R. și M.P.L.A., s-a efectuat un schimb de păreri cu privire la unele probleme actuale ale situației internaționale, ale luptei anticoloniale, antirasiste și antiimperialiste, pentru independența și progresul social al tuturor popoarelor. În acest cadru s-au subliniat cu satisfacție profundele mutații politice și sociale care au loc în lume, marile schimbări în raportul mondial de forțe în favoarea frontului antiimperialist, a luptei împotriva politicii imperialiste de dominație și dictat, colonialismului și neocolonialismului, discriminării rasiale, afirmarea tot mai hotărîtă a popoarelor în viața internațională, a voinței lor de a-și hotărî în mod suveran destinele.

A fost evidențiată dorința ambelor părți de a adînci colaborarea pe multiple planuri între Partidul Comunist Român și Mișcarea Populară pentru Eliberarea Angolei, în spiritul solidarității militante, al stimei și înțelegerii reciproce, în folosul popoarelor român și angolez, al unității frontului antiimperialist, în interesul cauzei libertății și independenței naționale, al progresului social și cooperării în lume. În legătură cu înțelegerile la care s-a ajuns, cele două delegații au convenit să adopte o Declarație Comună.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

*

După convorbiri, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reținut la dineu pe membrii delegației Mișcării Populare pentru Eliberarea Angolei.

Au participat tovarășii Manea Mănescu, Gheorghe Pană, Dumitru Popescu, Cornel Burtică, Ștefan Andrei, Ion Coman, Ghizela Vass, Teodor Marinescu, Constantin Vasiliu.

În timpul dineului, tovarășul Nicolae Ceaușescu și dr. Agostinho Neto au rostit scurte toasturi.

Toastul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
Toastul tovarășului AGOSTINHO NETO
(în pagina a VII-a)

Conferinţa pe ţară a cadrelor de conducere din unităţile agricole de stat şi cooperatiste

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. I)

schimbarea rînduielilor sociale anacronice din ţările româneşti. Ţărănimea a alcătuit oştirea de panduri a lui Tudor Vladimirescu, în 1821, în timpul revoluţiei naţionale şi sociale împotriva tagmei jefuitorilor, pentru reforme democratice şi scuturarea jugului asupririi străine. Revoluţia de la 1848 — care, în Ţara Românească, a dus la cucerirea temporară a puterii de către forţele sociale noi, progresiste — a înscris pe lista revendicărilor ei imediate abolirea relaţiilor feudale la sate, eliberarea şi împroprietărirea ţărănimii.

Pentru prima dată, însă, ideea reformei agrare s-a putut concretiza în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza. Dar nici reforma din 1864 nu a putut duce la soluţionarea problemei agrare în România, datorită faptului că rezultatele ei au fost practic anulate de măsurile ulterior luate de guvernele burghezo-moşiereşti. Nici celelalte reforme, proclamate cu scopul de a potoli nemulţumirea şi revolta ţărănimii nu au rezolvat problemele de fond ale satului românesc, în care, atîta timp cît moşierimea a continuat să deţină un rol dominant în societate, s-au menţinut relaţii feudale, exploatare şi înapoiere. Abia odată cu apariţia pe arena socială a ţării a clasei muncitoare şi a partidului ei revoluţionar marxist, ţărănimea a căpătat un aliat puternic în lupta pentru satisfacerea aspiraţiilor ei vitale; proletariatul a înţeles că problema agrară nu poate fi rezolvată în România decît pe calea revoluţionară, în cadrul luptei de clasă împotriva regimului burghezo-moşieresc, al revoluţiei socialiste, al construcţiei noii orînduiri. **(Aplauze puternice).**

Industrializarea socialistă a ţării — factor hotărîtor în dezvoltarea agriculturii noastre pe baze noi

Stimaţi tovarăşi,

Se cunoaşte că pînă la eliberarea ţării, economia românească a avut un caracter predominant agrar, un nivel scăzut de dezvoltare. Agricultura constituia ramura de bază a economiei, deţinînd ponderea principală în formarea venitului naţional şi în ocuparea forţei de muncă. Potrivit datelor recensămîntului din 1948, deci cu un an înaintea trecerii la organizarea pe baze noi a agriculturii, 76,6 la sută din locuitorii ţării trăiau la sate şi munceau în agricultură. Numai 23,4 la sută locuiau în oraşe şi lucrau în industrie şi alte activităţi neagricole.

Înfăptuirea politicii partidului de industrializare socialistă a determinat profunde schimbări în întreaga structură economică a ţării, transformînd România într-un stat industrial-agrar în plină dezvoltare, cu o industrie şi o agricultură modernă, cu o economie dinamică, înfloritoare. În anii construcţiei socialismului, industria a devenit ramura conducătoare a întregii economii. Este semnificativ în acest sens faptul că în prezent realizăm o producţie industrială de circa 28 ori mai mare decît în anul 1948, anul trecerii mijloacelor de producţie în mîinile întregului popor. În ţara noastră a fost creată practic o industrie nouă, dotată cu mijloace tehnice moderne, capabilă să realizeze o gamă largă de produse la nivelul performanţelor mondiale. Un avînt deosebit de puternic au cunoscut ramurile industriale hotărîtoare pentru progresul economic general — industria constructoare de maşini, electrotehnică şi electronică, industria chimică, siderurgică şi altele. Ritmul mediu anual de creştere a producţiei industriale a fost în anii ce s-au scurs de la naţionalizare de 14,3 la sută — printre cele mai înalte ritmuri de dezvoltare atinse pe plan mondial în perioada postbelică.

Mari realizări în dezvoltarea industrială a ţării s-au obţinut în cursul actualului cincinal. Prevederile pe cei trei ani care au trecut au fost realizate cu o depăşire de circa 30 miliarde lei. Aproape toate judeţele ţării şi-au îndeplinit înainte de termen sarcinile de plan. În anul 1973, producţia industrială a crescut cu 14,7 la sută faţă de anul 1972, fiind cu peste 14 miliarde lei mai mare decît cea stabilită iniţial în plan. Un element deosebit de elocvent pentru amploarea dezvoltării industriei noastre este faptul că volumul producţiei industriale din 1973 este superior celui obţinut pe întregul cincinal 1956—1960. S-au obţinut, de asemenea, succese pe linia creşterii productivităţii muncii şi a eficienţei activităţii economice.

Marile realizări dobîndite în înfăptuirea programului de industrializare au avut şi au o însemnătate hotărîtoare pentru progresul agriculturii, pentru dezvoltarea ei pe baze moderne, pentru creşterea producţiei vegetale şi animale şi ridicarea nivelului de viaţă al ţărănimii.

Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1973 a stabilit un şir de noi sarcini în vederea realizării prevederilor programului elaborat de Congresul al X-lea şi de Conferinţa Naţională ale partidului, a îndeplinirii înainte de termen a obiectivelor cincinalului. Plenara a indicat măsuri de mare însemnătate pentru mai buna folosire a capacităţilor de producţie, ridicarea eficienţei tuturor investiţiilor, îmbunătăţirea calităţii şi nivelului tehnic al produselor, reducerea cheltuielilor de producţie, a consumurilor de materii prime şi materiale, combustibil şi energie, valorificarea cu rezultate superioare a resurselor materiale şi a forţei de muncă. Sînt încredinţat că oamenii muncii din industrie vor asigura îndeplinirea în cele mai bune condiţiuni a sarcinilor stabilite de plenară, realizarea angajamentelor pe care şi le-au asumat, înfăptuirea în devans a prevederilor planului cincinal. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Înfăptuind cu elan şi abnegaţie politica partidului, creînd prin munca sa eroică, de zi cu zi, industria nouă, socialistă a patriei, clasa noastră muncitoare şi-a îndeplinit şi îşi îndeplineşte cu cinste misiunea istorică de principală forţă socială a progresului, de clasă conducătoare în societate. Pentru minunatele realizări obţinute în opera de industrializare, în dezvoltarea generală a ţării, în edificarea socialismului pe pămîntul patriei, pentru modul exemplar în care-şi îndeplineşte rolul de forţă conducătoare în societate doresc ca, de la această tribună, în numele conducerii de partid şi de stat, să adresez cele mai calde felicitări eroicei noastre clase muncitoare şi să-i urez noi şi strălucite victorii în munca şi lupta închinate triumfului societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi comunismului în România. **(Aplauze puternice, îndelungate).**

Fără îndoială că întreaga noastră clasă muncitoare, toţi oamenii muncii din industrie îşi vor mobiliza şi în viitor forţele, manifestînd aceeaşi abnegaţie pentru dezvoltarea şi modernizarea continuă a industriei româneşti, pentru realizarea măreţului program de înflorire economico-socială a ţării elaborat de Congresul al X-lea şi de Conferinţa Naţională ale partidului.

Organizarea socialistă a agriculturii — necesitate istorică a edificării noii societăţi — constituie o măreaţă victorie a politicii agrare marxist-leniniste a partidului nostru

Stimaţi tovarăşi,

În cei 25 de ani care au trecut de la începerea procesului de cooperativizare la sate, agricultura noastră a cunoscut schimbări fundamentale. Putem face astăzi un bilanţ cu adevărat strălucit al succeselor obţinute pe calea construirii socialismului la sate. Pentru a evidenţia mai clar drumul parcurs, voi evoca succint anii premergători trecerii la organizarea agriculturii pe baze socialiste. Pînă la eliberarea ţării, moşierimea şi chiaburimea deţineau majoritatea pămîntului şi a uneltelor de muncă. Potrivit recensămîntului din 1930, 12 200 de moşieri — cît existau la acea dată — reprezentînd circa 0,4 la sută din numărul total al gospodăriilor agricole, posedau o suprafaţă de peste 5 470 mii hectare de pămînt, adică aproape tot atît cît cele 2 460 mii gospodării ţărăneşti la un loc. Această situaţie s-a înrăutăţit mai mult în deceniul următor şi în timpul războiului. Neavînd pămînt sau unelte cu care să-şi lucreze pămîntul, ţărănimea muncitoare era nevoită să facă împrumuturi la bănci şi la cămătarii satelor; după cum arată statisticile, datoriile acesteia reprezentau în 1932 peste 37 miliarde lei.

În întreaga agricultură lucrau, în anul 1938, circa 4 000 de tractoare, toate proprietatea moşierilor şi chiaburilor. Ţăranii îşi munceau pămîntul cu braţele, cu animale, foloseau unelte vechi, primitive, inclusiv pluguri de lemn. Din această cauză recoltele erau mici, iar ţărănimea se afla tot timpul într-o situaţie economică deosebit de grea. La acestea se adăuga lipsa asistenţei medicale, lipsa de şcoli, analfabetismul care, în 1930, cuprindea peste 44 la sută din totalul populaţiei rurale în vîrstă de peste 7 ani.

Dictatura militaro-fascistă care a subordonat ţara Germaniei hitleriste şi a aruncat-o în războiul contra Uniunii Sovietice, a agravat şi mai mult criza agrară, situaţia ţărănimii. Cea mai mare parte a cerealelor, ca şi alte bogăţii ale ţării, erau livrate Germaniei hitleriste, lăsînd ţărănimea, masele populare de la oraşe şi sate în sărăcie şi mizerie. Rechiziţiile de animale şi de atelaje lipseau, în mod practic, gospodăriile ţărăneşti de cele mai elementare mijloace de muncă şi de trai. După cum reiese din statisticile vremii, din 1940 şi pînă la 23 August 1944 au fost trimise în Germania hitleristă 1 371 000 tone cereale şi seminţe şi 7 500 vagoane cu animale vii şi produse animaliere, fără a mai pune la socoteală uriaşele cantităţi de produse agricole livrate armatei germane din România şi de pe front. Este grăitor în ce priveşte povara pe care a suportat-o ţărănimea noastră de pe urma jafului hitlerist faptul că, în vara anului 1944, din recolta de grîu apreciată a fi de circa 224 000 vagoane, guvernanţii antonescieni intenţionau să lase pentru consumul populaţiei rurale doar 10 000 vagoane, restul urmînd să fie pus la dispoziţia cotropitorilor fascişti.

După cum se ştie, Partidul Comunist Român a dus o luptă hotărîtă contra dictaturii militaro-fasciste, s-a pronunţat cu hotărîre împotriva războiului antisovietic, a desfăşurat o largă activitate pentru sabotarea maşinii de război hitleriste, a acţionat neobosit pentru unirea tuturor forţelor patriotice, a maselor largi populare în lupta pentru răsturnarea regimului antonescian, ieşirea României din războiul dus alături de Germania hitleristă şi alăturarea ei glorioaselor armate sovietice, coaliţiei antifasciste. Victoriile strălucite obţinute de popoarele Uniunii Sovietice în lupta grea pentru zdrobirea maşinii de război fasciste au creat condiţii favorabile pentru intensificarea luptei forţelor patriotice din ţara noastră, conduse de Partidul Comunist Român, pentru trecerea la răsturnarea regimului dictaturii militaro-fasciste. În aceste condiţii s-a înfăptuit acţiunea istorică de la 23 August 1944, s-a realizat victoria insurecţiei naţionale antifasciste şi antiimperialiste care a deschis o pagină nouă în istoria ţării noastre. S-au creat astfel şi premisele pentru rezolvarea definitivă a problemei agrare, pentru ridicarea pe o treaptă superioară a agriculturii româneşti. Partidul comunist, împreună cu celelalte forţe democratice, a acţionat cu toată fermitatea pentru înfăptuirea reformei agrare, realizată în cea mai mare parte în iarna anului 1945. Reforma agrară s-a înfăptuit pe cale revoluţionară, la îndemnul şi cu sprijinul clasei muncitoare, al altor forţe din oraşe. Comitetele ţărăneşti, create în mod special în întreaga ţară, au trecut la săvîrşirea actului revoluţionar de împărţire a pămînturilor moşiereşti. În acest fel au fost împroprietăriţi circa 920 000 ţărani, cu peste 1 100 000 hectare de pămînt. Moşierimea a primit o lovitură puternică, baza ei de exploatare fiind în cea mai mare parte lichidată. În urma reformei agrare, ţărănimea săracă şi mijlocaşă deţinea circa 71 la sută din suprafaţa agricolă a ţării.

În transformarea revoluţionară a agriculturii, clasa muncitoare a acordat un sprijin puternic ţărănimii atît în exproprierea moşierilor, cît şi în ajutorarea cu mijloace necesare în vederea desfăşurării lucrărilor agricole. În această luptă s-a dezvoltat şi cimentat alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare — baza trainică a tuturor transformărilor democratice şi revoluţionare a succeselor în înfăptuirea orînduirii socialiste în România. **(Aplauze puternice).** E încă vie în memoria noastră, a tuturor, situaţia grea din anii 1946, 1947, 1948 cînd alimentarea populaţiei se agravase ca urmare a secetei, a lipsei mijloacelor şi uneltelor de muncă, precum şi a sabotajului moşierilor şi chiaburilor. În acele condiţii, partidul a pus la ordinea zilei, ca singura cale de soluţionare a problemei agrare, organizarea pe baze socialiste a agriculturii, trecerea la înfăptuirea cooperativizării.

Odată cu naţionalizarea, în 1948, a principalelor mijloace de producţie şi trecerea la făurirea sectorului socialist în economie, a apărut în mod clar că organizarea pe baze noi, socialiste, a agriculturii, constituie o necesitate istorică, de îndeplinirea căreia depind creşterea rapidă a producţiei agricole, ridicarea nivelului de trai al ţărănimii, satisfacerea cerinţelor de produse agroalimentare ale întregului popor.

Odată cu trecerea la organizarea socialistă a satului, partidul a trasat sarcina dotării agriculturii cu mijloacele tehnice necesare. S-au creat în acest scop staţiuni de maşini şi tractoare, întreprinderi de stat menite să asigure efectuarea lucrărilor agricole cu mijloace mecanizate.

Transformarea socialistă a satului a necesitat o perioadă îndelungată, timp de aproape 14 ani. În toată această perioadă s-a desfăşurat o intensă muncă economică, politică, organizatorică, de explicare şi demonstrare prin fapte a marilor avantaje şi a superorităţii agriculturii cooperatiste. Ţărănimea s-a convins din proprie experienţă că numai pe această cale se poate realiza o agricultură modernă, de înaltă productivitate, se pot crea condiţii pentru creşterea veniturilor sale, pentru făurirea bunăstării generale.

Un rol însemnat în convingerea ţărănimii de a păşi pe calea cooperatistă l-au avut rezultatele obţinute de întreprinderile agricole de stat, precum şi realizările dobîndite de cooperativele agricole de producţie, create încă din 1949.

În anul 1962, s-a încheiat cooperativizarea. Aceasta a marcat victoria deplină a revoluţiei agrare socialiste, a organizării agriculturii româneşti pe baze socialiste, de stat şi cooperatiste, deschizînd, totodată, calea trecerii într-o etapă nouă, superioară, a soluţionării problemei agrare, a asigurării unui progres rapid al producţiei agricole şi ridicării nivelului de trai al ţărănimii. Această măreaţă victorie a marcat crearea economiei socialiste unitare, triumful relaţiilor noi, socialiste, atît la oraşe cît şi la sate, izbînda definitivă a socialismului în România, în toate sectoarele de activitate. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Care este astăzi situaţia agriculturii româneşti? Circa 91 la sută din întreaga suprafaţă agricolă a ţării aparţine sectorului socialist de stat şi cooperatist. Întreprinderile agricole de stat deţin 2 084 000 hectare, cooperativele agricole de producţie 8 845 000 hectare; păşunile şi fîneţele reprezintă 4 455 000 hectare, din care 2 337 000 hectare sînt proprietate de stat.

Ca urmare a preocupării partidului şi guvernului pentru mecanizarea producţiei agricole, astăzi pe ogoarele ţării lucrează 115 000 tractoare, aproape 44 000 combine, circa 50 000 de semănători, precum şi numeroase alte maşini şi utilaje de înalt randament. Suprafaţa arabilă ce revine pe un tractor a scăzut de la 684 hectare în 1950 la 84 hectare în 1973. Agriculturii i s-au repartizat an de an cantităţi tot mai mari de îngrăşăminte şi alte substanţe chimice. Numai în anul 1973 au fost aplicate circa 715 mii tone îngrăşăminte substanţă activă, faţă de 6 mii tone în 1950. În toţi aceşti ani s-au executat importante lucrări de îmbunătăţiri funciare — îndiguiri, desecări, irigaţii — statul alocînd fonduri mari pentru realizarea lor, în special pentru irigaţii. La sfîrşitul anului 1973 dispuneam de peste 1 250 000 hectare irigate. Numărul inginerilor şi cadrelor tehnice din agricultură a crescut în mod considerabil, ajungînd la 30 000 ingineri şi specialişti cu pregătire superioară şi 25 000 cu pregătire medie.

Ca urmare a dezvoltării bazei materiale, a chimizării şi mecanizării lucrărilor agricole, a asigurării cu seminţe de înaltă productivitate, producţia agricolă a crescut an de an obţinîndu-se în 1972 cea mai înaltă producţie din istoria agriculturii româneşti.

Producţia agricolă vegetală totală la principalele culturi

Nr. crt.	1938	1950	1970	1972
	— în mii tone —			
1. **Cereale boabe**				
total	8 982,5	5 149,2	10 631,4	16 912,5
din care				
a) grîu	3 755,1	2 219,1	3 355,8	6 040,8
b) porumb	4 092,2	2 101,0	6 535,5	9 816,7
2. **Leguminoase boabe**				
total	—	118,3	319,6	368,5
3. **Plante textile** (în şi cînepă)	—	149,4	142,6	179,6
4. **Floarea soarelui**	58,3	213,6	769,6	850,4
5. **Sfeclă de zahăr**	484,5	582,2	2 921,3	5 581,4
6. **Cartofi**	1 331,2	1 601,3	2 064,2	3 672,4

A cunoscut, de asemenea, o puternică dezvoltare sectorul zootehnic, realizîndu-se o importantă creştere a numărului de animale.

Numărul total al animalelor
(la sfîrşitul anului)

Nr. crt.	1938	1949	1970	1972
	— în mii capete —			
1. Bovine — total	3 747	4 309	5 216	5 767
2. Porcine — total	2 520	2 211	6 359	8 785
3. Ovine — total	10 265	9 834	13 818	14 455
4. Păsări — total	25 110	17 507	54 333	64 496

A crescut, totodată, producţia agricolă animală. Astfel:

Nr. crt.	1938	1949	1970	1972
Carne — total (în mii tone greutate vie)	760	570	1 349	1 627
Lapte — total (mii hl.)	21 575	20 166	37 932	41 554
Lînă — total (tone)	15 130	15 145	29 725	30 697
Ouă (mil. buc.)	1 354	1 100	3 537	4 300

După cum se vede din aceste date, atît în sectorul vegetal cît şi în cel animal s-au obţinut în aceşti ani creşteri importante care ilustrează în modul cel mai concret marile avantaje ale agriculturii socialiste, posibilităţile ei de a asigura o producţie intensivă. Aceste succese sînt rezultatul politicii partidului de organizare socialistă şi de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, precum şi al muncii hotărîte a ţărănimii, a tuturor oamenilor muncii de la sate. Pe această bază au crescut an de an veniturile ţărănimii, s-a îmbunătăţit aprovizionarea populaţiei cu produse agroalimentare, au fost satisfăcute într-o măsură tot mai largă nevoile generale ale economiei naţionale.

Făcînd bilanţul măreţelor realizări obţinute într-un sfert de veac pe calea construirii agriculturii noi, socialiste, doresc să adresez, de la această tribună în numele conducerii de partid şi de stat cele mai calde felicitări ţărănimii, specialiştilor şi mecanizatorilor, tuturor oamenilor muncii de la sate, pentru succesele obţinute în sporirea producţiei agricole, în modernizarea agriculturii, pentru contribuţia adusă la sporirea avuţiei naţionale, la întreaga operă de edificare a socialismului în patria noastră. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Dragi tovarăşi,

Organizarea pe baze socialiste a agriculturii a dus la transformarea radicală a satului românesc, a structurii sociale a populaţiei rurale. A dispărut clasa moşierilor şi chiaburilor, a fost lichidată proprietatea capitalistă asupra pămîntului şi a uneltelor de producţie, a fost înlăturată orice formă a exploatării omului de către om, creîndu-se proprietatea socialistă de stat şi cooperatistă. Ţărănimea a devenit o clasă nouă, omogenă, animată de interese comune, stăpînă deplin pe mijloacele de producţie, pe rodul muncii sale. În strînsă alianţă cu clasa muncitoare, ţărănimea cooperatistă participă activ la înfăptuirea măreţei opere de edificare a societăţii socialiste în România.

Acum, cînd facem bilanţul a 25 de ani de activitate pe calea organizării socialiste a agriculturii, putem afirma — în baza faptelor, a realităţilor — că viaţa a demonstrat pe deplin justeţea politicii marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, de transformare socialistă a satului. Fără înfăptuirea revoluţiei socialiste agrare, fără organizarea pe baze noi a întregii agriculturi nu am fi putut obţine nici realizările dobîndite în aceşti ani în dezvoltarea celorlalte sectoare de activitate, în ridicarea nivelului general de civilizaţie al ţărănimii şi al întregului nostru popor. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Viaţa a confirmat cu putere justeţea punctului de vedere teoretic că victoria deplină a socialismului nu se poate asigura decît prin organizarea unitară, pe baze socialiste, atît a industriei, cît şi a agriculturii, a tuturor sectoarelor de activitate economică şi socială. Făurirea unei economii socialiste unitare constituie o necesitate obiectivă a victoriei revoluţiei socialiste, a consolidării puterii muncitorilor şi ţăranilor, a întregului popor, a creării condiţiunilor pentru dezvoltarea continuă a societăţii socialiste. **(Aplauze puternice).** Pornind de la studierea atentă a realităţii, partidul nostru a aplicat şi în problema agrară, în mod creator, adevărurile generale şi legităţile construcţiei socialiste la condiţiile concrete ale României. Analizînd tendinţele generale ale dezvoltării sociale, trăgînd concluzii din experienţa celorlalte ţări socialiste, din experienţa mondială cît şi din propria experienţă, partidul nostru a ştiut să găsească formele cele mai corespunzătoare pentru organizarea trecerii ţărănimii pe calea proprietăţii socialiste.

Fără îndoială, formele concrete ale proprietăţii socialiste asupra mijloacelor de producţie şi ale repartiţiei produsului social sînt şi vor fi întotdeauna diferite, ţinînd seama de condiţiile istorice, naţionale, sociale dintr-o ţară sau alta, dintr-o etapă sau alta a dezvoltării. Dar la baza acestei diversităţi de forme este necesar să stea proprietatea socialistă, obştească, de stat şi cooperatistă asupra mijloacelor de producţie, precum şi realizarea principiilor socialiste de muncă şi repartiţie. Numai astfel se poate asigura triumful deplin al socialismului, trecerea spre o nouă etapă de dezvoltare, crearea condiţiilor pentru făurirea societăţii comuniste. Tocmai ca rezultat al înfăptuirii cooperativizării şi al victoriei socialismului în toate sectoarele de activitate, atît la oraşe cît şi la sate, Congresul al X-lea a putut trasa sarcina trecerii la o etapă nouă, superioară din punct de vedere calitativ, la etapa făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate în România. **(Aplauze îndelungate).**

Astăzi, cînd noi şi noi ţări păşesc pe calea dezvoltării economico-sociale independente şi îşi propun să făurească o economie nouă, cînd, într-o formă sau alta, tot mai multe popoare se pronunţă pentru trecerea pe calea socialismului, problema cooperativizării agriculturii se pune în mod deosebit de acut. De altfel, cooperativizarea se şi înfăptuieşte, într-o formă sau alta, în mai toate aceste ţări. Apare tot mai evident că organizarea pe baze cooperatiste a agriculturii constituie calea cea mai sigură şi justă de lichidare a înapoierii economico-sociale, de dezvoltare rapidă a satului, a întregii societăţi.

Acesta este, totodată, un factor de importanţă deosebită pentru progresul întregii economii naţionale, inclusiv pentru dezvoltarea industriei, pentru crearea unei economii naţionale unitare, independente.

Tocmai instaurarea proprietăţii socialiste în agricultură şi formarea economiei socialiste unitare creează condiţii pentru înfăptuirea cu succes a măreţului program elaborat de Congresul al X-lea, pentru trecerea la o nouă etapă a rezolvării problemei agrare — organizarea agriculturii pe o bază nouă, modernă, superioară, în concordanţă cu mersul înainte şi progresul tehnic şi economico-social general al ţării noastre. Odată cu dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale şi perfecţionarea conducerii şi organizării producţiei agrare, în munca şi viaţa ţărănimii, în întreaga existenţă a satului se vor produce schimbări tot mai ample pe multiple planuri; producţia agricolă va deveni tot mai mult o variantă a

(Continuare în pag. a III-a)

Conferinţa pe ţară a cadrelor de conducere din unităţile agricole de stat şi cooperatiste

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a II-a)

muncii industriale, iar satul se va apropia tot mai mult, ca nivel de civilizaţie şi de viaţă de oraş. Acesta este unul din procesele esenţiale ale făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate, care va asigura înflorirea şi bunăstarea întregului nostru popor. **(Aplauze puternice).**

Un bilanţ strălucit în ridicarea nivelului de viaţă material şi cultural al clasei muncitoare, ţărănimii şi intelectualităţii, al întregului nostru popor

Stimaţi tovarăşi,

Odată cu dezvoltarea industriei şi agriculturii, au cunoscut o puternică înflorire învăţămîntul, ştiinţa, arta şi cultura. S-a dezvoltat considerabil şi s-a diversificat reţeaua învăţămîntului atît la oraşe cît şi la sate, s-a realizat — pe baza orientărilor stabilite de partid — legarea mai strînsă a şcolii de viaţă, de activitatea practică, de cerinţele concrete ale dezvoltării societăţii. Şcoala reprezintă, după cum se ştie, un factor esenţial în ridicarea continuă a gradului de civilizaţie al societăţii noastre socialiste, în asigurarea progresului neîntrerupt al economiei şi culturii. Ştiinţa, activitatea de cercetare ştiinţifică şi-au sporit an de an contribuţia la dezvoltarea şi perfecţionarea producţiei materiale, la promovarea progresului tehnic în viaţa economică şi socială, la valorificarea superioară a resurselor naţionale. Creaţia literar-artistică acţionează ca un factor important în lărgirea orizontului de cultură al maselor, în dezvoltarea conştiinţei noi, socialiste, în formarea omului nou şi îmbogăţirea vieţii spirituale a întregului nostru popor. În cadrul programului general de dezvoltare economico-socială a ţării, partidul acordă o atenţie deosebită perfecţionării şi înfloririi în continuare a învăţămîntului, ştiinţei şi culturii, ca factori de bază ai progresului social al societăţii româneşti, ai edificării noii orînduiri pe baza tezaurului universal de valori spirituale, a folosirii celor mai noi cuceriri ale cunoaşterii geniului uman, ale gîndirii înaintate contemporane.

Doresc ca şi cu acest prilej să evidenţiez activitatea rodnică şi rolul important al intelectualităţii care, în strînsă unitate cu clasa muncitoare şi ţărănimea, acţionează pentru înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului şi să adresez cele mai calde felicitări tuturor slujitorilor ştiinţei şi culturii din România. **(Aplauze puternice).**

Una din marile realizări ale regimului nostru socialist este rezolvarea justă, în spiritul principiilor marxist-leniniste, a problemei naţionale, care a dus la lichidarea oricăror forme de inegalitate şi discriminare, la realizarea unei depline şi efective egalităţi în drepturi a tuturor cetăţenilor patriei, fără deosebire de naţionalitate, la cimentarea trainică a unităţii şi fraţiei oamenilor muncii români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, la întărirea coeziunii şi unităţii întregului popor, în jurul Partidului Comunist Român, forţa conducătoare a societăţii noastre socialiste. Muncind şi trăind cot la cot şi la sate, oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, acţionează în strînsă colaborare pentru înflorirea agriculturii socialiste, transpun cu succes în viaţă politica partidului, pentru progresul şi prosperitatea patriei comune — Republica Socialistă România. **(Aplauze puternice).**

Ca urmare a dezvoltării industriei şi agriculturii, a impetuosului progres economico-social realizat de poporul nostru în anii care au trecut s-au produs schimbări pozitive în nivelul de trai al maselor. În prezent circa 58 la sută din totalul populaţiei apte de muncă lucrează în ramurile industriale şi neagricole, acest transfer în domeniile de activitate cu o productivitate mai înaltă reprezintă un indice important al creşterii gradului de dezvoltare a societăţii. Venitul naţional a fost în anul 1973 de circa 12 ori mai mare decît în anul 1947, asigurînd sporirea succesivă a salariilor, înfăptuirea unor largi acţiuni destinate ridicării nivelului de viaţă al întregului popor. Salariul net este în prezent de aproape 5 ori mai mare decît acum 25 de ani.

Creşterea bunăstării poporului a fost mult amplificată în cursul actualului cincinal. În 3 ani ai cincinalului numărul oamenilor muncii din industrie şi din alte sectoare a crescut cu peste 720 000, din care aproape 700 000 muncitori. Veniturile băneşti ale populaţiei din unităţile socialiste au sporit în aceşti trei ani cu 27,6 la sută. Anul trecut s-a încheiat prima etapă a majorării generale a salariilor, prevăzută în actualul cincinal, pentru toate categoriile de salariaţi. A fost ridicat nivelul pensiilor de asigurări sociale, a crescut alocaţia pentru copii. Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1973 a prevăzut trecerea la o nouă majorare a salariilor, precum şi îmbunătăţirea salariilor mici, astfel ca cel mai mic salariu al muncitorilor calificaţi să crească de la 1 040 lei la 1 244 lei lunar. **(Aplauze puternice).**

Succesele obţinute în dezvoltarea producţiei agricole vegetale şi animale, întreaga politică a partidului de ridicare economico-socială a satului s-au răsfrînt nemijlocit în condiţiile de viaţă ale ţărănimii, în ridicarea nivelului său de trai, material şi cultural. Drumul cooperativizării agriculturii s-a dovedit a fi drumul bunăstării şi belşugului, al muncii libere, al unei vieţi luminoase şi fericite pentru întreaga ţărănime. Au sporit an de an veniturile reale ale tuturor oamenilor muncii din agricultură. În anul 1973 veniturile reale ale ţărănimii provenite din munca în agricultură au fost de 3,2 ori mai mari faţă de anul 1949. În perioada 1951—1973 s-au construit la sate, din fondurile statului şi ale organizaţiilor cooperatiste, precum şi din fondurile populaţiei circa 1 450 000 locuinţe. S-a dezvoltat puternic reţeaua de şcoli, unităţi sanitare, case de cultură. La sate funcţionează astăzi 9 600 unităţi ale învăţămîntului preşcolar şi 12 800 şcoli generale în care învaţă 1 850 000 de elevi. Avem acum în mediul rural 141 licee de cultură generală, agricole şi de altă specialitate, faţă de 2 cîte existau în anul premergător începerii cooperativizării agriculturii. A fost lichidat de mult analfabetismul; fiii ţărănimii, care în trecut nu puteau urma nici şcoala elementară, au acum acces larg în toate institutele şi universităţile din ţară. Mulţi din cei care s-au născut ca ţărani săraci sînt astăzi profesori universitari, generali, ocupă munci de conducere în statul nostru socialist. Aceasta înseamnă socialismul — puterea reală a muncitorilor şi ţăranilor, stăpîni pe destinele lor. **(Aplauze puternice).**

La sate funcţionează 7 700 de cămine culturale faţă de 4 600 în 1948, 5 600 cinematografe, 3 526 de biblioteci publice şi altele. O vastă reţea sanitară stă astăzi la dispoziţia ţăranilor.

În primii trei ani ai cincinalului veniturile băneşti ale ţărănimii, provenite din retribuirea în cooperative şi din vînzarea produselor către unităţile socialiste, au crescut cu 23,4 la sută, în anul 1973 fiind cu 11,2 la sută mai mari decît în anul precedent. Aceasta s-a realizat ca urmare a aplicării în cooperativele agricole de producţie a sistemului îmbunătăţit de organizare şi retribuire a muncii în acord global, valorificării către stat a unor cantităţi tot mai mari de produse agricole, majorării preţurilor de achiziţie şi contractare la carne, grîu, porumb, struguri şi alte produse.

„Să facem totul ca agricultura să-şi aducă o contribuţie tot mai mare la sporirea avuţiei naţiunii noastre socialiste, la înflorirea şi bunăstarea întregii naţiuni socialiste, la ridicarea României în rîndul ţărilor avansate ale lumii, pe noi trepte de progres şi civilizaţie"

După cum cunoaşteţi, încă din 1968 au fost luate o serie de măsuri menite să îmbunătăţească substanţial condiţiile de viaţă ale ţărănimii. S-a introdus venitul garantat de stat pentru membrii cooperativelor, a fost introdus şi extins sistemul de acordare a pensiilor pentru cooperatori; s-a instituit şi aplicat acordarea de alocaţii pentru copiii cooperatorilor, s-a trecut la introducerea asistenţei medicale gratuite la sate. Odată cu introducerea acordului global în unităţile agricole s-au luat măsuri pentru îmbunătăţirea salarizării cadrelor de conducere şi a specialiştilor din cooperativele agricole retribuiţi de stat.

S-a îmbunătăţit aprovizionarea populaţiei de la oraşe şi sate; volumul mărfurilor desfăcute prin comerţul socialist a fost în perioada 1971—1973 mai mare cu aproape 3 miliarde lei faţă de cît s-a prevăzut în cincinal, iar volumul serviciilor cu 2,2 miliarde lei mai mare. Au fost date în folosinţă în aceşti trei ani 312 000 apartamente la oraşe şi circa 131 000 locuinţe la sate. S-au construit noi spaţii pentru învăţămînt, cămine şi creşe pentru copii, spitale, aşezăminte de cultură, s-a executat un important volum de lucrări edilitar-gospodăreşti în oraşele şi comunele ţării. Toate acestea demonstrează consecvenţa cu care partidul nostru asigură realizarea programului de creştere a bunăstării întregului popor — ţelul suprem al politicii sale, obiectivul fundamental al întregii opere de construcţie socialistă.

Măreţele realizări obţinute de poporul român în toate sectoarele de activitate — în industrie şi agricultură, în dezvoltarea ştiinţei, culturii, în ridicarea nivelului de trai material şi spiritual al întregului popor — sînt nemijlocit legate de organizarea unitară, pe baze socialiste a întregii activităţi economice şi sociale. Ele sînt rodul muncii pline de abnegaţie a clasei muncitoare, ţărănimii şi intelectualităţii, al tuturor oamenilor muncii fără deosebire de naţionalitate, al întregului popor, care înfăptuieşte neabătut politica Partidului Comunist Român. **(Vii aplauze).**

În dobîndirea tuturor acestor succese istorice, un rol hotărîtor a avut şi are conducerea de către partid a întregii opere de construcţie socialistă, creşterea rolului său politic conducător în toate domeniile de activitate. Partidul nostru reprezintă astăzi o forţă uriaşă, însumînd în rîndurile sale peste 2 300 000 de muncitori, ţărani, intelectuali, bărbaţi şi femei din rîndurile celor mai înaintaţi şi mai conştienţi fii ai poporului, dispune de organizaţii puternice în toate domeniile de activitate, constituie forţa dinamică în fiecare sector, în fiecare colectiv de muncă. Datorită faptului că a ştiut să unească eforturile maselor largi populare, să elaboreze o linie politică generală justă şi să conducă cu succes activitatea practică de înfăptuire a ei, aplicînd în mod creator legile generale ale construcţiei noii orînduiri la condiţiile concrete din România, partidul nostru comunist şi-a cîştigat stima, dragostea şi încrederea nestrămutată a întregului nostru popor. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Realizările obţinute sînt, de asemenea, legate de crearea condiţiilor pentru participarea tot mai largă şi activă a maselor populare la conducerea întregii activităţi economico-sociale. Partidul nostru a acordat şi acordă o atenţie deosebită perfecţionării continue a democraţiei socialiste, a cadrului şi formelor organizatorice de exercitare a puterii de stat de către poporul însuşi, de valorificare a experienţei şi înţelepciunii colective a maselor, de dezvoltare a dialogului cu muncitorii, ţăranii şi intelectualii, astfel ca toate hotărîrile care privesc mersul înainte al societăţii noastre să fie emanaţia voinţei, intereselor şi aspiraţiilor întregii naţiuni. S-au dezvoltat şi îmbunătăţit formele de conducere colectivă a tuturor domeniilor de activitate care permit reprezentanţilor oamenilor muncii să-şi spună cuvîntul şi să participe efectiv la gospodărirea unităţilor socialiste, la elaborarea şi aplicarea deciziilor, în dubla lor calitate de producători şi proprietari ai mijloacelor de producţie. Experienţa din aceşti ani a arătat că dezvoltarea continuă a democraţiei socialiste este parte integrantă a făuririi societăţii socialiste, constituie o cerinţă a progresului multilateral al ţării, asigură conducerea ţării de către masele largi populare înfăptuirea de către popor însuşi, în mod conştient, a propriului său viitor — viitorul său comunist. **(Aplauze puternice).**

Trebuie să spunem că dezvoltarea democraţiei socialiste, lărgirea continuă a legăturilor partidului cu masele populare constituie chezăşia elaborării unei politici juste, care să corespundă pe deplin intereselor vitale ale naţiunii noastre. Aceasta este chezăşia că vom putea înfăptui cu succes toate hotărîrile, că vom putea evita abuzurile şi ilegalităţile, asigura ca realmente socialismul să fie cea mai dreaptă, cea mai democratică şi cea mai înaintată societate din lume. **(Aplauze puternice).**

Dragi tovarăşi,

Grandioasele realizări obţinute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în făurirea orînduirii socialiste, nu trebuie să ne facă să uităm însă că drumul parcurs în toţi aceşti ani nu a fost deloc uşor. Au trebuit învinse multe obstacole care ne-au stat în cale; s-au făcut şi serioase greşeli, s-au manifestat o serie de lipsuri şi, uneori, din păcate, s-au comis grave abuzuri, încălcări ale legalităţii socialiste, denaturări ale principiilor de relaţii socialiste. Despre toate acestea am vorbit pe larg, cu alte prilejuri, şi nu doresc să mă mai refer acum la ele. Aş vrea să amintesc însă că a trebuit să înfruntăm şi păreri care exprimau neîncrederea în acţiunea de cooperativizare, îndoială faţă de capacitatea ţărănimii de a folosi mijloace de muncă mecanizate, substanţele chimice, cuceririle agrotehnicii moderne. S-au manifestat, de asemenea, tendinţe de subapreciere a importanţei agriculturii în ansamblul economiei noastre naţionale. Aceasta a dus în practică, într-o anumită perioadă, la neglijarea acestui sector, la nerealizarea sarcinilor de dotare stabilite în planurile de stat. Trebuie spus că dacă nu ar fi existat asemenea tendinţe, dacă nu ar fi fost săvîrşite asemenea greşeli şi s-ar fi acordat atenţia necesară înfăptuirii hotărîrilor partidului, a prevederilor planurilor cincinale cu privire la agricultură, la extinderea mecanizării şi chimizării, la realizarea lucrărilor de irigaţii şi altor măsuri, am fi putut obţine rezultate mult mai mari.

Ceea ce trebuie însă subliniat este faptul că partidul a ştiut să unească eforturile maselor largi populare pentru depăşirea tuturor greutăţilor şi obstacolelor, să înlăture cu hotărîre abuzurile, ilegalităţile şi greşelile săvîrşite, să acţioneze pentru lichidarea lipsurilor şi să asigure mersul tot mai ferm înainte, atît în agricultură, cît şi în toate celelalte domenii ale vieţii sociale. Ţărănimea a înfăptuit cu elan şi abnegaţie politica partidului, a urmat neabătut partidul, acţionînd permanent, în strînsă alianţă cu clasa muncitoare, pentru întărirea şi dezvoltarea orînduirii noastre noi — orînduirea socialistă.

Se cuvine evidenţiată cu acest prilej activitatea intensă desfăşurată de organele şi organizaţiile de partid, de comuniştii de la sate, care s-au aflat totdeauna în fruntea acţiunilor, şi-au îndeplinit cu spirit de răspundere rolul de seamă ce le-a revenit în transformarea socialistă a satului. Doresc, de aceea, să adresez organelor şi organizaţiilor de partid, tuturor comuniştilor, atît celor de la sate cît şi celor de la oraşe, cele mai calde felicitări pentru munca lor neobosită consacrată dezvoltării economico-sociale a patriei, edificării cu succes a societăţii socialiste pe pămîntul României, servirii intereselor poporului român. **(Vii aplauze).**

Am reamintit acum de lipsurile şi abuzurile săvîrşite, deşi ele aparţin trecutului, pentru că trebuie să avem permanent în vedere să acţionăm în aşa fel ca asemenea fenomene străine socialismului să nu-şi mai găsească loc în societatea noastră socialistă, să nu fie admise de clasa noastră muncitoare, de poporul nostru. Să facem totul ca să nu mai poată avea loc ilegalităţi, abuzuri, ca poporul să poată să-şi asigure făurirea destinelor sale, aşa cum doreşte el! **(Aplauze puternice).**

Putem spune astăzi cu mîndrie că bilanţul general pe care-l facem atît în agricultură cît şi în toate sectoarele de activitate este un bilanţ strălucit. Aceasta ne dă temeiuri să privim cu încredere deplină viitorul şi să afirmăm că vom îndeplini în bune condiţiuni toate hotărîrile Congresului al X-lea şi ale Conferinţei Naţionale.

Dezvoltarea agriculturii noastre în decursul celor trei ani care au trecut din actualul cincinal

Dragi tovarăşi,

Evidenţiind rezultatele obţinute în trei ani ai planului cincinal în domeniul agriculturii, doresc să mă opresc acum la unele învăţăminte ce se desprind din felul în care s-a muncit în acest sector în ultima perioadă, precum şi la sarcinile ce ne stau în faţă în etapa următoare.

Aşa cum am mai arătat, în anii 1971 şi 1972 s-au realizat cele mai mari producţii de cereale din istoria ţării. În anul 1973, cu toate că nu s-a ridicat la nivelul celor doi ani amintiţi mai înainte, producţia de cereale este apropiată mediei anilor 1970—1972 şi cu peste 900 mii tone mai mare decît media realizată în perioada 1966—1970.

Trebuie, de asemenea, menţionat că în anul 1973 s-a obţinut cea mai mare recoltă de legume şi struguri cunoscută vreodată în ţara noastră, respectiv cu circa 200 mii tone mai mare decît în 1972 la legume şi cu peste 500 mii tone la struguri. Ca rezultat al bunei organizări a muncii, unele judeţe au obţinut la unele culturi producţii medii la hectar mai mari decît în anul 1972.

Iată cum se grupează unităţile agricole, de stat şi cooperatiste, care au obţinut recolte mari în 1973:

La grîu

Producţia medie la hectar	Numărul unităţilor I.A.S.	Numărul unităţilor C.A.P.
2 500 — 3 000 kg./ha	56	520
3 001 — 3 500 kg./ha	55	352
3 501 — 4 000 kg./ha	43	178
peste 4 000 kg./ha	33	92

Unităţile cu producţii medii la grîu între 3 501—4 000 kg/ha sînt amplasate mai ales în judeţele Constanţa, Ialomiţa, Timiş, Bihor, Brăila. Unităţile cu producţii medii peste 4 000 kg/ha sînt amplasate îndeosebi în judeţele Ialomiţa, Constanţa, Timiş.

La porumb boabe

Producţia medie la hectar	Numărul unităţilor I.A.S.	Numărul unităţilor C.A.P.
3 001 — 4 000 kg./ha	62	535
4 001 — 5 000 kg./ha	41	267
peste 5 000 kg./ha	21	182

Unităţile cu producţii medii la porumb boabe între 4 001—5 000 kg/ha sînt amplasate mai ales în judeţele Constanţa, Ialomiţa, Brăila, Dolj, iar cele cu producţii medii peste 5 000 kg/ha, în judeţele Constanţa, Ialomiţa, Timiş, Brăila.

La floarea-soarelui

Producţia medie la hectar	Numărul unităţilor I.A.S.	Numărul unităţilor C.A.P.
1 501 — 2 000 kg./ha	68	474
2 001 — 2 500 kg./ha	58	164
2 501 — 3 000 kg./ha	8	26
peste 3 000 kg./ha	1	1

Cele mai multe unităţi cu producţii medii de floarea-soarelui între 2 001—2 500 kg/ha sînt amplasate mai ales în judeţele Constanţa, Ialomiţa, Brăila, iar cu producţii medii de peste 2 500 kg/ha, în judeţele Constanţa, Ialomiţa.

La sfecla de zahăr

Producţia medie la hectar	Numărul unităţilor C.A.P.
25 001 — 30 000 kg./ha	181
30 001 — 35 000 kg/ha	83
35 001 — 40 000 kg./ha	36
peste 40 000 kg./ha	15

Unităţile cu producţii medii de sfeclă de zahăr între 30 001—35 000 kg/ha sînt amplasate mai ales în judeţele Ialomiţa, Brăila, Constanţa, Dolj, Ilfov, iar cele cu producţii medii peste 35 000 kg/ha se află în special în judeţele Dolj, Brăila, Ialomiţa, Cluj, Constanţa.

La cartofi

Producţia medie la hectar	Numărul unităţilor I.A.S.	Numărul unităţilor C.A.P.
15 001 — 20 000 kg./ha	13	151
20 001 — 25 000 kg./ha	2	46
25 001 — 30 000 kg./ha	1	9
peste 30 000 kg./ha	11	34

Unităţile cu producţii medii de cartofi între 20 001—30 000 kg/ha sînt amplasate îndeosebi în judeţele Satu Mare, Suceava, Brăila, Buzău, iar cele cu producţii medii peste 30 000 kg/ha se află mai ales în judeţele Dimboviţa, Bihor, Satu Mare.

(Continuare în pag. a IV-a)

Conferinţa pe ţară a cadrelor de conducere din unităţile agricole de stat şi cooperatiste

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

Direcţiile fundamentale de acţiune pentru înfăptuirea sarcinilor de creştere a producţiei agricole stabilite de Congresul al X-lea şi Conferinţa Naţională ale P.C.R.

(Urmare din pag. a III-a)

Doresc să subliniez că recolte mari la culturile vegetale s-au obţinut şi într-o serie de unităţi agricole, de stat şi cooperatiste, din judeţele de deal.

PRODUCŢIA MEDIE LA HECTAR, LA GRÎU ŞI PORUMB, OBŢINUTĂ ÎN ANUL 1973 DE UNELE C.A.P.-URI DIN JUDEŢELE SITUATE ÎN ZONA DE DEAL

	Grîu		Porumb	
	Suprafaţa cultivată	Producţia medie-kg	Suprafaţa cultivată	Producţia medie-kg
Judeţul Bacău				
C.A.P. — Fărăoani	230	2 887	—	—
C.A.P. — Bereşti-Bistriţa	455	2 760	—	—
C.A.P. — Hemeiuşi	—	—	360	3 183
Judeţul Suceava				
C.A.P. — Moara	285	3 044	313	3 268
C.A.P. — Liteni-Moara	—	—	216	3 253
Judeţul Vîlcea				
C.A.P. — Prundeni	170	2 605		
C.A.P. — Mihăieşti	125	2 800	150	5 667
C.A.P. — Zătăreni	120	3 395	211	3 972
Judeţul Mehedinţi				
C.A.P. — Bistriţa	250	1 962	111	2 694
C.A.P. — Ricşoreni	—	—	161	3 148
Judeţul Sibiu				
C.A.P. — Slimnic	160	1 617		
C.A.P. — Aţel	—	—	170	3 419
C.A.P. — Racoviţa	—	—	130	3 293
Judeţul Mureş				
C.A.P. — Goruneşti	286	3 167	90	5 743
C.A.P. — Cuci	185	3 682	—	—
C.A.P. — Nazna	220	3 237	—	—

PRODUCŢIA MEDIE LA HECTAR, LA GRÎU ŞI PORUMB, OBŢINUTĂ ÎN ANUL 1973 DE UNELE I.A.S.-URI DIN JUDEŢELE SITUATE ÎN ZONA DE DEAL

	Grîu		Porumb	
	Suprafaţa cultivată	Producţia medie-kg	Suprafaţa cultivată	Producţia medie-kg
Judeţul Bacău				
I.A.S. — Bacău	373	2 890	443	3 893
I.A.S. — Traian	597	2 448	947	3 255
Judeţul Vîlcea				
I.A.S. — Vîlcea	165	2 576	71	3 070
Judeţul Mehedinţi				
I.A.S. — Rogova	2 940	2 637	707	2 560
Judeţul Sibiu				
I.A.S. — Axente Sever	180	2 226	60	3 257
I.A.S. — Dealul Ognei	—	—	137	3 737
I.A.S. — Mediaş	217	3 166	488	3 680
Judeţul Mureş				
I.A.S. — Acăţari	207	2 155	132	4 003
I.A.S. — Albeşti	74	3 141	286	3 519

Din toate acestea reiese limpede că atunci cînd se aplică în mod corespunzător regulile agrotehnicii, cînd se execută bine şi la timp lucrările agricole se pot obţine recolte mari chiar şi pe terenuri care, de regulă sînt socotite mai puţin fertile.

Rezultate bune s-au obţinut şi în zootehnie, ca urmare a măsurilor de cointeresare a producătorilor prin sporirea preţurilor de achiziţie şi contractare, precum şi datorită dezvoltării bazei furajere. Deşi nu s-a realizat în întregime efectivul planificat, în acest sector a avut loc o creştere însemnată atît a numărului de animale şi păsări cît şi a producţiei. La sfîrşitul anului 1973 efectivul de bovine a ajuns la 5 895 000 capete, de porcine la 8 985 000, de ovine la 14 324 000, de păsări la 66 565 000. Producţia animalieră obţinută în 1973 a depăşit, la principalele produse, realizările anului precedent; au sporit cantităţile de carne, lapte, ouă, livrate fondului de stat. Creşterea producţiei animaliere a dus la îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei cu produse agroalimentare şi a industriei cu materii prime, creîrd şi unele disponibilităţi pentru export. Sarcinile de creştere a efectivului de animale prevăzute în plan nu au fost integral realizate datorită îndeosebi menţinerii la un nivel necorespunzător a indicilor de natalitate şi mortalitate, precum şi a unor deficienţe în furajarea şi îngrijirea animalelor.

Nerealizarea producţiilor agricole planificate pentru anul 1973 se datoreşte desigur, într-o anumită măsură, condiţiilor climatice necorespunzătoare din toamna anului 1972, din iarna şi primăvara anului 1973. Dar trebuie să spunem deschis că neîndeplinirea prevederilor se datoreşte şi unor lipsuri manifestate în activitatea întreprinderilor de stat, a cooperativelor agricole de producţie şi staţiunilor de maşini agricole, în felul cum cooperatorii precum şi lucrătorii din întreprinderile agricole de stat şi staţiunile de maşini agricole au acţionat pentru înfăptuirea sarcinilor, unor neajunsuri în munca specialiştilor, a organelor agricole, organizaţiilor de partid. Dacă analizăm realizările bune obţinute de o serie de întreprinderi agricole de stat şi cooperative agricole de producţie şi le comparăm cu recoltele slabe ale altor întreprinderi agricole de stat şi cooperative din aceeaşi zonă, avînd aceleaşi condiţii de climă, ne putem da seama că principalele cauze ale lipsurilor se află în slaba organizare a muncii, în lipsa de conştiinciozitate şi răspundere cu care s-a lucrat. Numai aşa se explică faptul că în unele judeţe — ca de exemplu, Dolj şi Timiş — cooperativele agricole au obţinut în genere producţii de porumb mai mari decît în întreprinderile agricole de stat, deşi condiţiile climatice au fost aceleaşi, iar dotarea întreprinderilor agricole de stat superioară.

În multe unităţi rezultatele slabe se datoresc neexecutării la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole necesare. Staţiunile de maşini agricole nu au realizat în întregime şi la timp arăturile, nu au folosit condiţiile prielnice din timpul iernii pentru terminarea arăturilor şi a altor lucrări. S-au manifestat deficienţe în asigurarea unităţilor cu seminţe de înaltă productivitate, îndeosebi la plantele tehnice, legume, sfeclă şi cartofi, ceea ce a influenţat, de asemenea, negativ asupra producţiei. Au persistat lipsuri în organizarea sectorului zootehnic, în asigurarea întreţinerii animalelor, îngrijirea păşunilor şi fîneţelor — ceea ce a dus la diminuarea producţiei animaliere.

Trebuie să spunem deschis la această Conferinţă unde se află cadrele de bază din unităţile şi organele agricole, pentru a fi clar tuturor celor ce lucrează în agricultură, tuturor oamenilor muncii, că nu se poate admite nici un fel de încercare de a ascunde lipsurile şi greşelile, de a justifica producţiile slabe, aruncînd vina exclusiv pe condiţiile climatice din anul care a trecut. Sîntem comunişti şi trebuie să privim lucrurile în mod critic şi, mai ales, autocritic. Numai aşa vom putea trage învăţăminte şi lua măsuri pentru lichidarea rapidă a lipsurilor, pentru îndreptarea greşelilor, pentru asigurarea înfăptuirii tuturor obiectivelor prevăzute de Congresul al X-lea şi Conferinţa naţională în vederea dezvoltării agriculturii. **(Vii aplauze).**

Stimaţi tovarăşi,

La stabilirea programului de creştere a producţiei agricole a măsurilor ce trebuie luate în continuare în acest scop, trebuie să pornim de la faptul că, în România agricultura reprezintă o ramură de bază, hotărîtoare pentru dezvoltarea întregii economii naţionale. Creşterea producţiei agricole vegetale şi animale constituie o necesitate pentru dezvoltarea în ritm înalt şi în mod armonios a economiei noastre, pentru înfăptuirea programului de ridicare a nivelului de trai al poporului.

De creşterea mai rapidă a producţiei agricole vegetale şi animale depinde satisfacerea deplină a necesarului de produse agroalimentare, asigurarea unor materii prime importante pentru industria naţională, îndeosebi pentru industria uşoară şi alimentară. Producătorii agricoli, atît din sectorul de stat, din cel cooperatist, cît şi particular, trebuie să înţeleagă faptul că ei poartă răspunderea pentru executarea în cele mai bune condiţiuni a lucrărilor agricole, pentru obţinerea unor recolte mari de pe fiecare metru de pămînt. Agricultura trebuie să se dezvolte într-o strînsă concordanţă cu întreaga economie naţională; de aceea, cei ce lucrează în acest sector trebuie să aibă permanent în vedere interesele generale ale întregii societăţi. Ei trebuie să ştie că sporirea veniturilor lor, bunăstarea fiecăruia în parte şi a ţărănimii, a oamenilor muncii de la sate în ansamblu, se pot realiza numai în măsura creşterii continue a producţiei agricole, în cadrul dezvoltării întregii economii naţionale. Este un lucru elementar, pe care trebuie să-l înţeleagă oricine, că munca reprezintă factorul determinant al progresului şi dezvoltării continue a agriculturii, al întregii economii naţionale, este singura sursă a ridicării bunăstării ţărănimii şi a întregului popor. Civilizaţia însăşi e rezultatul muncii! Progresul viitor e legat de muncă! Trebuie să punem capăt tolerării chiulangiilor, a acelora care cred că se poate trăi fără muncă în România! **(Aplauze puternice).**

Dar, aceasta nu este suficient; trebuie să reducem numărul acelora care nu muncesc în agricultură — de altfel aceasta este valabil şi în industrie — al funcţionarilor, al acelora, cum se spune în limbaj popular, care stau cu mapa, sînt doar observatori. Toţi, de la preşedinte pînă la ultimul cooperator, trebuie să înţeleagă că este necesar să pună mîna să muncească, să execute la timp lucrările agricole. **(Aplauze puternice).**

Oare este normal ca atunci cînd trebuie să strîngem recolta şi e nevoie să fie depuse eforturi, să vină oameni ai muncii din oraşe să strîngă recolta? Şi, în schimb, să vezi stînd pe şanţuri sute şi sute de oameni buni de muncă, roşii la faţă, uitîndu-se la studenţi, la tineri şi muncitorii din oraş, mai făcînd chiar şi glume? Oare în felul acesta se poate asigura dezvoltarea agriculturii? Noi înţelegem — sînt şi unele sărbători, doar aproape toţi cei de aici au trăit în sate. Ştiţi bine că atunci cînd trebuie strînsă recolta, nimeni nu se mai uită că e duminică, că e sfîntul Ilie sau sfîntul Ştefan — sînt foarte mulţi, în fiecare zi găseşti cîte un sfînt. Să-i lăsăm pe sfinţi în pace şi toată lumea să lasă să strîngă recolta! **(Aplauze prelungite; se scandează: „Ceauşescu—P.C.R.!").** M-am oprit asupra acestor probleme pentru că este necesar să discutăm deschis lucrurile tocmai la o asemenea conferinţă, unde ne-am adunat să stabilim ce să facem pentru a obţine o recoltă sporită în toate sectoarele. Este de înţeles că principalul factor de care trebuie să ţinem seama este munca, felul cum este organizată şi asigurată folosirea tuturor forţelor de care dispunem în agricultură.

Aşa cum am mai spus şi în alte împrejurări, indiferent de forma de proprietate — de stat, cooperatistă sau particulară — pămîntul reprezintă un bun al întregii naţiuni şi el trebuie lucrat astfel încît să satisfacă necesităţile poporului. Lucrîndu-se după un plan unic, agricultura şi fiecare unitate în parte trebuie să realizeze, în cantităţile corespunzătoare, produsele agricole necesare economiei naţionale, satisfacerii cerinţelor întregului popor. Trebuie lichidate cu desăvîrşire mentalităţile, care se mai întîlnesc pe alocuri, că fiecare poate să însămînţeze ce vrea, că fiecare este liber să lucreze în agricultură atunci cînd doreşte şi cît crede el de cuviinţă. Lucrătorii din agricultura de stat, cooperatorii, ţăranii particulari, toţi cei care deţin — sub o formă sau alta, în proprietate sau în folosinţă o suprafaţă agricolă cît de mică — poartă o înaltă răspundere şi au îndatorirea patriotică de a lucra pămîntul cu conştiinciozitate şi în cele mai bune condiţiuni, în conformitate cu directivele organelor de stat, ale organelor agricole, făcînd totul pentru obţinerea unor recolte cît mai mari.

O sarcină de cea mai mare importanţă şi răspundere este conservarea şi folosirea raţională a pămîntului — mijlocul de producţie hotărîtor în agricultură. Trebuie să spunem deschis că nu se acordă atenţia corespunzătoare protejării şi conservării fondului funciar, ca bun al întregului popor, că există încă manifestări inadmisibile de risipire a pămîntului, cu repercusiuni serioase asupra creşterii producţiei agricole. Cu toate că există reglementări precise, nu au fost lichidate în întregime tendinţele şi practicile unor conduceri de ministere, centrale şi întreprinderi, ale unor consilii populare şi organe de sistematizare de a propune soluţii de amplasare a unor obiective economice şi social-culturale şi de sistematizare a oraşelor şi comunelor ce duc la irosirea terenurilor agricole. Nu se execută, de asemenea, la timp, lucrările cerute de menţinerea în producţie a întregii suprafeţe agricole. Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor, care răspunde în faţa partidului şi statului de gospodărirea chibzuită a pămîntului, organele agricole nu aplică cu hotărîre prevederile legale privind reglementarea scoaterilor din circuitul agricol, măsurile de apărare şi folosire raţională a fondului funciar. Trebuie să se pună capăt cu toată hotărîrea şi energia acestor stări de lucruri inadmisibile. Asigurîndu-se reducerea suprafeţelor destinate obiectivelor de investiţii, trebuie să se amplaseze în viitor noile construcţii pe terenuri neproductive, sistematizîndu-se totodată reţeaua de drumuri, reţele electrice şi de telecomunicaţii, astfel încît să fie lichidată scoaterea din producţie a terenurilor agricole. Atunci cînd este absolut necesară amplasarea unor obiective pe terenuri agricole, ministerele, celelalte organe beneficiare, trebuie să redea în compensaţie circuitului agricol suprafeţe de pămînt echivalente. Este necesar ca însăşi directorii întreprinderilor de stat şi preşedinţii cooperativelor agricole de producţie să devină mai exigenţi. Ei poartă răspunderea în faţa cooperatorilor, în faţa statului, de a nu micşora cu nici un metru suprafaţa de pămînt agricol. Nu trebuie să admiteţi nimănui să se mai atingă de pămîntul cooperativei! Pămîntul trebuie să rămînă pentru producţia agricolă! **(Aplauze puternice; se scandează: „Ceauşescu—P.C.R.!".** În toate judeţele sînt încă multe suprafeţe neproductive care pot şi trebuie să fie amenajate pentru investiţii; sînt încă executate lucrări industriale şi agricole, precum şi construcţii sociale, inclusiv locuinţe, pe întinderi mari, care trebuie restrînse. Pe această cale să asigurăm terenurile necesare pentru lucrări de investiţii şi să mărim — nu să micşorăm — suprafaţa agricolă, atît în cooperative, cît şi în întreprinderile agricole de stat!

Este necesar în această direcţie să fie urgentată realizarea lucrărilor legate de conservarea şi creşterea suprafeţelor agricole; de asemenea, vor trebui aduse îmbunătăţiri legislaţiei în acest domeniu, introducîndu-se mai multă exigenţă şi întărindu-se răspunderea organelor de stat şi întreprinderilor economice, organelor locale şi unităţilor agricole faţă de gospodărirea fondului funciar.

Una din problemele de importanţă deosebită pentru folosirea întregii suprafeţe agricole şi mărirea potenţialului ei de producţie, pentru conservarea solului, o constituie executarea în ritm mai susţinut a lucrărilor de combatere a excesului de umiditate, a inundaţiilor, a eroziunii solului, de ameliorare a sărăturilor şi de amendare a solurilor acide. Unităţile agricole de stat şi cooperatiste, consiliile populare, organele agricole, Ministerul Agriculturii, trebuie să acţioneze cu fermitate pentru executarea în bune condiţiuni a tuturor acestor lucrări în vederea creşterii fertilităţii şi productivităţii solului. Organele şi organizaţiile de partid poartă răspunderea pentru felul cum se acţionează în fiecare judeţ în vederea realizării sarcinilor de creştere a suprafeţelor agricole, de folosire raţională a lor.

Avem, după cum se cunoaşte, un vast program de îmbunătăţiri funciare, menit să creeze condiţii pentru obţinerea unor recolte mari şi sigure. Trebuie spus însă că în realizarea acestui program există rămîneri în urmă, mai ales în ce priveşte irigaţiile. În ultimii trei ani au fost date în folosinţă numai 533 mii hectare irigate, faţă de 690 mii, cît era prevăzut în cincinal pentru aceşti 3 ani. În anii 1974—1975 trebuie să se pună în funcţiune cel puţin 700 mii hectare irigate, astfel încît să se ajungă la o suprafaţă totală de două milioane hectare. Este necesar să facem totul pentru ca rămînerile în urmă să fie integral recuperate, pentru ca întregul program de irigaţii prevăzut în cincinal să fie realizat necondiţionat. Aceasta este una din problemele de importanţă majoră de care depinde creşterea rapidă a producţiei agricole.

În acelaşi timp, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor, organele şi unităţile agricole trebuie să acorde cea mai mare atenţie bunei funcţionări, exploatări şi întreţineri a sistemelor de irigaţii. Nu se mai poate admite ca de pe suprafeţele irigate să se obţină recolte mai mici decît de pe cele neirigate. În terenurile irigate trebuie să se asigure cultivarea unor soiuri de mare randament, aplicarea cantităţilor optime de îngrăşăminte şi alte substanţe chimice necesare, executarea întregului complex de lucrări agrotehnice, astfel încît investiţiile pentru irigarea solului să dea maximum de randament, să ducă la obţinerea unor producţii mari şi a mai multor culturi pe an.

Ca urmare a eforturilor statului, a investiţiilor consacrate dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii, a progresului rapid al industriei, s-a asigurat o largă mecanizare a lucrărilor agricole. Se poate spune că dotarea existentă permite mecanizarea lucrărilor de bază la culturile cerealiere şi la plantele tehnice. Trebuie asigurată folosirea mai judicioasă a tractoarelor şi maşinilor din dotarea întreprinderilor de stat şi staţiunilor de mecanizare precum şi a utilajelor cooperativelor şi, totodată, producerea mijloacelor pentru mecanizarea completă a recoltării porumbului şi plantelor tehnice şi dezvoltarea mecanizării în zootehnie. În faţa industriei noastre stă sarcina de a trece la o nouă etapă în dezvoltarea producţiei de mijloace tehnice care să permită mecanizarea completă a tuturor lucrărilor agricole. Ea trebuie să asimileze rapid şi să fabrice noi maşini de mare putere, care să ducă în următorii cîţiva ani la o schimbare radicală a caracterului muncii în agricultură şi implicit, la creşterea productivităţii şi a producţiei.

Creşterea producţiei vegetale şi animale depinde, de asemenea, în mare măsură, de realizarea programului de chimizare a agriculturii. An de an agricultura a primit cantităţi sporite de îngrăşăminte şi de alte substanţe chimice necesare producţiei. Este adevărat că există unele rămîneri în urmă la livrările de îngrăşăminte şi va trebui ca Ministerul Industriei Chimice să ia toate măsurile ce se impun pentru a asigura agriculturii cantităţile de produse chimice prevăzute în plan. De asemenea, trebuie ca în următorii cîţiva ani să rezolvăm în mod radical şi problema celorlalte substanţe chimice, a ierbicidelor, a substanţelor de combatere a dăunătorilor şi bolilor la plante şi animale, în aşa fel ca agricultura să dispună de tot ceea ce este necesar în acest domeniu pentru asigurarea unei producţii sporite. În acelaşi timp însă, trebuie spus că unităţile agricole nu obţin producţii în raport cu cantităţile de îngrăşăminte de care dispun. De aceea, Ministerul Agriculturii, organele judeţene şi unităţile agricole au datoria să dea dovadă de mai multă răspundere în folosirea în producţie a îngrăşămintelor chimice. Totodată, este necesar să se dea mai multă atenţie administrării îngrăşămintelor organice, amendamentelor şi a altor lucrări care să permită ca îngrăşămintele încorporate în sol să fie valorificate mai bine, să dea rezultatele scontate, să asigure sporuri cît mai mari de produse agricole.

Tovarăşi,

În condiţiile României, problema cerealelor constituie problema de bază a agriculturii, asupra căreia trebuie să ne concentrăm forţele pentru a obţine producţii cît mai mari. Trebuie să acţionăm în modul cel mai hotărît pentru a realiza prevederile cincinalului, care stabilesc ca în 1975 să ajungem la peste 19 milioane tone cereale. Producţiile obţinute de un număr însemnat de întreprinderi agricole de stat şi cooperative agricole de producţie din multe judeţe ale ţării demonstrează că această sarcină este pe deplin realizabilă. Pentru aceasta este însă necesar ca fiecare unitate agricolă să cultive soiurile şi hibrizii cei mai valoroşi, să însămînţeze la timp toate suprafeţele prevăzute, să asigure întreţinerea exemplară a culturilor, să strîngă fără pierderi întreaga recoltă. Paralel cu sporirea producţiei de grîu şi porumb, va trebui să crească preocuparea unităţilor agricole pentru orz, ovăz, soia, mazăre furajeră — ca surse principale de proteină pentru furajarea raţională a animalelor.

O preocupare de seamă trebuie să fie realizarea programului de dezvoltare a culturii plantelor tehnice, cu eficienţă economică ridicată. Trebuie să se acorde o mai mare atenţie plantelor textile necesare industriei uşoare, îndeosebi culturilor de in şi cînepă. Producţiile de 1 800 kg de in şi de 4 000 kg cînepă la hectar sînt cu totul nesatisfăcătoare pentru condiţiile ţării noastre. În următorii ani trebuie să ajungem la producţii de cel puţin 5 000 kg la in şi 6 500 kg la cînepă. Se impun măsuri pentru o zonare mai bună a acestor culturi, pentru folosirea unor noi soiuri productive, cu randament mare de fibre de calitate superioară, pentru fertilizarea solului şi mecanizarea lucrărilor de recoltare. Măsuri asemănătoare sînt necesare şi pentru dezvoltarea cultivării bumbacului, a creşterii viermilor de mătase, astfel încît să putem asigura, din producţie internă, într-o mult mai mare măsură materiile prime necesare industriei uşoare.

O atenţie sporită va trebui să se acorde şi culturilor de floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr, precum şi producţiei de legume şi cartofi. Atît la sfecla de zahăr, cît şi la cartofi, producţiile realizate în ultimii ani sînt nesatisfăcătoare. Este necesar să fie asigurate seminţe din soiuri de mare productivitate, îmbunătăţite radical tehnologiile de producţie, mecanizate lucrările, astfel ca, într-o perioadă cît mai scurtă să ajungem la o producţie de 5—6 milioane tone cartofi şi de un milion tone zahăr. Va trebui ca în acest an să fie luate măsuri pentru a înfăptui programul privind realizarea, pe 40 000 hectare, a unei producţii de 30 000 kg. cartofi la hectar şi, pe 30 000 hectare, a unei producţii de 40 000 kg. sfeclă în medie la hectar; experienţa dobîndită pe aceste suprafeţe urmînd să fie generalizată în următorii ani în întreaga ţară şi pe întreaga suprafaţă.

În legumicultură am obţinut rezultate bune, dar ele nu epuizează posibilităţile de care dispunem. Putem obţine recolte mult mai mari atît în cîmp, cît şi în sere şi solarii. Există condiţii pentru a realiza pînă în 1975 o producţie totală de 4 200 mii tone legume. Fiecare judeţ trebuie să ia măsurile ce se impun pentru a produce cea mai mare parte a necesarului de legume şi cartofi pentru consumul populaţiei de pe teritoriul respectiv, acţionînd totodată pentru valorificarea superioară a acestora, potrivit cu destinaţia stabilită prin plan.

Avem aproape 800 000 hectare plantate cu vii şi pomi. Aşa cum arătam, recolta de struguri din anul trecut a fost bună. Cu toate acestea, în viticultură şi pomicultură sînt încă lipsuri serioase. Nu se acţionează cu toată fermitatea pentru îngrijirea plantaţiilor tinere, completarea golurilor din podgorii şi livezi, aplicarea tratamentelor împotriva bolilor şi dăunătorilor, executarea la timp a lucrărilor pentru obţinerea unor recolte mari şi sigure. Este necesar să se ia măsuri pentru buna îngrijire a plantaţiilor, pentru tratarea lor împotriva bolilor şi dăunătorilor şi executarea în cele mai bune condiţii a lucrărilor de care depinde obţinerea unor recolte mari. Fructele şi strugurii au un rol foarte important în asigurarea unei alimentaţii raţionale. Avem toate condiţiile pentru a asigura în acest an, şi în anii următori, producţii mari de struguri şi fructe — şi trebuie să facem totul pentru a valorifica aceste posibilităţi.

Dispunem de o suprafaţă de 4 400 000 hectare de păşuni şi fîneţe naturale. Acestea nu dau însă nici jumătate din potenţialul lor de producţie. Avem aproape în fiecare judeţ experienţe bune, concretizate în creşterea productivităţii păşunilor şi fîneţelor de 3—4 ori. Prin fertilizarea şi realizarea lucrărilor necesare, pe pajiştile de la Lereşti, Rucăr, Căteasca din judeţul Argeş, pe cele de la Vlădeni, Bran şi Codlea, din judeţul Braşov, pe cele de la Şura Mică, Păltiniş şi Crinţ din judeţul Sibiu s-au obţinut peste 20 000 kg masă verde la hectar. Organele judeţene, toţi deţinătorii de păşuni şi fîneţe trebuie să acţioneze hotărît pentru generalizarea, în cel mai scurt timp, a acestor rezultate, dublînd astfel producţia păşunilor şi fîneţelor; aceasta va avea o influenţă puternică în asigurarea bazei furajere pentru animale.

Se impun, de asemenea, măsuri hotărîte pentru sporirea producţiei la furajele cultivate, îmbunătăţirea structurii acestora în raport cu cerinţele unei alimentaţii raţionale a animalelor, pentru întreţinerea, recoltarea, depozitarea şi păstrarea în cele mai bune condiţiuni a furajelor. Este necesar ca în fiecare unitate agricolă să se folosească toate resursele de nutreţuri organizîndu-se pregătirea lor corespunzătoare.

Creşterea animalelor constituie o sarcină de însemnătate vitală pentru asigurarea consumului de carne, lactate şi ouă al populaţiei şi de materii prime pentru industrie. În înfăptuirea programului naţional de dezvoltare a zootehniei s-au obţinut unele rezultate importante. Producţia totală de carne a crescut în anul 1973 cu 438 mii tone faţă de 1970, iar cea de lapte cu 5,4 milioane hl. Aşa cum am arătat, efectivele de bovine au ajuns la 5 895 000 capete la sfîrşitul anului 1973, faţă de 5 200 000 în 1970. Sînt însă neajunsuri în ce priveşte greutatea medie la sacrificare a tineretului bovin şi producţia medie de lapte care se menţin, în ultimii ani, la un nivel scăzut — atît în întreprinderile de stat cît mai ales în cooperativele agricole de producţie. Trebuie să acordăm o mai mare atenţie creşterii bovinelor, îndeosebi a vacilor de lapte, făcînd totul pentru a ajunge la peste 8 milioane de capete în 1980; în perspectivă, va trebui să dispunem de 10 poate chiar 12 milioane capete bovine. Creşterea bovinelor trebuie orientată în mai mare măsură spre zonele cu păşuni şi fîneţe naturale, unde animalele pot să păşuneze o parte cît mai mare din an.

Efectivul de porcine, de asemenea, a crescut substanţial ajungînd la sfîrşitul anului 1973 la 9 000 000 capete, faţă de 6 360 000 în 1970. Merită subliniat faptul că la întreprinderile agricole de stat 70 la sută, iar la cooperativele agricole 60 la sută din producţia de carne de porc s-a realizat în complexe mari industriale. Trebuie să ne preocupăm în continuare de înfăptuirea programului de dezvoltare a sectorului porcin, folosind experienţa bună dobîndită pînă acum. Se impune să fie total lichidate unele neajunsuri, tendinţele de gigantism care se mai menţin în construcţia complexelor industriale. Să le dimensionăm în mod corespunzător, ţinînd seama de experienţa dobîndită pînă acum, asigurînd o bună organizare şi conducere a procesului tehnologic, precum şi prevenirea şi combaterea epizootiilor.

Rezultate bune au fost obţinute de către întreprinderile agricole de stat şi cooperativele agricole de producţie în acţiunea de îngrăşare a mieilor şi valorificarea acestora la greutăţi de peste 30 de kg. În acest domeniu avem încă rezerve mari nefolosite. Un număr însemnat de miei sînt sacrificaţi la greutăţi mici, neeconomice. Este necesar să se ia măsuri pentru lichidarea unor asemenea practici. Putem ajunge în următorii ani la cel puţin 2 milioane de miei îngrăşaţi la greutate corespunzătoare, sporind pe această cale în mod substanţial producţia de carne.

Trebuie arătat că în ultimii ani nu s-au realizat efectivele de ovine şi nici producţia de lînă planificate. Anul trecut numărul ovinelor în cooperativele agricole a scăzut chiar cu circa 87 000 capete faţă de 1972. Este necesar să fie îmbunătăţită în mod serios munca de creştere a oilor. În perspectivă va trebui să ajungem la cel puţin 20 milioane de ovine şi la o producţie de lînă de 5 kg în medie pe cap de oaie, asigurînd creşterea în special a raselor cu lînă fină şi semifină.

În ultimii ani am obţinut o serie de rezultate pozitive şi în ce priveşte creşterea păsărilor. În 1973 producţia de ouă a ajuns la 4,6 miliarde faţă de 3,5 miliarde în 1970, iar cea de carne de pasăre la 255 000 tone în 1973, faţă de 132 000 tone în 1970. În principal aceste sporuri s-au realizat pe baza producţiei în complexele industriale. Avem toate condiţiile pentru a spori şi mai mult cantitatea de carne de pasăre şi producţia de ouă, pentru a realiza şi depăşi la aceste produse prevederile planului cincinal.

Cu toate realizările mari obţinute pînă în prezent în zootehnie, trebuie să spunem că rezultatele nu ne pot încă mulţumi. Astfel, în ce priveşte selecţia şi reproducţia animalelor, situaţia este încă necorespunzătoare. Indicii de natalitate se menţin la un nivel scăzut, iar progresele în ameliorarea raselor şi creşterea potenţialului biologic al animalelor sînt neînsemnate. Se impun, de asemenea, acţiuni energice, coordonate în mod unitar, pentru remedierea radicală a acestei situaţii, atît prin ameliorarea raselor existente, cît şi prin importul de animale de reproducţie de înaltă valoare zootehnică, în aşa fel ca, în cîţiva ani, să obţinem creşterea substanţială a productivităţii întregului şeptel.

Dezvoltarea efectivului de animale, concentrarea acestuia în unităţi mari, specializate, impun perfecţionarea organizării sectorului sanitar-veterinar, producerea biopreparatelor necesare şi asigurarea unei asistenţe sanitar-veterinare corespunzătoare care să ducă, într-o perioadă scurtă, la eradicarea bolilor. În acest sens, este necesar să crească rolul şi răspunderea nemijlocită a medicilor veterinari în aplicarea unitară a măsurilor de apărare a sănătăţii animalelor în fermele întreprinderilor agricole de stat şi cooperativelor agricole de producţie, precum şi la gospodăriile populaţiei. Se impune elaborarea în cel mai scurt timp a unei legislaţii veterinare care să reglementeze activitatea şi răspunderile acestor specialişti în rezolvarea problemelor complexe pe care le pune astăzi dezvoltarea zootehniei.

Nici în piscicultură rezultatele obţinute nu sînt pe măsura condiţiilor şi resurselor de care dispunem. Trebuie acţionat cu mai multă răspundere şi consecvenţă pentru realizarea prevederilor programului pe care l-am adoptat în acest domeniu, îndeosebi în ce priveşte amenaja-

(Continuare în pag. a V-a)

Conferinţa pe ţară a cadrelor de conducere din unităţile agricole de stat şi cooperatiste

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a IV-a)

rea de iazuri şi pepiniere piscicole. Paralel, trebuie acţionat mai intens pentru realizarea programului în legătură cu Delta Dunării, atît în ce priveşte creşterea producţiei de peşte cît şi extinderea folosinţelor agricole. Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor, împreună cu comitetele executive ale consiliilor populare, trebuie să ia măsuri pentru a asigura ca pînă în anul 1975 să fie recuperate toate rămînerile în urmă în realizarea programului de dezvoltare a pisciculturii, asigurîndu-se producţia de peşte stabilită în planul cincinal.

Iată cîteva direcţii mai importante asupra cărora trebuie să ne concentrăm atenţia, pentru a obţine ridicarea nivelului general al producţiei agricole, înfăptuirea sarcinilor trasate în agricultură de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român şi de Conferinţa Naţională.

O condiţie hotărîtoare pentru îndeplinirea acestor obiective, a prevederilor actualului cincinal, este realizarea planului pe anul 1974. În acest scop se cere din partea tuturor organelor de partid şi de stat, a organelor agricole, a întregii ţărănimi, să ia măsuri urgente în vederea executării exemplare a tuturor lucrărilor agricole. Principala sarcină a organelor şi organizaţiilor de partid, consiliilor populare, direcţiilor agricole, uniunilor cooperatiste, precum şi Ministerului Agriculturii, a tuturor lucrătorilor din agricultură este de a acţiona energic pentru realizarea la timp a tuturor lucrărilor, pentru asigurarea seminţelor, repararea tractoarelor şi maşinilor agricole, astfel încît campania de primăvară să se poată desfăşura în cele mai bune condiţiuni. Avem toate premisele ca, unind eforturile tuturor oamenilor muncii, de la sate, folosind mai bine baza tehnico-materială de care dispunem, să obţinem în acest an producţii vegetale şi animale superioare, să asigurăm realizarea integrală a sarcinilor de plan, a programului general de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste. **(Aplauze).**

Rolul unităţilor agricole de stat în realizarea unei agriculturi moderne, intensive, de mare productivitate

Stimaţi tovarăşi,

M-am referit la cîteva probleme care privesc, deopotrivă, toate ramurile şi sectoarele agriculturii noastre. În continuare, doresc să mă opresc, pe scurt, la o serie de probleme specifice fiecărui sector.

În primul rînd, mă voi ocupa de unele aspecte ale activităţii întreprinderilor agricole de stat. Acestea deţin peste 2 milioane hectare de teren agricol, 32 000 tractoare, folosesc în medie peste 123 kg îngrăşăminte substanţă activă la hectar, precum şi cantităţi corespunzătoare de pesticide. Ele au obţinut an de an producţii sporite, aducînd o contribuţie însemnată la fondul central de produse agroalimentare; ponderea producţiei lor în acest fond reprezintă, în ultimii ani, 31 la sută la grîu, 42 la sută la carne, 33 la sută la lapte, 59 la sută la ouă, 33 la sută la fructe şi struguri.

Cu toate acestea, trebuie spus că, faţă de eforturile pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale, faţă de experienţa cadrelor care lucrează în acest sector, rezultatele obţinute nu pot fi socotite mulţumitoare. Indicatorii de eficienţă ai întreprinderilor agricole de stat se situează, în ultimii ani, sub prevederi, ca urmare a nerealizării producţiilor medii la hectar, a efectivelor de animale şi a randamentelor planificate. Pentru a evidenţia acest lucru este suficient să arătăm că, în timp ce baza materială a crescut în ultimii trei ani cu 43 la sută, producţia globală a sporit doar cu 28 la sută. Ca urmare, producţia la 1 000 lei fonduri fixe în întreprinderile agricole de stat s-a redus de la 624 lei în 1970 la 592 lei în 1972. Este evident că investiţiile pentru fonduri fixe în aceste unităţi nu şi-au găsit reflectarea corespunzătoare în creşterea producţiei. Aceasta demonstrează că se practică încă o exploatare agricolă extensivă, în condiţiile unor cheltuieli materiale ridicate. Pe ansamblu, întreprinderile agricole de stat cheltuiesc mult; aceste cheltuieli au o pondere de circa 57 la sută din valoarea producţiei; un număr de peste 100 unităţi şi-au încheiat în ultimii ani activitatea economico-financiară cu rezultate nesatisfăcătoare.

O cauză a acestor neajunsuri serioase este folosirea necorespunzătoare a bazei tehnico-materiale. În anii trecuţi tractoarele au funcţionat, de pildă, în medie 1 800 ore pe an, faţă de 2 400—2 500 ore cît s-ar fi cuvenit. Exploatarea complexelor industriale de animale se situează sub parametrii proiectaţi. Producţia de pe suprafeţele irigate ale întreprinderilor agricole de stat lasă încă de dorit. Se impune trecerea la o normare mai raţională a dotării tehnico-materiale a unităţilor agricole de stat în raport cu sarcinile de producţie stabilite, luarea unor măsuri riguroase pentru folosirea integrală şi cu randament maxim a tuturor mijloacelor de care dispunem. Asigurarea unei activităţi economice eficiente impune ca întreprinderile agricole de stat să realizeze necondiţionat, o producţie medie de circa 4 000 kg grîu la hectar, 5—6 000 kg porumb boabe pe terenuri neirigate şi 9—10 000 kg pe terenuri irigate. Pentru atingerea acestor nivele este necesar să se folosească seminţe din soiuri de înaltă productivitate, să se utilizeze mai eficient îngrăşămintele şi celelalte substanţe chimice, să se folosească mai bine suprafeţele irigate, să se aplice corect regulile agrotehnice. Întreprinderile agricole de stat pot şi trebuie să realizeze, de asemenea, o creştere mai rapidă a efectivelor de animale, îndeosebi de bovine, ajungînd la cel puţin 70 bovine pentru suta de hectare. În acest scop, ele trebuie să organizeze mai bine munca în zootehnie, sistemul de furajare, să folosească mai intensiv pajiştile.

Trebuie luate măsuri hotărîte ca în cel mai scurt timp atît în ce priveşte producţia, cît şi eficienţa economică, toate întreprinderile agricole de stat să devină model de organizare a întregii noastre agriculturi. Constituind o bază tot mai puternică pentru realizarea fondului central al statului, jucînd un rol mai mare în asigurarea cu seminţe, material săditor şi animale de rasă de mare productivitate a sectorului cooperatist, întreprinderile agricole de stat trebuie să aducă o contribuţie mereu sporită la organizarea superioară a muncii în toate unităţile agricole, la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a întregii agriculturi.

Dispunem de cadre bine pregătite şi de baza materială necesară pentru a lichida rapid rămînerile în urmă existente şi a îndeplini în cele mai bune condiţii prevederile de plan în sectorul de stat al agriculturii. Sînt încredinţat că lucrătorii din întreprinderile agricole de stat, inginerii şi specialiştii din aceste unităţi vor face totul pentru a-şi îndeplini cu cinste sarcinile, pentru a asigura o rapidă şi radicală îmbunătăţire a muncii în acest sector deosebit de important al agriculturii noastre socialiste. **(Aplauze puternice).**

Un rol de cea mai mare importanţă în dezvoltarea unei agriculturi moderne, intensive, de mare productivitate în ţara noastră îl au staţiunile de mecanizare. Aceste unităţi au obţinut în ultimii ani o serie de rezultate pozitive asigurînd realizarea în condiţii mai bune a lucrărilor agricole îndeosebi în domeniul vegetal. În acelaşi timp, în activitatea lor se menţin serioase neajunsuri, mai ales în ce priveşte folosirea parcului de tractoare şi maşini precum şi operativitatea şi calitatea lucrărilor. În ultimii ani numărul orelor de funcţionare pe tractor a fost în jur de 1 600 ore, datorită faptului că de obicei se lucrează într-un singur schimb şi nu se asigură o bună întreţinere şi exploatare a tractoarelor. Capacitatea maşinilor pentru legumicultură, viticultură şi pomicultură a fost folosită în proporţie de 40—75 la sută. Ca urmare a lipsurilor în utilizarea bazei tehnico-materiale, lucrările agricole nu se execută întotdeauna în perioadele optime, ceea ce are efecte negative asupra rezultatelor în producţie.

Mecanizarea completă a lucrărilor agricole la unele culturi, creşterea nivelului de mecanizare în toate sectoarele fac din activitatea staţiunilor de maşini un factor hotărîtor pentru înfăptuirea programului de creştere a producţiei agricole. Staţiunile pentru mecanizare poartă nemijlocit răspunderea pentru buna executare a lucrărilor agricole, pentru obţinerea producţiei prevăzute în plan. Trebuie să aplicăm cu mai multă fermitate în practică prevederile hotărîrii privind salarizarea mecanizatorilor şi a celorlalte cadre din staţiuni, inclusiv a conducerii acestora, în raport de producţia obţinută pe suprafeţele lucrate în cooperativele agricole de producţie şi de bună activitate a cooperativelor agricole în general. **(Aplauze puternice).**

Staţiunile pentru mecanizarea agriculturii, secţiile acestora din fiecare cooperativă trebuie să asigure efectiv mecanizarea lucrărilor agricole, inclusiv în zootehnie, la irigaţii, precum şi buna funcţionare şi exploatare a maşinilor şi utilajelor, repararea mijloacelor mecanice, atît a celor proprietate de stat cît şi a celor proprietate cooperatistă sau particulară. Ţinînd seama de aportul staţiunilor pentru mecanizarea agriculturii în dezvoltarea producţiei cooperativelor, este necesar să se perfecţioneze relaţiile dintre acestea, unităţile de mecanizare integrîndu-se direct în activitatea cooperativelor, purtînd o răspundere tot mai mare pentru întreaga activitate de producţie.

Îmbunătăţirea organizării producţiei şi a muncii, creşterea eficienţei şi sporirea continuă a producţiei — sarcini centrale în agricultura noastră cooperatistă

Am vorbit despre realizările importante obţinute în dezvoltarea sectorului cooperatist. Agricultura cooperatistă aduce o contribuţie de mare însemnătate la formarea fondului de stat, ponderea ei fiind, în ultimii ani, de 75 la sută la cereale, peste 95 la sută la sfecla de zahăr, 76 la sută la floarea soarelui, peste 70 la sută la legume, 36 la sută la carne şi circa 50 la sută la lapte. Pe ansamblu însă, sectorul cooperatist nu realizează producţii la nivelul dotării şi al posibilităţilor de care dispune, al sprijinului material acordat de stat. În timp ce multe cooperative obţin producţii şi venituri sporite de la an la an, îşi măresc avutia obştească şi asigură o retribuire corespunzătoare membrilor cooperatori, unele unităţi au o situaţie financiară grea, realizează producţii scăzute.

Trebuie spus că în multe cooperative agricole de producţie se manifestă lipsă de grijă pentru gospodărirea raţională a mijloacelor materiale şi financiare, se fac cheltuieli neeconomicoase, nu se urmăreşte corelarea cheltuielilor cu veniturile obţinute.

Cheltuielile materiale la 1 000 lei producţie globală au crescut în 1973 la 615 lei faţă de 567 lei în 1972 şi 540 lei în 1971. Dacă în unele judeţe — cum sînt Brăila, Tulcea, Constanţa, Dolj, Timiş — cooperativele au reuşit să realizeze la grîu şi porumb un preţ de cost între 600—900 lei tona, în alte judeţe acesta se ridică la 1 500—1 600 lei tona. La tomate, preţul de cost se situează în judeţele Ilfov, Brăila, Argeş, între 650—700 lei tona, în timp ce în judeţele Dolj, Buzău, Constanţa, Ialomiţa, Tulcea, el se ridică la 800—1 100 lei tona. O situaţie necorespunzătoare se menţine în ce priveşte preţul de cost la laptele de vacă, datorită îndeosebi producţiilor mici din multe cooperative agricole.

Creşterea eficienţei economice este o problemă hotărîtoare pentru progresul agriculturii cooperatiste, pentru ridicarea nivelului de trai al ţărănimii. De aceea, aşa cum s-a stabilit, începînd cu acest an trebuie să se introducă evidenţa preţului de cost în toate cooperativele; aceasta va permite urmărirea îndeaproape a costurilor efectuate, eliminarea cauzelor care duc la pierderi, la cheltuieli neeconomicoase. Ministerul Finanţelor, precum şi organele Băncii Agricole trebuie să acţioneze pentru introducerea calculaţiilor preţului de cost în vederea bunei gospodăriri a veniturilor proprii a cooperativelor şi a creditelor acordate de stat.

Este necesar ca organele judeţene de partid şi de stat, specialiştii să sprijine cooperativele rămase în urmă, să le acorde ajutorul necesar pentru ca în următorii 2—3 ani să-şi îmbunătăţească radical activitatea de producţie şi economico-financiară. În toate cooperativele trebuie acţionat cu fermitate pentru a asigura executarea exemplară a lucrărilor agrotehnice, buna îngrijire şi furajare a animalelor, obţinerea unor producţii tot mai mari.

Trebuie întărită activitatea de conducere a cooperativelor, promovîndu-se în consiliul de conducere şi în funcţia de preşedinţi cadre cu experienţă, buni organizatori, oameni care au obţinut rezultate deosebite în muncă şi se bucură de prestigiu în rîndul cooperatorilor. Preşedintele cooperativei agricole şi membrii consiliului de conducere, aleşi de cooperatori şi confirmaţi de către comitetul executiv al consiliului popular judeţean, răspund atît în faţa cooperatorilor cît şi în faţa statului de respectarea disciplinei de plan, de înfăptuirea tuturor măsurilor necesare realizării producţiilor prevăzute de îndeplinirea obligaţiilor faţă de fondul central şi de asigurarea unor venituri corespunzătoare pentru cooperatori. **(Vii aplauze).**

În organizarea şi desfăşurarea întregii activităţi de producţie, economice şi financiare trebuie să crească şi mai mult rolul adunărilor generale ale ţărănimii cooperatiste. Trebuie să lichidăm neajunsurile care se mai manifestă aici, formalismul multor adunări generale. Să facem ca adunarea generală a fiecărei cooperative să devină realmente conducerea efectivă a cooperativei; toate problemele de bază ale cooperativei să fie dezbătute şi hotărîte cu aprobarea tuturor membrilor cooperatori, a majorităţii lor, în spiritul democraţiei socialiste din cooperativă. **(Aplauze puternice).**

Totodată, este necesar să se acţioneze cu mai multă hotărîre în direcţia întăririi disciplinei, ordinii, spiritului de răspundere în producţie şi muncă al tuturor cooperatorilor, tuturor cadrelor tehnice — cum am mai menţionat — de la preşedinte pînă la ultimul cooperator, de la inginerul şef pînă la ultimul tehnician din cooperativă.

După cum vă este cunoscut, încă de acum 3 ani — pentru a folosi mai bine pămîntul, mijloacele materiale şi specialiştii — s-a trecut la organizarea consiliilor intercooperatiste. Viaţa a arătat că măsura creării acestor consilii a fost pozitivă. Ele au acumulat experienţă, s-au consolidat şi dezvoltat, înscriind un pas înainte pe calea perfecţionării organizării şi conducerii agriculturii cooperatiste. Trebuie arătat însă că aceste organe au fost insuficient sprijinite pentru a-şi aduce la îndeplinire sarcinile cu care au fost investite. Proiectul de statut supus dezbaterii actualei consfătuiri are menirea de a reglementa în mod unitar şi precis răspunderile şi atribuţiile consiliului intercooperatist. Pe baza prevederilor statutului va trebui să crească rolul şi răspunderea consiliilor intercooperatiste — în cadrul cărora fiecare cooperativă îşi păstrează autonomia — în coordonarea activităţii unităţilor cooperatiste ce le compun, în vederea concentrării şi specializării producţiei, organizării unor activităţi care să permită dezvoltarea eficientă a fiecărei cooperative în parte. Preşedintele consiliului trebuie să fie de regulă directorul staţiunii pentru mecanizarea agriculturii, care cunoaşte cel mai bine ansamblul lucrărilor ce condiţionează realizarea unor producţii sporite în fiecare din cooperativele de pe raza consiliului intercooperatist şi poartă de fapt răspunderea pentru executarea la timp şi în bune condiţiuni a acestor lucrări. Avem în vedere că, pe măsura dezvoltării activităţii consiliilor intercooperatiste, acestea să fie încadrate cu specialişti cu pregătire agronomică superioară, în calitate de ingineri şefi, care să asigure conducerea, îndrumarea şi controlul agrotehnic al staţiunilor de mecanizare în vederea executării unor lucrări de cea mai bună calitate, dar în acelaşi timp să asigure şi îndrumarea cadrelor de specialişti din cooperativele din raza Consiliului cooperatist şi să contribuie la o mai bună organizare a colaborării între aceste cooperative.

Conferinţa, va adopta, de asemenea, şi statutul cuprinzînd sarcinile şi atribuţiile asociaţiilor intercooperatiste. În organizarea acestor asociaţii dispunem de pe acum de o experienţă bună, mai ales în zootehnie şi legumicultură. În perioada 1970—1973 s-au constituit 533 asociaţii intercooperatiste, care dispuneau, la sfîrşitul anului 1973 de peste 1 453 000 porci, 540 000 taurine, 316 000 ovine, aproape 3 400 000 păsări, 4800 hectare vii şi pomi, 463 hectare sere şi solarii. Livrările acestor asociaţii au o pondere însemnată în alcătuirea fondului de stat. Cu toate acestea, în organizarea asociaţiilor intercooperatiste s-au făcut şi o serie de greşeli, unele destul de mari. Au fost create unele asociaţii în afara consiliilor intercooperatiste; s-au construit complexe cu capacităţi prea mari, ce depăşesc cu mult raza unui consiliu intercooperatist şi care sînt greu de organizat şi condus; au fost scoase din cooperative anumite ferme, îndeosebi de vaci cu lapte, precum şi unele suprafeţe de teren, organizîndu-se întreprinderi independente. Toate acestea au dus nu la întărirea, ci la slăbirea unor cooperative agricole. Este necesar să fie lichidate cu desăvîrşire aceste practici greşite.

Pornind de la experienţa de pînă acum, proiectul de statut al asociaţiilor intercooperatiste stabileşte ca asociaţiile să se constituie prin aderarea a două sau mai multe cooperative care fac parte din acelaşi consiliu intercooperatist respectîndu-se principiul autonomiei cooperativelor agricole de producţie. Asociaţia intercooperatistă organizează acţiuni de coordonare în vederea creşterii producţiei şi productivităţii muncii, de aprovizionare tehnico-materială şi valorificare superioară a produselor, contribuind la îmbunătăţirea continuă a eficienţei întregii activităţi economice din fiecare unitate cooperatistă. Pămîntul, mijloacele materiale şi financiare rămîn în proprietatea cooperativelor, sînt cuprinse în planul de producţie şi financiar al fiecărei unităţi. Folosind o parte din fondurile de dezvoltare ale cooperativelor şi creditele acordate de stat, asociaţiile pot înfiinţa unităţi de creştere şi îngrăşare a porcilor, bovinelor şi ovinelor, unităţi de producţie avicolă, pentru creşterea viermilor de mătase, producerea legumelor şi răsadurilor în sere şi solarii, de depozitare şi prelucrare a produselor, organizarea unor activităţi industriale. Acestea pot constitui proprietatea comună a cooperativelor asociate. Întreaga activitate a asociaţiilor trebuie să se desfăşoare sub directa conducere a adunării generale, formată din consiliile de conducere ale cooperativelor asociate sub îndrumarea nemijlocită a consiliului intercooperatist.

Există, de asemenea, largi posibilităţi de organizare a unor acţiuni de cooperare între întreprinderile agricole de stat şi cooperative, ca o nouă formă de dezvoltare economică, de generalizare a experienţei înaintate, de valorificare mai eficientă a resurselor şi mijloacelor materiale şi financiare atît din agricultura de stat, cît şi din cea cooperatistă, de creştere a producţiei agricole şi ridicare a veniturilor oamenilor muncii de la sate. În cadrul conlucrării între unităţile de stat şi cooperative se vor putea constitui întreprinderi proprietate comună. Pentru legarea mai strînsă a staţiunilor de mecanizare de cooperativele agricole se pot organiza cooperări şi între acestea, în vederea folosirii raţionale a utilajelor, a sporirii producţiei agricole, stabilindu-se veniturile staţiunilor pentru mecanizarea agriculturii şi ale mecanizatorilor în raport direct cu rezultatele obţinute în producţie. Rezultatul aplicării în practică a tuturor acestor forme de cooperare trebuie să fie perfecţionarea organizării producţiei şi a muncii, întărirea spiritului de răspundere, disciplinei şi ordinii în întreaga activitate economică, practicarea unei agriculturi intensive, de înalt randament. Prin aceasta se va asigura, de altfel, o mai strînsă legătură între întreprinderile de stat şi cooperatiste, se vor crea noi forme de proprietate de stat şi cooperatistă, asigurîndu-se o unitate tot mai puternică între aceste două forme de proprietate. Ambele sînt socialiste şi trebuie să colucreze pentru progresul general al agriculturii noastre. **(Aplauze puternice).** Mă refer la acestea pentru că mai sînt unii economişti care fac teorie întrebîndu-se care sector este superior — cel de stat sau cel cooperatist? Cred că ar fi mai bine dacă ei ar merge să se ocupe de organizarea vieţii în cooperativă, spre a înţelege mai bine ce înseamnă socialismul în agricultură, decît să scrie simple teorii. Desigur, nu vreau să-i critic în lipsă pe economişti — am de gînd s-o fac în prezenţa lor — şi cred, deoarece şi ei, iar unii sînt aici. Dar este necesar să înţelegem că problema organizării agriculturii, a diferitelor forme de proprietate nu trebuie să se realizeze pe baza unor scheme de catedră sau fabricate în laborator. Ea trebuie să se realizeze pe baza vieţii, cerinţelor dezvoltării sociale. Cerinţele dezvoltării agriculturii socialiste au demonstrat că atît întreprinderile agricole de stat, cît şi cele cooperatiste permit o îmbinare justă a intereselor generale şi particulare, sînt sectoare socialiste — şi ele pot asigura în socialism şi în comunism, dezvoltarea continuă a societăţii noastre, creşterea producţiei agricole. Ceea ce se impune este să găsim forme de mai bună conlucrare şi să asigurăm introducerea metodelor moderne de lucru în aceste sectoare. Aici trebuie economiştii să se pună serios pe treabă. **(Vii aplauze).**

O importanţă deosebită în întărirea cooperativelor agricole şi creşterea producţiei agricole are aplicarea justă a principiilor de retribuire a muncii cooperatorilor. Viaţa a confirmat eficienţa acordului global şi de aceea trebuie luate măsuri pentru extinderea şi perfecţionarea formelor de aplicare a acestuia. Acordul global trebuie să fie mai strîns legat de obligaţia membrilor cooperatori de a executa un anumit volum de lucrări în condiţiile de calitate stabilite, care să ducă la creşterea producţiei, a productivităţii muncii, la reducerea preţului de cost.

Este necesară în acest sens folosirea mai judicioasă a sprijinului acordat de stat pentru asigurarea venitului garantat lunar. Recent, Comitetul Executiv a hotărît să aducă anumite îmbunătăţiri sistemului de retribuire. Astfel, vor beneficia de venituri garantate preşedinţii, vicepreşedinţii, şefii de fermă nesalarizaţi de stat şi alte cadre din cooperativele agricole de producţie. Potrivit cu gradul de complexitate al cooperativelor agricole de producţie, preşedinţilor li se va acorda un venit garantat de 1 900—2 000 lei lunar. Cooperatorii care lucrează permanent în zootehnie vor primi un venit garantat lunar de 1 300 lei, cu condiţia realizării sarcinilor de producţie, urmînd ca pentru depăşiri să primească venituri suplimentare, în mod nelimitat, potrivit cu aceste depăşiri, statul putînd să acorde credite speciale pentru plata acestor depăşiri. Cooperatorii care lucrează în legumicultură, pomicultură şi viticultură vor primi 1 000 lei lunar venitul garantat, iar cei din sectorul culturilor de cîmp 35 lei zi lucrată, cu condiţia realizării unui volum de lucrări de calitate, stabilit de către organele agricole împreună cu conducerile cooperativelor agricole de producţie.

Ca urmare a acestor măsuri şi ţinînd seama şi de alte avantaje şi surse de cîştig, veniturile cooperatorilor şi ale cadrelor de conducere din cooperative se ridică de fapt la nivelul celorlalte sectoare ale economiei naţionale. Aceasta va trebui să stimuleze eforturile cooperatorilor pentru creşterea mai rapidă a producţiei — singura cale pentru sporirea veniturilor ţărănimii, pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii din agricultură. **(Vii aplauze).**

Va trebui să ne preocupăm de introducerea şi extinderea unor metode şi forme noi, avansate de organizare a producţiei şi muncii în unităţile agricole socialiste — atît în cooperativele agricole, dar îndeosebi să începem cu întreprinderile agricole de stat — care să ducă la folosirea cu maximum de randament a tuturor mijloacelor materiale şi umane, la utilizarea celor mai avansate cuceriri ale ştiinţei şi practicii agricole. În acest sens avem în vedere de a se trece încă din acest an la crearea unor unităţi agricole model. Dotate cu mijloace moderne de producţie, pe baza unor norme ştiinţifice elaborate, în pas cu realizările pe plan mondial, aceste unităţi vor trebui să asigure o folosire raţională a pămîntului, a bazei tehnico-materiale, precum şi a forţei de muncă, reducerea simţitoare a personalului şi creşterea productivităţii şi eficienţei economice. Reprezentînd un adevărat model de organizare superioară a întregii activităţi, ele vor trebui să asigure participarea directă la muncă a tuturor salariaţilor sau a tuturor oamenilor muncii, de la director, preşedinte, specialişti şi pînă la funcţionari şi ceilalţi lucrători. Trebuie de fapt ca toţi să participe efectiv la efectuarea lucrărilor agricole. Aceasta presupune, desigur, şi măsuri de simplificare a evidenţei financiar-contabile, în aşa fel încît oamenii să nu stea şi să întocmească rapoarte şi evidenţe, hîrtii, ci să lucreze la obţinerea producţiei în cîmp, unde se obţin producţiile! **(Aplauze puternice).** În mod corespunzător, odată cu organizarea acestor unităţi, vom acorda şi toate derogările necesare în ce priveşte evidenţele. **(Aplauze).** Experienţa şi modul de organizare a acestor unităţi vor trebui să fie analizate. Vom avea în vedere ca, pe această bază, să trecem la introducerea rezultatelor obţinute şi în celelalte unităţi din agricultura noastră. Superioritatea agriculturii socialiste va fi astfel mai bine pusă în valoare, concretizîndu-se în obţinerea unor recolte mari, în creşterea eficienţei generale a acestui sector de bază al economiei naţionale.

Creşterea rolului şi a răspunderii specialiştilor în asigurarea progresului agriculturii, în ridicarea nivelului de civilizaţie al vieţii satelor

Stimaţi tovarăşi,

Înfăptuirea măreţului program de creştere a producţiei agricole vegetale şi animale impune perfecţionarea continuă a activităţii de planificare, conducere şi îndrumare a întregii agriculturi.

Un obiectiv important al planificării şi conducerii agriculturii trebuie să-l constituie realizarea unei cît mai judicioase zonări a producţiei. Paralel cu respectarea strictă a prevederilor de plan de către fiecare unitate agricolă, de către fiecare deţinător de teren, este necesar să se îmbunătăţească zonarea producţiei agricole în aşa fel încît să se îmbine cît mai strîns cerinţele economiei naţionale cu condiţiile pedoclimatice, cu mijloacele şi posibilităţile fiecărei unităţi pentru creşterea rapidă a producţiei agricole vegetale şi animale şi sporirea eficienţei economice.

Un rol de mare însemnătate în înfăptuirea programului general de dezvoltare a agriculturii îl au inginerii agronomi, horticultori, zootehnişti, toţi specialiştii cu profil agricol. Ei poartă răspunderea deplină în faţa statului, a partidului, a întregului popor pentru respectarea strictă a prevederilor de plan, pentru stabilirea şi aplicarea diferenţiată în fiecare unitate a întregului complex de lucrări agrotehnice, pe baza cuceririlor ştiinţei şi a practicii înaintate, care să ducă la creşterea continuă a producţiei şi sporirea eficienţei economice. Creşterea răspunderii lor, a rolului lor în producţie impune tuturor specialiştilor agricoli să locuiască în comuna unde îşi desfăşoară activitatea, spre a putea asigura îndrumarea permanentă a lucrărilor agricole, asistenţa agrotehnică necesară în orice moment. **(Vii aplauze).** De altfel, orice lucrător care deserveşte o unitate agricolă, de stat sau cooperatistă, trebuie să locuiască în cadrul acesteia, deoarece activitatea agricolă cere prezenţa sa la locul de muncă de dimineaţa pînă seara, intervenţie operativă ori de cîte ori se iveşte necesitatea, în vederea executării în bune condiţiuni a lucrărilor agricole. Munca în agricultură nu se poate face de la 8 dimineaţa pînă la 4 după-amiaza! Ea trebuie făcută de la 3—4 dimineaţa, pînă seara, la 8—9 şi chiar 10! Numai aşa se poate dezvolta agricultura! **(Aplauze puternice).** Trebuie să punem capăt complet acelei concepţii greşite, dăunătoare, care a început să-şi facă loc, potrivit căreia trebuie lucrat 8 ore pe zi, iar fiecare să vină la lucru la ora cînd consideră necesar. Nu se poate ca un inginer agronom să vină la 9 în cooperativă şi să plece la 4 sau 5 după-amiază. Un asemenea inginer nu are ce căuta în cooperativă! Toţi trebuie să locuiască acolo, în cooperativă! **(Vii aplauze).** Aceasta este valabil pentru toţi specialiştii, pentru toate cadrele agronomice şi economice. **(Aplauze puternice).**

Vreau să fiu bine înţeles. Am elaborat, de altfel, o lege pe care o vom supune la sfîrşitul lunii martie Marii Adunări Naţionale. Nici un specialist nu va putea fi angajat la judeţ sau la vreun minister, dacă nu lucrează în agricultură, acolo unde a fost repartizat. Altfel va putea lucra numai ca muncitor! **(Vii aplauze).** Noi facem eforturi mari, cheltuim sume însemnate pentru a crea cadrele necesare agriculturii noastre socialiste. Dar trebuie să înţeleagă toţi cei care îmbrăţişează această frumoasă meserie de agronom, de zootehnist sau de veterinar că trebuie să i se dedice cu totul, zi şi noapte. Numai aşa vor fi buni specialişti; dacă nu — vor fi scribi de hîrtie. Şi, de aceştia nu avem nevoie în agricultură! **(Aplauze puternice).**

Şi ca să-i liniştesc pe inginerii şi specialiştii agricoli, trebuie să le spun că nu numai ei vor trebui să locuiască în agricultură; nu vom proteja nici pe alţii! Şi medicii, şi profesorii, toţi care trebuie să servească satul trebuie să locuiască în sat! **(Aplauze puternice, prelungite).** Nici asistenţa medicală nu se poate da de la 8 la 4 după-amiază. Şi ea trebuie să se asigure atunci cînd este nevoie, cînd se îmbolnăveşte omul; aceasta se poate întîmpla şi noaptea şi dimineaţa. Şi medicul trebuie să locuiască în comună, şi profesorul, şi învăţătorul. Deci, toate cadrele noastre care îşi desfăşoară activitatea

(Continuare în pag. a VI-a)

Conferința pe țară a cadrelor de conducere din unitățile agricole de stat și cooperatiste

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a V-a)

în sate, trebuie să-și organizeze viața în sat, în mijlocul oamenilor muncii din comună. **(Aplauze puternice).**

Satele noastre s-au transformat mult, s-a construit mult, sînt incomparabile cu ceea ce au fost în trecut. Ele se vor dezvolta în continuare; sînt condițiuni bune, minunate de viață. Practic, televiziunea și radioul pun în contact lumea satelor cu tot ceea ce este astăzi nou, nu numai în țară, ci în întreaga lume. Deci, este necesar să aplicăm cu fermitate — și vom aplica cu fermitate — aceste măsuri pentru toate domeniile de activitate. Aici însă discutăm de agronomi, de specialiștii agricoli, de cadrele care lucrează în agricultură. Fără nici o îndoială, este necesar ca cooperativele agricole să aibă grijă de soluționarea problemelor de locuit; consiliile populare trebuie să ajute, statul va ajuta și el pentru ca în cel mai scurt timp să rezolvăm și această problemă. Dar, nimeni nu poate — și să nu creadă că va putea — justifica că nu stă în comună pentru că nu are locuință. Fiecare poate găsi o cameră unde să locuiască — și trebuie să locuiască în comună!

Totodată, va trebui să aplicăm cu mai multă fermitate hotărîrile Comitetului Central și prevederile legilor cu privire la pregătirea specialiștilor, la perfecționarea învățămîntului agricol, la legarea lui strînsă de producție. În institutele de învățămînt agricol să intre numai tineri care au lucrat direct în agricultură; fiecare absolvent trebuie să știe să mînuiască în bune condițiuni tractorul, mașinile, să cunoască bine problemele agriculturii, astfel ca o dată repartizat în producție, să poată participa nemijlocit la executarea tuturor lucrărilor pentru care a fost pregătit și pe care le pretinde agricultura noastră în plină dezvoltare. Este inadmisibil, tovarăși, ca în facultăți să intre oameni care n-au văzut o dată o vacă, sau au văzut numai carnea ei cînd au mîncat-o, friptă sau fiartă. E inadmisibil ca în agricultură să intre oameni care se sperie cînd văd o găină, un porc sau o oaie. Asemenea oameni n-au ce căuta în agricultură! În facultățile agricole trebuie să intre numai și numai oameni care au lucrat în agricultură. Facultatea trebuie să dea cunoștințe acelora care cunosc de mici, care au trăit și lucrat, și știu ce înseamnă agricultura. Atunci vom avea buni specialiști în agricultură! **(Aplauze puternice).**

În această privință trebuie — deși nu sînt aici tovarășii de la învățămînt, sau poate e cineva — să criticăm Ministerul Învățămîntului că nu a aplicat pînă la capăt aceste hotărîri, că a mai făcut concesii și în acest an, la admiterea în învățămînt a unor tineri care doresc să obțină numai o diplomă, gîndindu-se că pe urmă vor reuși cumva, prin diferite relații — din păcate mai funcționează asemenea relații și în societatea noastră socialistă — să se plaseze într-un birou sau altul. **(Aplauze).**

În procesul dezvoltării agriculturii noastre, activitatea de producție se va desfășura tot mai mult pe calea mecanizării, aceasta face să crească rolul mecanizatorilor în efortul general de sporire a producției vegetale și animale. De aceea este necesar să se asigure o complexă și temeinică pregătire a mecanizatorilor care să cuprindă însușirea cunoștințelor moderne de întreținere și exploatare a tractoarelor și mașinilor, precum și a cunoștințelor agro-zootehnice și a modului de aplicare a lor. Această pregătire trebuie să le dea posibilitatea să realizeze cu competență întreaga gamă a lucrărilor agricole, să răspundă nemijlocit de calitatea lor, precum și de rezultatele obținute în producție.

Se impun, totodată, măsuri serioase pentru ridicarea nivelului de cunoștințe agricole a tuturor lucrătorilor din agricultură, atît al celor din sectorul de stat, al cooperatorilor, cît și al producătorilor individuali, munca din agricultură cerînd din ce în ce mai multe cunoștințe, solicitînd tot mai multă calificare. Trebuie combătută hotărît mentalitatea greșită că munca agricolă este o muncă necalificată. Producția agricolă modernă cere profunde cunoștințe științifice de biologie, mecanică, chimie. Iată de ce este necesară perfecționarea cursurilor de calificare a lucrătorilor agricoli în strînsă legătură cu cuceririle agrotehnicii înaintate și cu cerințele practice ale producției. Orice lucrător din agricultură este astăzi — și trebuie să devină — un specialist cu înaltă calificare; aceasta constituie o necesitate pentru progresul rapid al agriculturii în toate sectoarele de activitate.

Pentru realizarea vastului program de dezvoltare a agriculturii noastre, sarcini de mare răspundere revin Academiei de Științe Agricole, institutelor de cercetări și stațiunilor experimentale, tuturor celor care lucrează în domeniul cercetării agricole. În ultimii ani, cercetătorii din acest domeniu au creat unele soiuri de plante și rase de animale verificate în producție ca bune. Rezultatele obținute nu ne pot însă mulțumi.

Avem nevoie de soiuri de plante și rase de animale cu potențial de producție mult mai ridicat, de tehnologii perfecționate la toate culturile și speciile de animale, care să asigure valorificarea la maximum a eforturilor pe care le-am făcut și le vom face în următorii ani în agricultură. Trebuie să lichidăm cu desăvîrșire spiritul de automulțumire față de ceea ce s-a obținut, prezent încă în unele institute, la unii cercetători. Posibilitățile creării de noi soiuri de semințe și plante și rase de animale, de perfecționare a tehnologiilor sînt nelimitate. În cercetare trebuie să lucreze aceia care prin rezultatele muncii lor contribuie direct la dezvoltarea producției agricole; cei care ani de zile nu obțin nimic să fie trimiși să lucreze în unități direct productive. **(Vii aplauze).**

Trebuie să crească răspunderea nemijlocită a fiecărui institut de cercetare, în domeniul său de activitate, pentru ameliorarea și crearea de noi soiuri și rase, pentru perfecționarea tehnologiilor de producție, pentru acordarea îndrumărilor și asistenței necesare bunei desfășurări a producției, precum și pentru generalizarea în întreaga țară a experienței înaintate dobîndite în practica agricolă, în lupta pentru producții tot mai mari, de calitate ridicată. Academia de Științe Agricole și Silvice trebuie să manifeste mai multă fermitate în conducerea activității de cercetare, mai mult dinamism în mobilizarea întregului potențial științific în direcțiile hotărîtoare pentru realizarea marilor sarcini ce revin agriculturii noastre. Ea trebuie să acționeze pentru folosirea pe scară largă a cuceririlor științei agrotehnice contemporane, dezvoltînd în acest sens colaborarea cu institutele științifice din țările socialiste și din alte țări ale lumii, valorificînd în producție tot ceea ce este mai înaintat în teoria și practica agriculturii mondiale.

Sporirea rolului conducător al organelor și organizațiilor de partid în dezvoltarea agriculturii, în viața satelor

Dragi tovarăși,

Ținînd seama de marea importanță pe care o are agricultura în țara noastră, de necesitatea înfăptuirii în cele mai bune condițiuni a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea și de Conferința Națională, este evident că sporesc rolul și sarcinile organelor și organizațiilor de partid în conducerea și îndrumarea acestui domeniu de activitate. Avem în agricultură un puternic activ de partid. La sate își desfășoară activitatea peste 990 600 de comuniști, reprezentînd 41,50 la sută din efectivul partidului. Există 2 700 organizații de partid comunale, 524 comitete de partid și 3 418 organizații de bază în stațiuni pentru mecanizarea agriculturii, 352 comitete și 3 726 organizații de bază în întreprinderi agricole de stat, 3 194 comitete și 15 543 organizații de bază în cooperative agricole de producție. Avem, de asemenea, organizații de partid puternice în stațiunile experimentale, în școlile de la sate. Îndatorirea principală a organizațiilor de partid din comune și din unitățile agricole este mobilizarea forțelor țărănimii, ale tuturor oamenilor muncii de la sate pentru creșterea producției agricole, realizarea prevederilor planului de stat. Consider că este necesar să aducem unele îmbunătățiri în organizarea muncii la sate, pentru mai buna unire a forțelor de partid — dispersate astăzi în sate — într-o organizație unică, astfel ca toți comuniștii, indiferent ce activitate desfășoară, să contribuie la realizarea programului în agricultură. Am în vedere, ca activiștii de partid și de stat din județe să primească sarcina de a se ocupa nemijlocit, o anumită perioadă de timp, de cooperativele sau întreprinderile de stat cu anumite lipsuri în activitatea lor; așa cum este necesar să ne gîndim și la folosirea experienței unor întreprinderi de a lua în patronaj anumite cooperative pentru a le ajuta în organizarea activității lor. Pe plan mai general — va trebui să discutăm aceasta la Congresul partidului dar fiind o problemă legată de agricultură o menționez și aici — trebuie spus că avem milioane de oameni care au plecat din sate și lucrează în fabrici și zeci de mii în munci de conducere. Dacă s-ar duce, măcar o dată pe an, să stea cîteva zile în comună, în satul unde s-au născut, să-și ajute comuna, cred că am rezolva mai rapid multe probleme legate de dezvoltarea satelor noastre. **(Aplauze puternice).** Este necesar să ne gîndim să găsim astfel de forme încît, periodic, activiștii noștri de partid și de stat să se ducă prin comunele lor, unde au părinți, frați, prieteni, și unde, în orice caz, trebuie să ajute la dezvoltarea comunelor, inclusiv să ia parte la organizarea planului de producție din cooperative. Dacă vom face acest lucru, atunci multe probleme și greutăți pe care le-am discutat astăzi vor fi rezolvate rapid. Și trebuie să facem acest lucru, tovarăși! **(Aplauze puternice).** Creșterea producției agricole trebuie să fie obiectivul central al activității organizațiilor de partid din sate și comune, sarcină ce trebuie pusă pe primul plan în fața tuturor comuniștilor și, totodată, a tuturor oamenilor muncii de la sate.

O mare răspundere în întărirea rolului conducător al partidului în agricultură revine comitetelor județene de partid. Ele sînt chemate să acorde o atenție sporită problemelor agriculturii, să îndrume și să controleze mai eficient modul în care se realizează în fiecare județ prevederile programului stabilit de partid. Comitetele județene de partid trebuie să intensifice munca de îndrumare concretă, sistematică a organelor agricole de stat și cooperatiste, a organelor și organizațiilor de partid din unitățile agricole, să controleze cu exigență modul cum acestea își îndeplinesc sarcinile, să asigure folosirea cît mai rațională a mijloacelor și forțelor în vederea îndeplinirii în cele mai bune condițiuni a tuturor prevederilor planului producției agricole, a măsurilor de care depind dezvoltarea și consolidarea unităților agricole, de stat și cooperatiste, înflorirea generală a satului nostru socialist, să se organizeze un patronaj permanent asupra cooperativelor slabe.

Înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al X-lea și de Conferința Națională în domeniul agriculturii impune, de asemenea, intensificarea muncii politico-educative de ridicare a nivelului politic, ideologic și cultural, a orizontului de cunoaștere și a gradului de pregătire profesională a întregii țărănimi, aplicarea tot mai fermă în viața satului a principiilor eticii și echității socialiste. Este necesară perfecționarea în continuare a activității educative, de formare a conștiinței noi, socialiste, a concepției materialist-dialectice despre lume și viață a țărănimii cooperatiste, a tuturor oamenilor muncii de la sate. În mod deosebit este necesar să se dea atenție educării comuniste a tineretului de la sate, participării sale active la munca pentru creșterea producției și înflorirea multilaterală a agriculturii, cultivării în conștiința sa a răspunderii pentru apărarea și buna gospodărire a avutului obștesc, pentru întărirea ordinii și disciplinei în muncă. În acest sens trebuie să acționeze mai hotărît Uniunea Tineretului Comunist, organizațiile sale de la sate, în acest sens trebuie să fie îndrumată munca politico-educativă cu tineretul de către organele și organizațiile de partid.

Căminele culturale care sînt, după cum ați văzut, în număr destul de mare, trebuie să desfășoare o activitate mai intensă și multilaterală, cuprinzînd masa largă a locuitorilor comunei, îndeosebi tineretul, făcînd totul pentru răspîndirea culturii și științei înaintate în rîndurile țărănimii. În centrul atenției lor trebuie să stea problemele fundamentale ale vieții satului — dezvoltarea conștiinței noi a țărănimii față de muncă, față de proprietatea socialistă, formarea unei concepții de viață înaintată, în concordanță cu principiile de bază ale societății noastre, cu etica și echitatea socialistă, preocuparea pentru ridicarea gradului de civilizație materială și spirituală a vieții noului sat românesc.

În societatea noastră socialistă sindicatele, organizațiile de tineret, comisiile de femei, organizațiile de masă și obștești în general au un rol important în mobilizarea și unirea forțelor întregului popor în înfăptuirea politicii generale a partidului, în îndeplinirea planurilor de stat, în educarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii. Acționînd consecvent pentru a-și îndeplini largile atribuții cu care au fost investite de societatea noastră, organizațiile de masă și obștești sînt chemate să aducă și la sate o contribuție sporită în creșterea producției și în educația socialistă a țărănimii. Organizațiile sindicale din unitățile agricole de stat și stațiunile de mașini agricole trebuie să desfășoare în rîndul salariaților o muncă cultural-educativă cît mai intensă, în forme variate. Trebuie să se stabilească mai bine conlucrarea între uniunile cooperatiste și uniunea sindicatelor agricole. Comitetele de femei din comune și sate trebuie să determine o participare mai activă a maselor de femei la activitatea cooperativelor. Am în vedere, tovarăși, nu atît participarea la muncă, pentru că, din acest punct de vedere, forța principală de muncă o constituie astăzi femeile. Aș dori, ca, și de la această înaltă tribună — deși aducînd felicitări și urări tuturor cooperatorilor am inclus și femeile — să menționez în mod deosebit rolul important pe care îl au femeile în agricultură, faptul că ele constituie forța principală, și să le adresez felicitări și cele mai bune urări. **(Aplauze prelungite).** Dar cînd vorbesc de faptul că ele trebuie să participe mai activ, mă gîndesc să ia parte și la conducerea agriculturii, la conducerea cooperativelor, în funcțiile de președinți de cooperative. Din acest punct de vedere trebuie să spunem în mod deschis, autocritic, că lucrurile nu ne pot mulțumi. Trebuie să aducem și aici în cel mai scurt timp o îmbunătățire simțitoare! Femeile sînt, știți foarte bine, bune gospodine: ele știu să fie și energice atunci cînd vor. Să le punem în situația de a face acest lucru în conducerea unităților, unde desfășoară principala activitate! **(Aplauze puternice).** Vorbind de lărgirea orizontului de cultură, îmbogățirea continuă a vieții spirituale a satului, formarea omului nou în comunele patriei noastre, trebuie să vorbim de creșterea răspunderii tuturor factorilor de educație și mijloacelor de informare de care dispune societatea noastră. Este necesar ca literatura și arta care au o nobilă tradiție în preocuparea pentru reliefarea vieții satului să facă mai mult pentru a reda viața nouă, idealurile de progres, de bunăstare ale țărănimii noastre. Aceasta presupune ca scriitorii, artiștii plastici, muzicienii, toți cei care lucrează în artă și literatură să se deplaseze mai mult de la oraș spre sat, să înțeleagă că pentru a scrie despre sat, despre viața țărănimii, nu poate să o facă din citit sau dintr-o vizită de documentare de 2—3 zile. Pentru aceasta, este nevoie de a trăi viața satului, de a munci alături de cei care făuresc bunurile materiale din agricultură. Atunci vom avea opere pe măsura faptelor mărețe realizate de țărănimea noastră! **(Vii aplauze).** Fără îndoială că și Consiliul Culturii și Educației Socialiste trebuie să-și îmbunătățească activitatea, să acorde o mai mare atenție îndeplinirii rolului cu care a fost investit de partid și de stat în toată această uriașă activitate educativă ce trebuie să se desfășoare la sate.

O contribuție deosebită la educarea socialistă a țărănimii sînt chemate să aducă radioul, televiziunea, presa care au datoria să dezbată problemele stringente ale luptei pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii, să contribuie la răspîndirea exemplelor pozitive de muncă, de atitudine înaintată, să critice mentalitățile și moravurile retrograde, să sprijine formarea unei opinii înaintate, cu adevărat socialiste, în satele noastre.

Tot ceea ce avem de înfăptuit în agricultură este nemijlocit legat de participarea celor care lucrează în acest sector, a întregii țărănimi, la activitatea de conducere și aplicare în viață a programului elaborat de partid.

Fără îndoială că, acționînd cu toate forțele pentru a asigura creșterea continuă a producției vegetale și animale, pentru organizarea cît mai rațională, pe baze științifice, a muncii și a producției, pentru creșterea eficienței economice a activității din agricultură, preocupîndu-se permanent de ridicarea nivelului ei de cunoștințe profesionale și de formarea conștiinței socialiste, țărănimea cooperatistă, lucrătorii din întreprinderile agricole de stat, mecanizatorii, specialiștii, toți oamenii muncii din agricultură își vor îndeplini cu cinste sarcinile ce le revin în acest an și pe întregul cincinal, vor face ca agricultura să aducă o contribuție sporită la creșterea avuției naționale, la ridicarea generală a bunăstării întregului popor. **(Aplauze puternice).**

Perfecționarea activității de îndrumare și sprijin desfășurate de organele agricole centrale și locale

În îndrumarea cooperativelor agricole de producție, a consiliilor de conducere și adunărilor generale ale acestora, un rol important îl au uniunile județene și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. În munca uniunilor se manifestă însă deficiențe serioase, lipsă de fermitate în urmărirea aplicării în cooperative a principiilor și prevederilor statutare, a legilor și hotărîrilor de partid și de stat. Unele uniuni, dovedind atitudine birocratică, nu acordă sprijinul necesar cooperativelor, nu le ajută în mod eficient în vederea mai bunei organizări a producției, întăririi răspunderii și disciplinei în muncă, îndeplinirii tuturor sarcinilor privind creșterea producției și a livrărilor la fondul de stat. Uniunile trebuie să acționeze cu mai multă fermitate pentru îndrumarea cooperativelor în vederea întăririi rolului adunărilor generale, a organelor colective de conducere, a respectării și dezvoltării democrației cooperatiste. Este necesar să se asigure în toate cooperativele agricole de producție participarea tot mai susținută a cooperatorilor atît la elaborarea cît și la înfăptuirea hotărîrilor, la întreaga activitate de producție și socială, la conducerea generală a cooperativelor. Toți cei care lucrează în cooperative agricole de producție, inclusiv inginerii și economiștii, trebuie să devină membri cooperatori, participînd cu drepturi egale la adunările generale, la adoptarea tuturor deciziilor purtînd răspunderea laolaltă cu ceilalți pentru întreaga activitate a cooperativei. Dezvoltarea continuă a democrației cooperatiste face parte integrantă și trebuie să meargă în pas cu procesul de perfecționare și adîncire a democrației socialiste în întreaga noastră viață economică și socială, cu lărgirea participării maselor de oameni ai muncii la elaborarea și înfăptuirea politicii partidului și statului, la conducerea societății.

În înfăptuirea măsurilor de creștere a producției agricole, sarcini de mare răspundere revin organelor agricole județene, Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor. Trebuie spus că Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor a luat în ultimii ani o serie de măsuri care au determinat unele îmbunătățiri reale în activitatea acestui sector. Cu toate acestea, ministerul mai are încă multe de făcut pentru a răspunde misiunii ce-i revine în conducerea și îndrumarea agriculturii. În activitatea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, a direcțiilor generale agricole județene sînt încă serioase neajunsuri. Nu sînt finalizate o serie de acțiuni agrozootehnice prevăzute, se elaborează cu întîrziere unele lucrări de mare importanță, ca zonarea producției agricole, reglementarea reproducției și selecției, apărarea sănătății animalelor, realizarea programului de irigații, înlocuindu-se uneori activitatea de conducere directă prin măsuri birocratice. Deși am mai discutat problema abuzului de circulări și instrucțiuni, trebuie spus că încă numărul acestora nu s-a micșorat în mod corespunzător. Se mai trimit încă multe instrucțiuni și circulări, se mai fac multe hîrtii, în loc să se lucreze direct cu oamenii pentru a asigura soluționarea problemelor la fața locului. **(Aplauze puternice).** Este necesar ca ministerul și direcțiile județene agricole să-și sporească rolul în perfecționarea planificării agricole și în conducerea activității de îndeplinire a planului, să urmărească îndeaproape realizarea tuturor acțiunilor prevăzute în agricultură, sprijinind direct unitățile de producție în rezolvarea operativă a problemelor care se ridică în procesul realizării prevederilor de plan, răspunzînd, în ultimă instanță, alături de conducerea unităților agricole, de îndeplinirea și depășirea planului.

În conformitate cu prevederile legii, în realizarea lucrărilor agricole, a întregului program din agricultură, răspunderi mari revin consiliilor populare județene și comunale. Trebuie să pornim de la faptul că, pe teritoriul său, consiliul popular comunal este răspunzător de întreaga activitate economico-socială. El trebuie să execute controlul și îndrumarea activității și să asigure aplicarea legilor de către toate unitățile și de către toți cetățenii din comuna respectivă.

Recent, Comitetul Executiv al Comitetului Central al partidului a dezbătut și adoptat noi măsuri menite să ducă la sporirea competenței și răspunderii consiliilor populare — ca organe locale ale puterii de stat — dar mai cu seamă ca organe de administrație, de conducere unitară a activității, deci și a agriculturii. Consiliile populare poartă răspunderea pentru apărarea, conservarea și ameliorarea solului, precum și de folosirea integrală și eficientă a acestuia de către unitățile agricole de stat, cooperativele agricole de producție, gospodăriile personale, ale cooperatorilor și gospodăriile producătorilor individuali, în concordanță cu obiectivele planului național unic de dezvoltare economico-socială. Ele asigură respectarea structurii culturilor în conformitate cu prevederile planului de stat, organizarea și gospodărirea rațională a pajiștilor, indiferent în proprietatea cui se află, realizarea planului de însămînțări, executarea lucrărilor de întreținere a culturilor și depozitarea produselor, aplicarea măsurilor privind dezvoltarea șeptelului. Trebuie să fie limpede că consiliile populare comunale, comitetele executive poartă răspunderea pentru realizarea sarcinilor planului de stat cu privire la creșterea producției agricole, vegetale și animale, în raza lor de activitate, pentru contribuția pe care agricultura o aduce la dezvoltarea economiei naționale. Ele trebuie să controleze realizarea la timp, în conformitate cu prevederile legale, a tuturor lucrărilor agricole, precum și aplicarea măsurilor necesare creșterii producției. Consiliul popular trebuie să controleze modul în care își desfășoară activitatea atît întreprinderile agricole de stat și cooperativele, producătorii individuali, cît și diferiți factori sociali din comună.

Consiliile populare județene poartă, la rîndul lor, răspunderea pentru înfăptuirea întregului program de dezvoltare a agriculturii din raza județelor respective. Planul de producție agricolă este plan județean — și consiliul popular trebuie să ia toate măsurile pentru ca producătorii agricoli, atît cei din unitățile agricole de stat și cooperatiste, cît și particularii să aplice întocmai prevederile legale, să înfăptuiască la timp lucrările agricole. În exercitarea atribuțiilor ce le revin, consiliile populare comunale, orășenești, județene, comitetele lor executive, vor trebui să fie larg sprijinite de cadrele de conducere și de specialiștii din unitățile agricole de stat și cooperatiste. Avem în fiecare comună, în fiecare județ forțe suficiente care, unite, conduse în mod corespunzător, ne dau garanția că vom putea realiza în cele mai bune condițiuni marile sarcini ce le avem în dezvoltarea agriculturii. Fără nici o îndoială că vom realiza aceasta! **(Aplauze puternice).**

Dragi tovarăși,

Una din problemele centrale ale dezvoltării noastre socialiste la orașe și comune — care a constituit obiectul unor importante hotărîri ale Congresului al X-lea și Conferinței Naționale — este sistematizarea satelor. De aceea, în activitatea consiliilor populare un loc important trebuie să-l ocupe probleme legate de sistematizarea comunelor, de dezvoltarea lor ca unități sociale puternice, capabile să asigure locuitorilor condiții de viață tot mai bune. La realizarea lucrărilor de sistematizare a satelor și comunelor, atît întreprinderile agricole de stat cît și cooperativele vor trebui să ia parte activă. Problema principală a sistematizării viitoare a satelor și comunelor este legată de dezvoltarea producției, de întărirea economico-socială a cooperativelor agricole de producție, a întreprinderilor agricole de stat. De aceea, sistematizarea comunelor și satelor este o problemă a însеși zonării, a dezvoltării agriculturii. Unitățile agricole, de stat și cooperatiste trebuie să participe activ la realizarea tuturor acestor lucrări. În cadrul acestei vaste acțiuni va trebui să se asigure amplasarea cît mai rațională a unităților productive și a celor de interes social-cultural, dezvoltarea rețelei de deservire, aprovizionare cu apă și energie electrică, a dotărilor necesare desfășurării unei cît mai complexe activități umane, care să creeze condițiile apropierii treptate a nivelului de viață de la sate de cel de la orașe.

Așa cum am mai arătat, în cadrul acțiunii de sistematizare vor fi create, din rîndul localităților rurale, noi centre orășenești, în jurul cărora urmează să graviteze o serie de comune, realizîndu-se și pe această cale apropierea treptată a satului de oraș, dezvoltarea procesului de urbanizare. Toate acestea vor duce la unirea și mai strînsă dintre muncitori, țărani și intelectuali, atît pe baza intereselor comune, cît și a condițiilor de viață asemănătoare, vor contribui la întărirea coeziunii societății noastre socialiste, a unității moral-politice a întregului popor în jurul partidului și guvernului. **(Aplauze puternice).**

Îndatoriri importante în dezvoltarea agriculturii revin organelor economice centrale. Comitetul de Stat al Planificării, comisiile județene de planificare trebuie să acorde o atenție sporită asigurării unei structuri optime a planului de culturi în fiecare zonă, orientării ferme a unităților agricole spre o producție intensivă. Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini Grele și Ministerul Industriei Chimice trebuie să ia măsuri hotărîte pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în domeniul dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii, asimilării și producerii gamei necesare de tractoare, mașini agricole și substanțe chimice. Se cere o preocupare sporită din partea Ministerului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe pentru asigurarea pieselor de schimb și altor produse necesare bunei desfășurări a lucrărilor agricole. Ministerul Finanțelor, organele Băncii Agricole trebuie să acorde un sprijin permanent unităților agricole în gestionarea fondurilor materiale și bănești, creșterea continuă a rentabilității producției. Ele trebuie să ia măsuri hotărîte pentru creșterea eficienței economice a activității tuturor unităților agricole.

În general trebuie spus că organelor centrale de stat și de partid le revin sarcini deosebit de mari în soluționarea mai rapidă a unor probleme de care depinde buna desfășurare a întregii noastre activități în agricultură. Fără îndoială că se vor lua toate măsurile pentru ca și organele centrale să-și îndeplinească în condiții mai bune decît pînă acum sarcinile și răspunderile pe care le au. **(Aplauze puternice).**

Politica externă de pace și colaborare internațională a partidului și statului nostru

Dragi tovarăși,

Punînd în centrul activității sale înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, partidul și guvernul desfășoară în același timp o intensă activitate internațională, pornind de la faptul că între sarcinile naționale și cele internaționale există o strînsă unitate dialectică. Ca rezultat al acestei activități, România întreține relații diplomatice cu peste 100 de țări și are legături economice cu peste 110 state.

În mod constant punem pe primul plan dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale cu toate țările socialiste — aceste relații avînd un rol de mare însemnătate în dezvoltarea economico-socială a țării noastre, ca și a tuturor țărilor socialiste, în afirmarea unor raporturi noi în viața internațională. Considerăm că extinderea relațiilor între țările socialiste, întărirea colaborării și solidarității lor reprezintă un factor determinant pentru progresul fiecărei țări socialiste, pentru afirmarea puternică a ideilor socialismului în lume, pentru o politică de colaborare și pace internațională. **(Aplauze puternice).**

În același timp, România extinde larg relațiile sale cu țările care înaintează pe calea dezvoltării economico-sociale independente. Aceste raporturi, bazate pe deplina egalitate în drepturi, au o mare însemnătate pentru progresul economic și social al fiecărei țări, pentru afirmarea cu tot mai multă forță a relațiilor noi în lume, pentru lupta împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn pe destinele sale, de a-și făuri viața așa cum dorește, fără nici un amestec din afară. **(Aplauze puternice).**

Pornind de la realitățile lumii contemporane și acționînd în spiritul principiilor coexistenței pașnice, România promovează, de asemenea, relații largi cu țările capitaliste dezvoltate în toate domeniile de activitate. Considerăm că participarea activă la diviziunea internațională a muncii constituie o necesitate obiectivă pentru dezvoltarea economico-socială a fiecărei țări, pentru înfăptuirea unei politici noi, de colaborare și pace în lume.

Așezăm în mod constant la baza relațiilor noastre internaționale principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc. Constatăm cu multă satisfacție că aceste principii sînt tot mai larg recunoscute pe plan internațional, afirmîndu-se ca principii de bază pentru organizarea relațiilor dintre state, fără deosebire de orînduire socială. **(Vii aplauze).**

Trăim o epocă de mari transformări economice, sociale, naționale și politice. Popoarele își afirmă cu tot mai multă putere voința și năzuințele spre o lume mai dreaptă și

(Continuare în pag. a VII-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a VI-a)

mai bună. Asistăm la o regrupare a forțelor, la o nouă reașezare a relațiilor internaționale. Toate aceste schimbări impun participarea activă la viața internațională a tuturor popoarelor, pentru a asigura soluționarea marilor probleme care preocupă omenirea, ținîndu-se seama de interesele dezvoltării economico-sociale independente a tuturor națiunilor, de necesitatea respectării dreptului fiecărui popor de a-și organiza viața conform năzuințelor și aspirațiilor sale, de a-și făuri un destin liber și fericit. **(Aplauze puternice).**

Schimbările petrecute în ultimii ani pe plan mondial au dus la conturarea unui nou curs în viața internațională — cursul spre destindere și colaborare. Trebuie să spunem însă deschis că afirmarea acestui curs se află abia la început. Succesele obținute în soluționarea unor probleme, înțelegerile și acordurile realizate între un număr de state, dezvoltarea colaborării internaționale, sînt, fără îndoială, factori pozitivi, deosebit de importanți, în înlăturarea vechii politici de forță, de amenințare și dictat, cunoscută sub denumirea de „război rece", în afirmarea unei politici noi bazate pe egalitate, pe folosirea căii tratativelor, a mijloacelor politice, pașnice în rezolvarea problemelor litigioase dintre state. Toate acestea nu ne pot însă duce la concluzia că noul curs spre destindere și colaborare internațională s-a consolidat și a devenit ireversibil. Nu trebuie să uităm nici un moment că există încă pericolul întreruperii cursului spre destindere, că în lume mai sînt puternice forțe reacționare care caută să împiedice afirmarea noilor principii în relațiile dintre state, să pună în primejdie pacea internațională, să împingă omenirea spre noi conflicte.

Fiind pe deplin conștienți de toate aceste tendințe și posibilități, ținînd seama de raportul de forțe pe plan internațional, trebuie să păstrăm permanent vigilența și să acționăm cu toată fermitatea pentru accentuarea și consolidarea noii politici, a cursului spre destindere. Este în interesul tuturor popoarelor, al cauzei colaborării și păcii în lume să se pună cu desăvîrșire capăt politicii de forță și dictat, să se obțină noi și noi succese pe calea instaurării principiilor de egalitate și respect mutual între state, spre înfăptuirea unei lumi a dreptății și echității sociale, a conlucrării fructuoase între națiuni, în interesul progresului și civilizației omenirii. **(Aplauze puternice).**

În realizarea acestei noi politici un loc important ocupă înfăptuirea securității europene. Începerea, în anul 1973 a lucrărilor conferinței a reprezentat un moment de mare însemnătate în viața continentului nostru. Considerăm că trebuie acționat în continuare, cu toată responsabilitatea, în vederea încheierii cu succes a lucrărilor conferinței de la Geneva, pentru elaborarea documentelor care să pună bazele principiilor noilor relații dintre statele continentului european, dezvoltării colaborării economice, tehnico-științifice și culturale, în spiritul deplinei egalități în drepturi, să stabilească măsurile practice menite să dea fiecărei națiuni sentimentul unei depline securități, să excludă folosirea forței, a amenințării cu forța, a oricărui fel de presiuni și ingerințe în viața altor țări. Considerăm că este necesară crearea unui organism permanent care să asigure continuarea contactelor multilaterale dintre statele continentului, în vederea dezvoltării și consolidării securității și colaborării în Europa. Este adevărat că în Europa sînt țări cu orînduiri sociale diferite. Securitatea europeană presupune angajament ferm pentru afirmarea principiilor deplinei egalități între toate statele, indiferent de orînduirea socială. Numai așa se poate vorbi de securitate europeană ! Asemenea securitate trebuie să realizăm ! **(Aplauze puternice).**

Apreciem că trebuie făcut totul pentru încheierea în cel mai scurt timp a lucrărilor de la Geneva, în vederea organizării fazei finale a conferinței general-europene, care, după părerea noastră, ar trebui să se realizeze la nivelul șefilor de state sau de guverne. Succesul deplin al conferinței general-europene va reprezenta fără îndoială, un eveniment de importanță istorică în viața Europei, exercitînd în același timp o puternică influență pozitivă asupra întregului climat internațional.

Dragi tovarăși,

După cum vă este cunoscut, între 12 și 21 februarie am făcut o vizită în Libia, Liban, Siria și Irak. Vizitele în aceste țări arabe prietene au prilejuit puternice manifestări ale solidarității popoarelor noastre. De altfel, așa cum am menționat în cursul vizitei, între poporul român și popoarele țărilor vizitate există vechi relații de prietenie. Popoarele noastre au cunoscut timp de secole aceeași dominație străină, au luptat pentru cucerirea independenței lor naționale. Nu o dată reprezentanții țărilor noastre s-au întîlnit și au luptat împreună pentru dreptul de a fi stăpîne pe destinele lor.

În Libia am avut convorbiri îndelungate cu președintele Geddafi. Miniștri și specialiști români au dus negocieri cu omologii lor libieni pentru realizarea unui șir de acorduri și înțelegeri privind dezvoltarea relațiilor economice dintre țările noastre. Urmare a convorbirilor, au fost stabilite relațiile diplomatice între România și Libia, au fost semnate acorduri și convenții cu privire la dezvoltarea colaborării economice, tehnico-științifice și culturale. Se poate spune că s-au pus în multe domenii bazele unor relații trainice de prietenie și colaborare româno-libiene. De aceea apreciez că vizita în Libia s-a încheiat cu rezultate deosebit de bune pentru extinderea cooperării multilaterale româno-libiene, precum și pentru cauza generală a prieteniei și colaborării între popoare. **(Aplauze puternice).**

În Liban am avut convorbiri cu președintele Frangieh. S-au purtat, de asemenea, discuții cu miniștrii și specialiștii libanezi în vederea extinderii relațiilor de colaborare dintre țările noastre. Se poate spune că s-au evidențiat noi posibilități de dezvoltare continuă a prieteniei și colaborării economice, tehnico-științifice și culturale dintre popoarele noastre.

Există tot mai multe domenii în care România și Libanul au colaborat și pînă acum — și pot să colaboreze cu rezultate bune și în viitor — pentru interesele lor și pentru cauza generală a colaborării în lume. De aceea apreciez că și vizita în Liban s-a încheiat cu rezultate bune pentru popoarele noastre, pentru cauza păcii și colaborării. **(Aplauze puternice).**

În Siria am avut convorbiri îndelungate cu președintele Assad. S-au purtat convorbiri și s-au semnat o serie de acorduri cu privire la extinderea colaborării economice, tehnico-științifice dintre cele două țări. Ținînd seama de faptul că Siria se găsește în stare de conflict cu Israelul, că are teritorii ocupate, o parte însemnată a convorbirilor cu președintele Assad a fost consacrată, cum era și normal, problemelor Orientului Mijlociu — de altfel și în celelalte țări problemele Orientului Mijlociu au ocupat un loc central — căilor pentru realizarea unei păci drepte și trainice, care să ducă la retragerea Israelului din teritoriile ocupate în urma războiului din 1967. Am constatat cu multă satisfacție preocupările președintelui Assad, ale celorlalți conducători sirieni, dorința poporului sirian de a se ajunge la o pace dreaptă și justă, care să dea posibilitatea poporului sirian să se poată concentra asupra dezvoltării sale economico-sociale. Putem spune deci că vizita în Siria a pus bazele unei extinderi și mai mari a colaborării dintre popoarele noastre în toate domeniile de activitate, a conlucrării în direcția unei păci trainice în Orientul Mijlociu, a unei lumi mai bune și mai drepte. **(Aplauze puternice).**

În Irak am avut, de asemenea, convorbiri îndelungate cu președintele Al-Bakr, s-au purtat convorbiri cu miniștrii și specialiștii irakieni asupra dezvoltării relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări. Am convenit să acționăm pentru extinderea colaborării economice și tehnico-științifice dintre cele două țări, să continuăm activitatea pentru definitivarea a o serie de înțelegeri care să dea perspectivă trainică colaborării în viitor. Iată de ce apreciez că și vizita în Irak s-a încheiat cu rezultate bune, a deschis perspective noi pentru extinderea unei trainice colaborări între popoarele român și irakian, ceea ce corespunde pe deplin intereselor ambelor popoare, cauzei generale a colaborării internaționale. **(Aplauze puternice).**

În cursul vizitei în Liban am avut convorbiri îndelungate cu reprezentanții Organizației pentru Eliberarea Palestinei în frunte cu președintele Organizației — Arafat. Desigur, convorbirile s-au referit aproape în întregime la problemele Orientului Mijlociu și îndeosebi la situația poporului palestinian, la căile pentru găsirea unei soluții juste care să asigure poporului palestinian dreptul la autodeterminare, condiții corespunzătoare dezvoltării sale economico-sociale, inclusiv — dacă poporul palestinian și conducătorii săi vor hotărî — crearea unui stat palestinian independent.

În cele patru țări arabe vizitate am avut contacte și convorbiri cu conducători ai partidelor de guvernămînt, ai partidelor comuniste și ai altor organizații democratice și progresiste, ne-am întîlnit cu reprezentanți ai opiniei publice și ai maselor largi populare.

În toate țările vizitate am rămas cu impresii deosebit de plăcute despre preocupările și dorințele popoarelor respective pentru dezvoltare economico-socială independentă, pentru pace și colaborare între popoare. **(Aplauze puternice).**

Se poate spune că vizitele în cele patru țări arabe, convorbirile avute, au evidențiat încă o dată justețea politicii generale a partidului și statului nostru de dezvoltare a relațiilor de colaborare cu toate statele lumii, de întărire a solidarității cu țările care pășesc pe calea dezvoltării economico-sociale independente.

Vizita și rezultatele obținute au pus bazele unei colaborări largi în toate domeniile de activitate dintre România și țările vizitate, aceasta corespunde intereselor popoarelor noastre, precum și cauzei socialismului, progresului social, colaborării între popoare și păcii în lume. **(Aplauze puternice).**

Trebuie să menționez în mod special că și cu acest prilej am convenit asupra dezvoltării între partidul nostru și partidele cu care am avut convorbiri, a schimbului de delegații și a colaborării ceea ce, fără nici o îndoială, va contribui la dezvoltarea solidarității în lupta comună împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, în lupta pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

În toate aceste țări am dus sentimentele de prietenie și solidaritate ale poporului român și doresc încă o dată, de la această înaltă tribună, să adresez mulțumiri pentru primirea prietenească ce ni s-a rezervat peste tot, pentru sentimentele de prietenie și solidaritate cu care am fost înconjurați atît de conducători, cît și de popoarele țărilor vizitate. **(Aplauze puternice).**

Doresc, de asemenea, să adresez conducătorilor și popoarelor pe care le-am vizitat, încă o dată urarea de noi și noi succese pe calea dezvoltării economico-sociale independente, pe calea bunăstării și fericirii. Doresc să asigur, încă o dată. că vom face totul pentru realizarea în cele mai bune condiții a acordurilor și înțelegerilor încheiate, pentru dezvoltarea colaborării dintre România și aceste țări, dintre România și țările arabe în general. **(Aplauze puternice).**

În lupta pentru însănătoșirea vieții internaționale o importanță deosebită are realizarea unei păci drepte și trainice în Orientul Mijlociu. Ca țară socialistă și ca stat european, România — ca și alte state — este direct interesată în lichidarea conflictului din Orientul Mijlociu. Considerăm că nesoluționarea problemelor, menținerea stării de încordare reprezintă un pericol permanent pentru pacea în această zonă, cu grave consecințe pentru relațiile internaționale, pentru pacea în întreaga lume. Conducătorii Israelului trebuie să înțeleagă că integritatea și suveranitatea nu se asigură prin cuceriri teritoriale, prin politica de forță, ci prin o politică de înțelegere și colaborare pașnică cu toți vecinii. Aceasta este, de altfel, valabil mai general în relațiile dintre toate statele lumii. **(Aplauze).**

Am salutat acordurile realizate cu privire la dezangajarea militară dintre Egipt și Israel. Considerăm că trebuie acționat cu toată hotărîrea pentru realizarea dezangajării și între celelalte state aflate în conflict, creîndu-se astfel condițiile necesare desfășurării negocierilor de la Geneva în scopul soluționării depline a tuturor problemelor din Orientul Mijlociu. Așa cum am arătat și în alte împrejurări, România se pronunță pentru retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate, pentru realizarea unei păci care să garanteze integritatea și suveranitatea tuturor statelor din această zonă. Totodată, considerăm că este necesar să se soluționeze problema poporului palestinian în conformitate cu năzuințele sale naționale, cu dreptul său imprescriptibil de a-și organiza viața de sine stătător, inclusiv de a-și constitui un stat propriu, independent.

Ținînd seama de complexitatea problemelor din Orientul Mijlociu, apreciem necesar ca negocierile pentru soluționarea tuturor problemelor să se desfășoare sub egida Organizației Națiunilor Unite, cu participarea tuturor statelor interesate, deci și a reprezentanților poporului palestinian. Totodată, considerăm ca deosebit de important ca la aceste negocieri să participe și alte state ce pot contribui la realizarea păcii, îndeosebi unele state din Europa și Africa. Este în interesul tuturor popoarelor lumii de a acționa cu mai multă fermitate pentru realizarea în cel mai scurt timp a unei păci drepte și trainice în Orientul Mijlociu. **(Aplauze puternice).**

Mai există și alte zone de încordare în lume. Apreciem că trebuie depuse în continuare eforturi serioase pentru realizarea acordurilor cu privire la Vietnam, pentru instaurarea unei păci trainice în întreaga Indochină. Este necesar să se pornească de la respectarea deplină a drepturilor acestor popoare de a-și soluționa problemele fără amestec din afară, excluzîndu-se orice imixtiune în treburile lor interne.

Afirmarea unor relații noi, cu adevărat democratice în lume, impune soluționarea tuturor litigiilor internaționale pe calea tratativelor, prin mijloace politice, pașnice, excluderea definitivă a forței în raporturile dintre state. Trebuie să se pornească în mod constant de la recunoașterea dreptului fiecărui popor — indiferent de mărimea sa — de a fi deplin stăpîn pe bogățiile naționale, de a se putea consacra dezvoltării economico-sociale independente, fără amestec din afară. Aceasta impune o luptă hotărîtă împotriva politicii imperialiste de forță și dictat, a colonialismului și neocolonialismului, împotriva oricăror practici și tendințe de natură să frîneze cursul destinderii în viața internațională.

În acest spirit, România este profund solidară și sprijină pe deplin lupta popoarelor care își afirmă dreptul la dezvoltarea economico-socială independentă, mișcările de eliberare națională. Acordăm întregul sprijin popoarelor din Guineea-Bissau, Angola, Mozambic în lupta lor pentru înlăturarea totală a dominației coloniale, ne pronunțăm cu hotărîre împotriva politicii rasiste. Trebuie să facem totul pentru a pune capăt cu desăvîrșire rămășițelor sistemului colonialist, care mai dăinuie încă în lume. **(Aplauze puternice).**

O importanță primordială pentru dezvoltarea colaborării, pentru făurirea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră au măsurile de sprijinire a țărilor în curs de dezvoltare, în vederea realizării unui progres economico-social mai rapid, a lichidării decalajului care le desparte de țările dezvoltate. În acest context, este necesară o abordare nouă a problemelor energiei, a problemei materiilor prime, în general a relațiilor dintre țările dezvoltate și țările în curs de dezvoltare, stabilindu-se raporturi noi, echitabile, între statele producătoare de materii prime și statele dezvoltate. Toate acestea trebuie să tindă spre crearea condițiilor în vederea diminuării treptate a decalajului existent între state, pentru progresul mai rapid al economiei țărilor slab dezvoltate. România consideră că la discutarea acestor probleme trebuie să participe toate țările, în cadrul sau sub egida Națiunilor Unite, în spiritul principiilor deplinei egalități în drepturi, al respectării voinței și intereselor fiecărei națiuni.

În soluționarea problemelor care confruntă omenirea este necesar să sporească rolul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale care constituie cadrul cel mai adecvat de dezbatere democratică a tuturor acestor probleme, cu participarea tuturor statelor, indiferent de mărimea și potențialul lor. Mai mult ca oricînd considerăm că este necesară participarea activă a țărilor mici și mijlocii la activitatea organizațiilor internaționale, la soluționarea problemelor care preocupă lumea contemporană.

Accentuarea și consolidarea politicii noi, a cursului destinderii nu se poate realiza fără intensificarea luptei maselor populare, întărirea unității și coeziunii lor, fără participarea activă a popoarelor, care reprezintă forța hotărîtoare a progresului social, a păcii în lume. **(Vii aplauze).** Pornind de la aceste considerente, Partidul Comunist Român desfășoară o largă activitate pentru întărirea colaborării și solidarității cu toate partidele comuniste și muncitorești, apreciind că unitatea lor reprezintă un factor esențial pentru dezvoltarea omenirii pe o cale nouă. În același timp, acționăm pentru lărgirea colaborării cu partidele socialiste și social-democrate, cu alte partide progresiste și democratice, cu toate forțele antiimperialiste. Astăzi, mai mult ca oricînd, întărirea colaborării și unității tuturor forțelor antiimperialiste, democratice și progresiste reprezintă o necesitate imperioasă pentru afirmarea cu succes a noii politici internaționale.

În acest spirit Partidul Comunist Român, Republica Socialistă România vor acționa și în viitor, cu toată fermitatea, pentru intensificarea colaborării internaționale, pentru triumful politicii de egalitate și colaborare între popoare, pentru dezvoltarea socială progresistă a omenirii, pentru o lume a păcii și dreptății sociale. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Stimați tovarăși,

Am prezentat în cadrul conferinței principalele probleme ale activității din agricultură, orientările și sarcinile pe care ne propunem să le îndeplinim în vederea trecerii la o etapă nouă, superioară în dezvoltarea acestui sector de bază al economiei noastre naționale. Dorim ca lucrările conferinței — la care participă cadrele de conducere din toate sectoarele agriculturii — să prilejuiască un larg schimb de păreri, desfășurat într-un spirit de înaltă exigență și răspundere, în legătură cu aceste probleme, să se soldeze cu cît mai multe sugestii și propuneri privind modalitățile concrete de ridicare a producției agricole, de îmbunătățire a conducerii agriculturii noastre socialiste.

Fără nici o îndoială, tovarăși, nu trebuie să mai subliniez că în toate aceste dezbateri trebuie să se manifeste un spirit critic și autocritic cît mai dezvoltat, să se spună lucrurilor pe nume, pentru că numai așa vom putea aduce într-adevăr clarificările necesare, vom pleca de aci cu un program clar de activitate în viitor. Această dezbatere se înscrie în metoda de muncă, în practica obișnuită a partidului nostru de a se sfătui permanent cu oamenii muncii, cu întregul popor în luarea tuturor hotărîrilor care privesc cursul înainte al patriei noastre socialiste.

Am considerat, pornind tocmai de la această practică, că este necesar ca acum, cînd mai avem doi ani pînă la încheierea cincinalului, și cînd elaborăm noul cincinal 1976-1980, să avem această confruntare largă pentru a da o perspectivă mai bună și a putea, împreună, să trasăm drumul dezvoltării agriculturii românești în viitor. **(Aplauze puternice).**

Dispunem de toate condițiile pentru a realiza cu succes și în agricultură — ca și în industrie și în toate celelalte sectoare ale economiei și vieții sociale — sarcinile și obiectivele trasate de Congresul al X-lea al partidului și de Conferința Națională.

Avem o țărănime minunată, avem cooperatori minunați, avem cadre minunate, conducători minunați în agricultură. Să facem totul ca agricultura să-și aducă o contribuție tot mai mare la sporirea avuției noastre socialiste, la înflorirea și bunăstarea întregii națiuni, la ridicarea României în rîndul țărilor avansate ale lumii, pe noi trepte de progres și civilizație. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Să facem astfel ca anul acesta, în care se împlinesc trei decenii de cînd poporul nostru și-a luat soarta în propriile mîini și a trecut la făurirea vieții sale noi, libere și fericite, anul în care va avea loc cel de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român, să se înscrie în istoria țării cu noi și strălucite victorii în toate domeniile de activitate, să marcheze un nou pas înainte pe drumul luminos al făuririi comunismului în România. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Să facem totul pentru ca țărănimea noastră să-și aducă — alături de clasa muncitoare și în strînsă alianță cu ea — o contribuție tot mai activă la dezvoltarea și întărirea forței și capacității economice-sociale a României socialiste ! **(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează „Ceaușescu—P.C.R.". Întreaga asistență, în picioare, aclamă îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu).**

ÎNTÎLNIREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU CU DELEGAȚIA MIȘCĂRII POPULARE PENTRU ELIBERAREA ANGOLEI

TOASTUL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimate tovarășe Neto,
Dragi tovarăși,

Aș dori, încă o dată, să adresez un salut frățesc delegației Mișcării de Eliberare Angoleză, în frunte cu tovarășul Neto, și urez delegației, tuturor tovarășilor să se simtă cît mai bine în România.

Vizita pe care o faceți acum în România constituie o expresie a relațiilor de solidaritate și colaborare dintre partidele și — aș putea spune — dintre popoarele noastre.

Desigur, mișcarea dumneavoastră se găsește în fața unor probleme grele, trebuind să desfășoare o luptă grea — militară, politică, diplomatică — pentru eliberarea națională. Poporul român înțelege bine aceasta, pentru că el însuși a cunoscut dominația străină, multă vreme a luptat pentru a-și cuceri independența națională. Tocmai, de aceea, am acordat întotdeauna sprijin mișcărilor de eliberare națională. Desigur, fiind comuniști, s-a adăugat la tradițiile poporului român și concepția nouă, a noastră, despre relațiile dintre popoare, despre faptul că trebuie să se pună capăt cu desăvîrșire politicii de asuprire națională, asupririi de orice fel, inclusiv asupririi sociale.

Dar, desigur, dumneavoastră aveți probleme specifice legate de cucerirea independenței naționale și, așa cum am menționat în cursul discuțiilor de astăzi, este necesar de a depune eforturi susținute pentru unirea forțelor întregului popor angolez, pentru cucerirea independenței naționale, pentru crearea condițiilor în vederea dezvoltării sale economico-sociale, așa cum o va hotărî el însuși.

Condițiile internaționale, schimbările care au loc în lume sînt, astăzi, în favoarea luptei popoarelor pentru independență și suveranitate. De aceea, noi aprecim că lupta poporului angolez, ca și a altor popoare africane, pentru lichidarea definitivă a dominației coloniale are condiții prielnice pentru a obține victoria într-un timp scurt.

În spiritul solidarității care a animat și animă relațiile dintre partidele și popoarele noastre, vom acorda întregul nostru sprijin, sub toate formele, în toate domeniile luptei pe care o duceți pentru eliberare națională.

Aș dori să urez mișcării de eliberare, tuturor luptătorilor, succes deplin în lupa pentru eliberare națională, să vă rog să transmiteți tuturor tovarășilor și tuturor luptătorilor care acționează împotriva colonialiștilor, salutul nostru frățesc și asigurarea că au în poporul român, în comuniștii români, prieteni de nădejde în toate împrejurările.

Vă dorim, încă o dată, succes deplin în lupta dumneavoastră dreaptă și sperăm că această luptă va triumfa într-un viitor cît mai apropiat !

Cu aceste gînduri, doresc să ridic paharul pentru dezvoltarea independentă a poporului angolez ;

— pentru succesul luptei de unificare a tuturor forțelor de eliberare națională ;

— pentru întărirea mișcării de eliberare națională ;

— în sănătatea tovarășului Neto, a tuturor celorlalți tovarăși prezenți aici !

TOASTUL TOVARĂȘULUI AGOSTINHO NETO

Stimate tovarășe președinte,
Dragi tovarăși,

Aș dori să exprim bucuria delegației noastre și a mea pentru această fericită ocazie care ne-a permis să ne aflăm împreună cu conducătorii partidului dumneavoastră, în frunte cu tovarășul Ceaușescu, pentru a examina încă o dată problemele puse de decolonizare și, în mod concret, problemele Angolei.

Sîntem foarte fericiți să constatăm că punctele noastre de vedere coincid, că sîntem hotărîți să acționăm împreună pentru independența țării noastre și pentru independența celorlalte țări care se mai află încă sub dominație colonială.

Trebuie să vă exprimăm, de asemenea, solidaritatea noastră deplină, urările noastre sincere ca țara dumneavoastră să continue să înregistreze succese în toate sectoarele așa cum am putut constata astăzi cu ocazia deschiderii conferinței consacrate problemelor agricole. Rezolvarea problemelor dumneavoastră ajută, de asemenea, celorlalte țări ale lumii; dezvoltarea dumneavoastră vine și în sprijinul nostru. De aceea, sîntem solidari, ne simțim ca și dumneavoastră, în focul acestei bătălii în favoarea unei dezvoltări tot mai mari.

Urările adresate de către dumneavoastră militanților noștri le vom transmite și doresc să vă urez multă sănătate, succes deosebit în activitatea dumneavoastră !

Deschiderea lucrărilor Conferinței

(Urmare din pag. 1)

tare a maselor largi de oameni ai muncii de la sate în vederea soluționării la un nivel superior a problemelor majore ce privesc dezvoltarea intensivă a agriculturii noastre socialiste — participă peste 8 000 de lucrători ai ogoarelor : președinții cooperativelor agricole de producție, directorii întreprinderilor agricole de stat și ai stațiunilor de mecanizare, președinții consiliilor și asociațiilor intercooperatiste, alte cadre de conducere din agricultură, specialiști, țărani, mecanizatori, lucrători fruntași din acest sector.

La conferință iau parte membri ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, primii secretari ai comitetelor județene de partid, activiști de partid și de stat, cadre din unele ramuri industriale, oameni de știință și cultură.

La lucrări asistă delegații de partid și de stat, care se află în țara noastră, alți oaspeți de peste hotare.

Participă, de asemenea, ca invitați, șefi de misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic acreditați la București, ziariști români și străini.

Marea rotondă a pavilionului, care găzduiește această manifestare, este impodobită sărbătorește. Pe panourile ce înconjoară uriașa sală sînt înscrise urările: „Trăiască Partidul Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu" ; „Trăiască și înflorească scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România" ; „Trăiască poporul român, constructor eroic al socialismului". Drapelele roșii și tricolore coboară din centrul cupolei spre tribună.

Domnește o atmosferă de vie însuflețire. Participanții întîmpină cu puternice și îndelungi urale, cu aplauze furtunoase pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe ceilalți conducători de partid și de stat. Exprimîndu-și profunda dragoste față de secretarul general al partidului, întreaga asistență scandează, minute în șir, „Ceaușescu — P.C.R.". În această vibrantă manifestare a simțămintelor de bucurie, de stimă și respect își găsesc expresie nemijlocită legătura indestructibilă dintre partid și popor, încrederea nețărmurită a oamenilor muncii de la sate în politica înțeleaptă a partidului, călăuzitorul întregului nostru popor pe calea progresului economic și social, a bunăstării și vieții fericite.

De la tribuna prezidiului, tovarășul Nicolae Ceaușescu salută cu căldură mulțimea care aclamă.

În prezidiu, iau, de asemenea, loc tovarășa Elena Ceaușescu, tovarășii Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Gheorghe Pană, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Gheorghe Cioară, Lina Ciobanu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Constantin Băbălău, Petre Blajovici, Cornel Burtică, Miron Constantinescu, Aurelia Dăniilă, Miu Dobrescu, Magdalena Filipaș, Mihai Gere, Ion Iliescu, Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Ion Pățan, Ion Stănescu, Mihai Telescu, Iosif Uglar, Richard Winter, Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Albu, președintele C.A.P. Moara, județul Suceava, Maria Amarghioalei, președintele C.A.P. Itești, județul Bacău, Vasile Anuțu, președintele Consiliului intercooperatist Tg. Jiu, județul Gorj, Mircea Avasiloaie, cooperator fruntaș, C.A.P. Broscăuți, județul Botoșani, Vasile Bărbulescu, președintele C.A.P. Scorniceşti, județul Olt, Andrei Balint, președintele C.A.P. Săcele, județul Brașov, Georgeta Ciucă, președintele C.A.P. Adincata, județul Ilfov. Maria Cucuta, șef fermă C.A.P. Traianu, județul Tulcea, Livia Cioltea, șef fermă C.A.P. Mireșu Mare, județul Maramureș, Minodora Cosor, cooperator fruntaș, C.A.P. Beriu, județul Hunedoara, Andrei Cervencovici, prim-secretar al Comitetului județean de partid Arad, Gheorghe Dinu, președintele C.A.P. Smeeni, județul Buzău, Paraschiva Diaconescu, șef fermă C.A.P. Huși, județul Vaslui, Ion Dragomir, mecanizator fruntaș, S.M.A. Sibiu, județul Sibiu, Ludovic Fazekas, prim-secretar al Comitetului județean de partid Harghita, Nicolae Giosan, președintele Academiei de Științe Agricole și Silvice, Constantin Glăvan, directorul Direcției generale agricole, județul Dolj, Silvia Iosub, director, unitatea economică intercooperatistă Stoenești, județul Prahova, Ilarie Isa, director, unitatea economică intercooperatistă Livezile, județul Dîmbovița, Dumitru Jianu, brigadier C.A.P. Fintinele, județul Teleorman, Leopold Köber, președintele Uniunii județene a C.A.P. Sibiu, Vichentie Leilich, președintele C.A.P. Cruceni, județul Arad, Angelo Miculescu, ministrul agriculturii, industriei alimentare și apelor, Aldea Militaru, președintele Uniunii Naționale a C.A.P., Tvetco Milanovici, președintele C.A.P. Belobreasca, județul Caraș-Severin, Marin Mocanu, președintele Consiliului intercooperatist Birla, județul Argeș, Bela Mako, președintele Consiliului intercooperatist Cernat, județul Covasna, Floarea Marcu, inginer șef al C.A.P. Salcia, județul Mehedinți, Vasile Marin, prim-secretar al Comitetului județean de partid Ialomița, Cornel Miloș, șef fermă, I.S.C.I.P. Satu Mare, județul Satu Mare, Gheorghe Marineanu, director, S.M.A. Sieu-Odorhei, județul Bistrița-Năsăud, Costică Mărculescu, director S.M.A. Căteasca, județul Argeș, Gheorghe Mihăescu, mecanizator fruntaș, S.M.A. Drăgășani, județul Vîlcea, Valer Mican, directorul Direcției generale agricole, județul Sălaj, Eugen Nemeș, președintele C.A.P. Acățari, județul Mureș, Vasile Nemesniciuc, președintele C.A.P. Șipote, județul Iași, Ion Nedelcu, mecanizator fruntaș, S.M.A. Valea Nucarilor, județul Tulcea, Maria Oroșanu, muncitor fruntaș, I.S.C.I.P. Verești, județul Suceava, Elena Oprescu, președintele Uniunii județene a C.A.P. Dîmbovița, Barbu Popescu, șeful Departamentului Agriculturii de Stat, Veronica Popovici, șef fermă C.A.P. Voința Tecuci, județul Galați, Silvia Pop, cooperator fruntaș, C.A.P. Cițcău, județul Cluj, Ion Rușinaru, președintele Băncii pentru agricultură și industria alimentară, Dumitru Restanția, director, Trust I.A.S. Bihor, Constantin Sandu, prim-secretar al Comitetului județean de partid Olt, Ion Spătărelu, președintele C.A.P. Gheorghe Doja, județul Ialomița, Fătu Socariceanu, președintele C.A.P. Ianca, județul Brăila, Emeric Szabo, director, I.A.S. Valea lui Mihai, județul Bihor, Alexandru Toană, președintele C.A.P. Poiana Mare, județul Dolj, Maria Teodorescu, șef fermă I.A.S. Odobești, județul Vrancea, Hariton Tătăranu, șef fermă, I.A.S. Plaviа-Dealul Mare, județul Prahova, Ana Urzică, președintele C.A.P. Vînători, județul Neamț, Iuliana Vlăscianu, președintele C.A.P. Carei, județul Satu Mare, Veronica Vîntu, cooperator fruntaș, C.A.P. Galda de jos, județul Alba, Ion Vlad, director, I.A.S. Insula Mare a Brăilei, județul Brăila, Ion Vermeșan, director, I.A.S. Urziceni, județul Ilfov.

Lucrările conferinței sînt deschise de tovarășul Ilie Verdeț, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a spus :

„Stimați tovarăși,

Din inițiativa Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a fost organizată Conferința pe țară a cadrelor de conducere din unitățile agricole de stat și cooperatiste.

În numele dumneavoastră, al tuturor oamenilor muncii din agricultură, salutăm cu deosebită satisfacție și căldură prezența la lucrările conferinței a secretarului general al partidului, președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu" (urale, se scandează „Ceaușescu—P.C.R.").

După ce a adresat tuturor participanților la conferință un călduros salut din partea conducerii de partid și de stat, vorbitorul a spus :

„Conferința noastră este chemată să facă bilanțul înfăptuirilor obținute de oamenii muncii din agricultură, să dezbată cu răspundere modul în care se realizează obiectivele stabilite de Congresul al X-lea și Conferința Națională ale partidului privind creșterea producției vegetale și animale, sporirea contribuției agriculturii la dezvoltarea continuă a economiei naționale și să stabilească un ansamblu de măsuri în vederea îndeplinirii și depășirii sarcinilor sporite care revin acestui important domeniu.

Potrivit programului, lucrările conferinței urmează să se desfășoare timp de trei zile, în plen, pe secții și grupe de județe, reprezentînd principalele sectoare ale agriculturii și zone pedoclimatice ale țării, ceea ce va asigura dezbaterea multilaterală a problemelor privitoare la creșterea producției vegetale și animale.

Primit cu puternice urale și ovații a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cuvîntarea conducătorului partidului și statului nostru, a fost subliniată în repetate rînduri, cu îndelungi aplauze, cei prezenți manifestîndu-și recunoștința fierbinte față de partid, față de secretarul general pentru grija pe care o poartă dezvoltării agriculturii, exprimîndu-și adeziunea deplină la politica partidului și statului nostru, hotărîrea fermă de a munci cu abnegație pentru înfăptuirea ei neabătută.

★

În cursul după-amiezii, lucrările conferinței s-au desfășurat pe secții — cooperative agricole de producție, pe grupe de județe, întreprinderi agricole de stat, stațiuni pentru mecanizarea agriculturii.

Lucrările din secții au fost prezidate de tovarășii Manea Mănescu, Gheorghe Pană, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Constantin Băbălău, Cornel Burtică, Miron Constantinescu, Miu Dobrescu, Mihai Gere.

În cadrul acestor secții au fost prezentate rapoartele întocmite de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, Departamentul agriculturii de stat și Centrala pentru mecanizarea agriculturii.

Rapoartele au fost urmate de largi dezbateri, la care au luat parte un mare număr de vorbitori.

Lucrările conferinței continuă.

Vizita oficială de prietenie a tovarășului Ion Gheorghe Maurer în R. P. Ungară

Plecarea din București

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a părăsit, miercuri dimineața Capitala, plecînd în R. P. Ungară, unde la invitația tovarășului Jenö Fock, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, va face o vizită oficială de prietenie.

Președintele Consiliului de Miniștri este însoțit de tovarășii Virgil Trofin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului interior, președintele părții române în Comisia mixtă guvernamentală româno-ungară de colaborare economică, Ilie Cișu, ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice, Cornel Pacoste, adjunct al ministrului afacerilor externe, de consilieri și experți.

La plecare pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Manea Mănescu, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Constantin Băbălău, Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Ion Pățan, George Macovescu, ministrul afacerilor externe, alte persoane oficiale.

Au fost de față Domokos Vekas, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Ungare la București și membri ai ambasadei.

Sosirea la Budapesta

BUDAPESTA 27. — De la trimisul special Agerpres, Mircea Ionescu: Miercuri dimineața, a sosit la Budapesta tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, pentru o vizită oficială de prietenie în R. P. Ungară.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a fost întîmpinat, la aeroport de Jenö Fock, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare.

Cei doi șefi de guvern se salută cu multă cordialitate.

La ceremonia sosirii au fost prezenți tovarășii Timar Matyas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Puja Frigyes, ministrul afacerilor externe, Horgos Gyula, ministrul metalurgiei și construcțiilor de mașini, Biro Jozsef, ministrul comerțului exterior, Csanadi György, ministrul transporturilor și telecomunicațiilor, Gyenes Andras, șeful secției relații externe a C.C. al P.M.S.U., Ferenc Martin, ambasadorul R. P. Ungare la București, alte persoane oficiale ungare.

Președintele guvernului ungar a prezentat tovarășului Ion Gheorghe Maurer persoanele oficiale venite în întîmpinare. La rîndul său, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a prezentat tovarășului Jenö Fock pe tovarășul Virgil Trofin și celelalte persoane oficiale române.

Au fost de față Ioan Cotoț ambasadorul României la Budapesta, membri ai Ambasadei și Agenției economice române.

Convorbiri oficiale

BUDAPESTA 27 — Corespondentul Agerpres, Aurel Pop, transmite: Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a făcut, miercuri, o vizită protocolară tovarășului Jenö Fock, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare.

Între cei doi șefi de guvern a avut loc o convorbire cordială.

Au luat parte tovarășii Virgil Trofin, Timar Matyas, și alte persoane oficiale române și ungare.

În cursul după-amiezii de miercuri, la palatul Parlamentului din Budapesta au început convorbirile oficiale dintre președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, și președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, Jenö Fock.

Din partea română, la convorbiri participă tovarășii Virgil Trofin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române în Comisia mixtă guvernamentală româno-ungară de colaborare economică, Ilie Cișu, ministru-secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice, Cornel Pacoste, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ioan Cotoț, ambasadorul României la Budapesta, consilieri și experți.

Din partea ungară iau parte tovarășii: Timar Matyas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții ungare în Comisia mixtă guvernamentală ungaro-română de colaborare economică, Lorincz Imre, secretar de stat la Ministerul Industriei Grele, Roska Istvan, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ferenc Martin, ambasadorul R. P. Ungare la București, consilieri și experți.

În timpul convorbirii, cei doi șefi de guvern au examinat pe larg stadiul relațiilor româno-ungare, subliniind cu satisfacție cursul lor ascendent.

De ambele părți a fost exprimată dorința de a extinde și diversifica în continuare raporturile bilaterale, de a adînci prietenia dintre cele două țări și popoare. În acest context, în timpul discuțiilor au fost evidențiate noi căi și mijloace în diverse domenii — politic, economic, tehnico-științific și cultural, în interesul și avantajul reciproc.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, de deplină înțelegere.

★

Seara, tovarășul Ion Gheorghe Maurer a asistat la un spectacol de gală dat în cinstea sa de Ansamblul național folcloric.

Haga: ÎNTREVEDEREA DELEGAȚIEI P.C.R. CU PREMIERUL OLANDEZ

În cursul zilei de miercuri, delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care face o vizită în Olanda la invitația Comitetului Executiv al Partidului Muncii, a avut o întrevedere cu primul ministru olandez, Joop Den Uyl.

Delegația română a transmis un salut prietenesc din partea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, precum și din partea președintelui Consiliului de Miniștri, tovarășul Ion Gheorghe Maurer.

Primul ministru olandez a adresat salutul său și cele mai bune urări președintelui Consiliului de Stat al României și președintelui Consiliului de Miniștri.

Cu prilejul întîlnirii, a fost apreciată în mod pozitiv evoluția relațiilor de colaborare dintre România și Olanda și s-a exprimat dorința de a se dezvolta în continuare aceste relații. Totodată, s-a făcut un schimb de păreri privind problemele securității europene și alte probleme internaționale.

Întîlnirea, la care a participat și ambasadorul României la Haga, Mihail-Bujor Sion, s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială.

În cursul aceleiași zile, delegația s-a întîlnit cu ministrul afacerilor externe al Olandei, Max van Der Stoel. De asemenea, a avut o întîlnire cu președintele grupului parlamentar al Partidului Muncii, Eduard van Thijn, cu alți membri ai grupului parlamentar.

de peste hotare

„Îl așteptăm pe președintele Ceaușescu cu cel mai mare interes și entuziasm"

Ministrul argentinian al economiei despre apropiata vizită a tovarășului Nicolae Ceaușescu în Argentina

HAVANA 27 – Corespondentul Agerpres, Mihai Fabian, transmite: Răspunzînd, în cadrul unei conferințe de presă, unei întrebări a corespondentului Agerpres la Havana privind importanța apropiatei vizite în Argentina a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, Jose Gelbard, ministrul economiei al Argentinei, aflat în vizită în Cuba, a declarat:

„Îl așteptăm pe președintele Ceaușescu cu cel mai mare interes și entuziasm. Președintele Consiliului de Stat al României, așteptat cu nerăbdare, va fi bine primit în Argentina. Sperăm că rezultatele acestei vizite vor consemna strîngerea și mai intensă a legăturilor dintre țările noastre și sîntem siguri că, în urma acestui eveniment, relațiile noastre de colaborare se vor consolida și mai mult".

PRESA EGIPTEANĂ ACORDĂ UN LOC IMPORTANT VIZITEI ÎNTREPRINSE DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ÎN UNELE ȚĂRI ARABE

Reflectînd ecoul internațional al vizitei președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în unele țări arabe, publicația „JOURNAL D'EGYPTE" informează, miercuri, pe prima pagină, despre recenta ședință a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., care a dat o înaltă apreciere activității desfășurate, cu acest prilej, de șeful statului român. Ziarul publică în extenso textul Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în unele țări arabe și inserează fotografia șefului statului român.

„JOURNAL D'EGYPTE" subliniază, în special, acea parte a documentului în care se arată că, prin activitatea sa remarcabilă din cursul vizitei, președintele Nicolae Ceaușescu a acționat pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre România și țările arabe, în interesul deplin al poporului român și al popoarelor arabe, al cauzei păcii și colaborării internaționale.

Vizita întreprinsă de președintele Nicolae Ceaușescu a ocupat un loc important în paginile presei egiptene. Ziarele „AL AHRAM", „AL AKBAR", „AL GOUMHOURIA", „AL MESSAA" și altele au publicat numeroase informații asupra principalelor momente ale acestei remarcabile manifestări a politicii externe a României, care a prilejuit o puternică reafirmare a prieteniei și solidarității poporului român cu popoarele țărilor vizitate.

Demisia guvernului francez

Miercuri, guvernul francez prezidat de Pierre Messmer și-a prezentat demisia președintelui Georges Pompidou, care a acceptat-o.

Miercuri seara, Xavier Marchetti, purtătorul de cuvînt oficial al Palatului Elysee, a anunțat că premierul demisionar a fost însărcinat cu formarea noului guvern.

Agenția FRANCE PRESSE menționează că membrii cabinetului urmează a fi desemnați în curînd, sarcina premierului privind constituirea noii sale echipe guvernamentale, fiind facilitată de demisia colectivă a guvernului anterior. „Aceasta — scrie, în continuare, France Presse — va permite premierului desemnat să reducă fără dificultăți, numărul de miniștri sau secretari de stat și, eventual, să restructureze anumite funcții guvernamentale".

LA ZI

„Febra aurului"

Activitatea la principalele burse valutare din Europa occidentală s-a caracterizat, în ultimele zile, printr-o neobișnuită febrilitate, marcată de înregistrarea unor noi recorduri ale prețului aurului.

La bursa londoneză prețul aurului a atins un record absolut: 183,5 dolari uncia, de peste patru ori mai mult decît așa-numitul „fixing" (prețul oficial stabilit). Într-o singură zi au fost înregistrate pe principalele piețe occidentale creșteri de 10—14 dolari la uncia de aur.

Ascensiunea vertiginoasă a cursului „metalului galben" își găsește originea într-o pierdere a încrederii în monede roase de criză. Căutînd să se debaraseze de valutele ce li se par nesigure, cercurile de afaceri ca și speculatorii se îndreaptă, odată mai mult, spre „valoarea-refugiu" care este aurul. Această reacție este accentuată de inflația generalizată pe care o cunosc actualmente principalele țări industrializate din occident. „Faptul că aurul zboară din record în record — remarcă agenția FRANCE PRESSE — traduce de o bună bucată de vreme deprecierea monetelor care a cunoscut anul trecut ritmul record mediu de 10 la sută în primele zece țări industrializate din occident și care se accelerează acum în împrejurările crizei de energie și creșterii prețului petrolului". Într-un sens mai larg, goana febrilă după aur reflectă „incertitudinile cu privire la evoluția generală a economiei în Piața comună, Statele Unite și Japonia, temerile de recesiune și lipsa de încredere în viabilitatea actualului sistem monetar (interoccidental)" (LES ECHOS).

S-ar putea, desigur, ca zvonurile despre posibila ridicare unilaterală, în perspectivă, a prețului aurului în reglementările interne ale unor țări din Piața comună să fi influențat și amplificat „puseul febril" de la burse. Dar cauza fundamentală a recordurilor din ultimele zile în achiziționarea de „metal galben" trebuie căutată în altă parte. E prea devreme pentru a aprecia implicațiile, eventualele urmări ale actualelor frămîntări pe piața aurului. Ceea ce iese în evidență cu claritate este persistența crizei monetare occidentale.

Dincolo de agitația febrilă de la burse și din birourile instituțiilor bancare, observatorii sînt unanimi în a aprecia că noile convulsiuni pe piața aurului nu constituie o surpriză, că aceste convulsiuni reflectă criza latentă a sistemului monetar interoccidental. Neîncrederea în monete a devenit endemică — notează FRANCE PRESSE. Crizele monetare devin frecvente pe piețele de schimb, fără a mai vorbi de febra aurului care este un alt simptom al maladiei monetare. Lucrurile se petrec ca și cum punctul de echilibru se îndepărtează pe măsură ce încerci să te apropii de el". La rîndul său, FINANCIAL TIMES, mergînd mai departe în aprecierea realităților observă: „Dincolo de accesul de febră pe piața aurului trebuie să ne gîndim la implicațiile și resorturile crizei monetare. Aceste implicații sînt atît de complexe încît numai o negociere globală comercială și monetară le-ar putea aborda cu oarecari șanse de succes, dar fără mari iluzii. Pînă atunci, trăim la ora paleativelor". Este, însă, evident că o reală rezolvare implică promovarea unor relații economice și financiare stabilite în interesul tuturor statelor, lichidarea barierelor care stau în calea utilizării resurselor financiare și materiale în interesul progresului întregii comunități a Terrei.

P. NICOARĂ

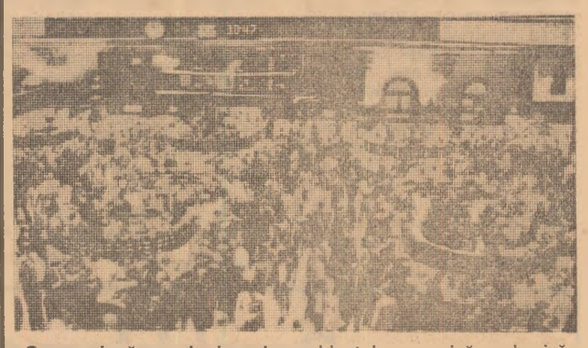

Goana după aur la bursele occidentale: o criză endemică.

Shunto – 1974

Anul 1974 este – după opinia observatorilor niponi – anul celor mai mari mișcări revendicative din istoria postbelică a Japoniei. Ele reflectă creșterea nemulțumirii oamenilor muncii legată de sporirea alarmantă a prețurilor, presiunile inflaționiste, avalanșa de dificultăți cu care este confruntată economia japoneză, scăderea puterii yenului – moneda națională.

Într-un studiu efectuat recent de Organizația pentru cooperare și dezvoltare economică (O.E.C.D.) se arată că Japonia se află acum printre țările capitaliste cu cel mai înalt ritm de creștere a prețurilor. Numai în ultimele cinci luni, majorările de prețuri la produsele destinate consumului au urcat cu procente cuprinse între 30—200 la sută. La acest capitol Agenția de planificare economică, cel mai important organism guvernamental în domeniul previziunilor economice, constata într-un raport al său că și pentru anul în curs se prevăd „prețuri record" la o gamă largă de bunuri de consum.

Spirala ascendentă a prețurilor este urmarea scumpirii generale a materiilor prime — în special a țițeiului — precum și a reducerii cotei exporturilor japoneze, ceea ce afectează un volum important al produselor din economia nipona. În fața unor asemenea confruntări, marile monopoluri, patronatul urmăresc să arunce toate consecințele negative ale recesiunii exclusiv în spatele maselor populare, al celor ce muncesc.

Japonia este deja cunoscută ca o țară a contrastelor, numărîndu-se, pe de o parte, printre statele cele mai avansate din punct de vedere tehnologic, al productivității și producției, dar, pe de altă parte, mult rămasă în urmă din punct de vedere al salarizării, al asigurării unor condiții sociale corespunzătoare nivelului modern al producției. „În țara cu o industrie dintre cele mai vestite — nota publicația italiană RINASCITA — oamenii muncii nu au un minimum de servicii publice indispensabile, iar puținele spitale existente sînt dotate cu utilaje vechi, departe de a putea satisface necesitățile elementare de sănătate ale populației". Încercînd să stopeze inflația — care potrivit unor surse a atins nivelul record de 17 la sută — autoritățile guvernamentale au prevăzut pentru anul în curs cel mai redus ritm de dezvoltare, doar 2,5 la sută, cel mai scăzut din ultimele două decenii. Dar, această formulă are consecințe negative privind angajarea forței de muncă, asupra sporirii volumului creditelor pentru investiții, ca și asupra nivelului general de viață al populației.

Această stare deosebită pe care o încearcă Japonia nu putea rămîne fără urmări pe planul luptelor sociale și politice, cu atît mai mult cu cît ea se desfășoară în perioada în care principalele grupări și-au definitivat platformele electorale, știut fiind că în acest an vor avea loc alegeri. În această ordine de idei, se remarcă intensificarea acțiunilor menite a asigura unitatea oamenilor muncii în sprijinul revendicărilor lor. Cu cîteva zile în urmă în sala „Nippon Budokan" din Tokio, a avut loc o adunare la care au participat 21 000 de reprezentanți ai principalelor centrale sindicale — Consiliul general al sindicatelor din Japonia (SOHYO — 4 425 000 membri), Confederația Japoneză a Muncii (DOMEI — 2 172 000 de membri), Federația Sindicatelor Independente (Churistu Roven — 1 350 000 de membri) și Federația Națională a Organizațiilor Industriale (Shinshanbetsu — 76 000 de membri). Corespondențele din Tokio subliniau evenimentul ca fiind de importanță istorică pentru mișcarea sindicală din Japonia, deoarece aceasta a fost prima la care au fost prezente, împreună, toate cele patru mari centrale sindicale. Adunarea a marcat o nouă etapă în tradiționala campanie de primăvară, denumită SHUNTO — 1974. În acest an campania, începută cu o lună mai devreme ca în alți ani, se desfășoară sub semnul „ofensivei naționale împotriva inflației". La sfîrșitul dezbaterilor, care au durat două zile, a fost adoptată o declarație care conține revendicările oamenilor muncii, adresată guvernului, în care se cere adoptarea unor măsuri eficiente pentru a pune capăt cursei inflaționiste, pentru asigurarea locurilor de muncă și îmbunătățirea sistemului de asistență socială. De asemenea, declarația preconizează organizarea unor manifestații și greve de amploare, în perioada 1—26 martie, care vor culmina cu greva generală programată să aibă loc în jurul datei de 10 aprilie. Se scontează pe mobilizarea a 10 milioane de persoane. Campania este larg sprijinită de Partidul Socialist și de Partidul Comunist din Japonia, principalele două partide din opoziție. Pentru prima oară, partidul Komei, al treilea din opoziție ca mărime, a anunțat că sprijină pe deplin campania de primăvară. Într-o luare de poziție în această problemă, conducerea partidului Komei sublinia că hotărîrea a fost adoptată deoarece „inflația a atins un nivel anormal, avînd efecte serioase asupra veniturilor muncitorilor, ale micilor întreprinzători și ale altor persoane cu venituri reduse".

Subliniind importanța campaniei de primăvară din acest an, secretarul general al SOHYO — cea mai puternică centrală sindicală — Shogo Oki, declara că este favorabil unor negocieri cu reprezentanții guvernului, negocieri care să ducă la introducerea unui nou sistem de salarizare, la înghețarea prețurilor la serviciile publice, inclusiv la transportul în comun și luarea unor măsuri severe împotriva firmelor care recurg la practici speculative.

O primă întîlnire între liderii sindicali și premierul Kakuei Tanaka a și avut loc; rezultatele acestei runde urmînd a fi cunoscute înainte de declanșarea unor acțiuni sociale de anvergură.

IOAN TIMOFTE

ORIENTUL APROPIAT

Convorbiri ale secretarului de stat al S.U.A. la Damasc și Tel Aviv

DAMASC 27 (Agerpres). — Secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Henry Kissinger, și-a încheiat miercuri, vizita întreprinsă la Damasc și consacrată examinării, cu cele mai înalte oficialități ale țării-gazdă, a posibilităților privind realizarea unei dezangajări a trupelor siriene și israeliene pe frontul Înălțimilor Golan. Acesta a constituit, de altfel, și obiectul esențial al celor șapte ore de convorbiri care au avut loc, pe parcursul a două runde consecutive, între oficialitatea americană și președintele Siriei, Hafez Assad. „Convorbirile pe care le-am avut la Damasc — a declarat, la plecare, secretarul de stat al S.U.A. — au fost constructive și folositoare". „Am înregistrat un progres" — a spus el.

Totodată, Henry Kissinger a menționat că va reveni la Damasc, vineri, după convorbirile pe care le va avea, în legătură cu aceleași probleme, cu oficialitățile israeliene.

Un comunicat al Casei Albe, dat publicității la Washington, anunță că secretarul de stat al S.U.A. a informat că „a fost autorizat de guvernul sirian să transmită guvernului israelian lista tuturor celor 65 de prizonieri israelieni aflați în momentul de față în Siria. De asemenea, guvernul sirian a anunțat că va accepta, începînd cu 1 martie, vizitarea acestor prizonieri de către reprezentanți ai Crucii Roșii Internaționale.

TEL AVIV 27 (Agerpres). — Sosit la Tel Aviv după vizita întreprinsă în Siria, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Henry Kissinger, a început imediat convorbirile cu primul ministru, Golda Meir. Obiectivul central al discuțiilor îl constituie examinarea posibilităților și a modalităților de înfăptuire a dezangajării trupelor Siriei și Israelului pe frontul Înălțimilor Golan.

Într-un discurs televizat, rostit după încheierea primei runde de convorbiri premierul Golda Meir a confirmat primirea listei remise de Siria.

● MIERCURI, a sosit la Damasc, într-o vizită oficială, Andrei Gromiko, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, anunță agenția T.A.S.S.

PANORAMIC

Etna în erupție

Etna se află din nou în erupție. De astădată, vulcanologii sînt îngrijorați, căci, așa cum sublinia **Tribune de Geneve**, fenomenul a depășit limitele activității normale.

După ce între anii 1928—1942 se constatase o perioadă de calm, ulterior, cantitatea de lavă zvîrlită spre pantele sale s-a dublat. În anii 1950—1951, o erupție a durat 370 de zile și ea a lăsat un nou crater. Atunci, mai multe așezări de la poalele Etnei au fost distruse. În anul 1956, gura de foc, cu dimensiunile ei, a fost iarăși modificată: timp de trei zile s-au înregistrat explozii deosebite cu un ritm de 60 pe minut, proiectilele de lavă atingînd 300—400 de metri.

Erupția actuală nu este minoră. Profesorul Cucuzza, de la Institutul universitar de vulcanologie din Catania, declara că „nu este vorba numai de un spectacol fascinant și inspăimîntător". În fapt, erupția nu s-a produs, acolo unde era de așteptat, conform previziunilor științifice, în craterul terminal, ci într-unul care s-a creat pe unul din flancurile muntelui. Noul drum de roci topite ince[illegible] să coboare de pe la 1 680 de m[illegible]tri, în timp ce vîrful se ridică pînă la 3 295 de metri. „Fluviul de foc", cu o lățime de cîteva sute de centimetri, distruge tot ce întîlnește în cale, avansînd cu circa 10 metri pe oră. Profesorul citat afirma că în cazul cînd lava nu se va opri, curînd ea va tăia căile de comunicație, apropiindu-se de zona locuită. Specialiștii au fost din nou alertați cînd craterul apărut a urcat la 150 de metri, iar ritmul de proiectare a materiilor incandescente — unele din proiectile atingînd sute de kilograme — s-a accelerat.

La bordul unui elicopter, înzestrat cu aparatură optică cu raze infraroșii, cercetătorii încearcă să determine mișcarea magmei în subsol, înainte de a produce, în exterior, viitoare convulsii. Primele rezultate ale acestor studii nu exclud posibilitatea izbucnirii unor noi guri, pe versantele laterale, undeva mai spre poalele masivului, punînd în pericol regiunile locuite din d'Adrano și Brante.

I. B.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL U.R.S.S., A. N. Kosîghin, i-a primit, la 26 februarie, pe membrii Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, vicepreședinți ai guvernelor țărilor membre, precum și pe secretarul C.A.E.R. Membrii Comitetului Executiv al C.A.E.R. au prezentat președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. felicitări cu ocazia împlinirii vîrstei de 70 de ani.

Din partea țării noastre a luat parte tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, reprezentantul permanent al României în Consiliul de Ajutor Economic Reciproc.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

● APROXIMATIV 13 MILIOANE DE OAMENI ai muncii italieni au răspuns, miercuri, apelului la grevă generală lansat de cele trei confederații sindicale: C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L. Întreaga activitate economică a fost întreruptă timp de patru ore, dar în unele regiuni și localități, ca, de pildă, în Lazio și în capitală, greva a durat 24 de ore. Mii de adunări, mitinguri și demonstrații au fost organizate în cursul dimineții în toate capitalele de provincii și în numeroase alte localități ale Italiei.

● LA PHENIAN se desfășoară lucrările Congresului industrial național, inițiat de Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele R.P.D. Coreene.

● LA WASHINGTON s-a desfășurat prima ședință a Consiliului comercial și economic americano-sovietic, la care a fost aleasă conducerea consiliului și au fost rezolvate o serie de probleme organizatorice și financiare. La lucrările ședinței au participat ministrul de finanțe al S.U.A., George Shultz, și ministrul comerțului exterior al Uniunii Sovietice, Nikolai Patolicev.

● DUPĂ CUM ANUNȚĂ agenția Reuter, citind postul de radio Addis Abeba, guvernul etiopian și-a prezentat, miercuri seara, demisia.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel: 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate pot face abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66 P O B — 2001.